

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 första stycket och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln *Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans* anges vilka utmaningar som den gemensamma jordbrukspolitiken kan komma att ställas inför efter 2013 och det fastställs mål och riktlinjer för denna. Mot bakgrund av de diskussioner som hållits kring meddelandet bör den gemensamma jordbrukspolitiken reformeras med verkan från och med den 1 januari 2014. En sådan reform bör omfatta den gemensamma jordbrukspolitikens samtliga huvudinstrument, inklusive rådets förordning (EG) nr 1234/2007. Med tanke på reformens omfattning bör den förordningen upphävas och ersättas med en ny förordning om en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter. Reformen bör dessutom i möjligaste mån innebära att bestämmelserna harmoniseras, strömlinjeformas och förenklas, särskilt de bestämmelser som omfattar mer än en jordbrukssektor, bland annat genom att det säkras att kommissionen kan anta icke väsentliga delar av åtgärder genom delegerade akter.

(2) Denna förordning bör innehålla alla grundläggande delar i den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter.

(3) Denna förordning bör gälla för samtliga jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) (nedan gemensam kallade fördragen) för att säkerställa att alla de produkterna omfattas av en gemensam organisation av marknaden i enlighet med artikel 40.1 i EUF-fördraget.

(4) Det bör klargöras att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 de bestämmelser som antagits på grundval av denna i princip bör gälla för de åtgärder som anges i den här förordningen. I förordning (EU) nr 1306/2013 fastställs särskilt bestämmelser som garanterar att de skyldigheter som anges i lagstiftningen för den gemensamma jordbrukspolitiken uppfylls, inbegripet bestämmelser om kontroller och administrativa åtgärder och administrativa sanktioner vid överträdelse liksom regler om ställande och frisläppande av säkerheter och om återvinning av felaktiga utbetalningar.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

(5) Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget ska rådet besluta om åtgärder om fastställande av priser, avgifter, stöd och kvantitativa begränsningar. Av tydlighetsskäl bör det i denna förordning, när artikel 43.3 i EUF-fördraget är tillämplig, uttryckligen anges att rådet kommer att besluta om åtgärder på den rättsgrunden.

(6) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskilt betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerande akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(7) Vissa definitioner som berör vissa sektorer bör fastställas i denna förordning. I syfte att ta hänsyn till rissektorns särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att ändra definitionerna som berör rissektorn i den mån detta är nödvändigt för att aktualisera dem mot bakgrund av marknadsutvecklingen.

(8) I denna förordning hänvisas till de varubeskrivningar och rubriker och underrubriker som anges i Kombinerade nomenklaturen. Om Gemensamma tulltaxans nomenklatur ändras kan det krävas tekniska anpassningar av denna förordning. I syfte att ta hänsyn till sådana ändringar bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på nödvändiga tekniska anpassningar. För att bidra till klarhet och enkelhet bör den förordning genom vilken den befogenheten för närvarande ges, dvs. rådets förordning (EEG) nr 234/79, upphöra att gälla och befogenheten bör införas i denna förordning.

(9) Det bör fastställas regleringsår för spannmål, ris, socker, torkat foder, utsäde, vin, olivolja och bordsoliver, lin och hampa, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, bananer, mjölk och mjölkprodukter samt för silkesodling; regleringsåren bör i görligaste mån anpassas till de biologiska produktionscyklerna för respektive produkt.

(10) För att stabilisera marknaderna och tillförsäkra jordbruksbefolkningarna en skälig levnadsstandard har ett differentierat system för marknadsstöd för de olika sektorerna utvecklats och det har också införts ordningar för direktstöd, varvid hänsyn har tagits till de särskilda behoven inom de olika sektorerna samt till dessa sektors inbördes beroende av varandra. Åtgärderna utgörs av offentlig intervention eller stöd till privat lagring. Marknadsstödet behöver bibehållas men bör strömlinjeformas och förenklas.

(11) Unionsskalor för klassificering, identifiering och presentation av slaktkroppar i sektorerna för nöt- och kalvkött, griskött samt får- och getkött bör fastställas för prisnoteringar och tillämpning av interventionsbestämmelserna inom dessa sektorer. Sådana unionsskalor är dessutom i linje med målet att förbättra öppenheten och insynen på marknaden.

(12) Av tydlighets- och öppenhetsskäl bör bestämmelserna om offentlig intervention ingå i en gemensam struktur, samtidigt som man bibehåller politiken inom varje sektor. Av detta skäl bör man skilja mellan referenströsklar och interventionspriser och fastställa de sistnämnda. När detta görs är det särskilt viktigt att klargöras att det endast är interventionspriserna för offentlig intervention som

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

motsvarar de tillämpade administrativa priser som avses i punkt 8 första meningen i bilaga 3 till WTO- avtalet om jordbruk (dvs. marknadsprisstödet). Det bör påpekas att begreppet marknadsintervention kan omfatta både offentlig intervention och andra former av intervention som inte använder på förhand fastställda priser.

(13) Mot bakgrund av praxis och erfarenheter inom tidigare gemensamma organisationer av marknaden bör systemet för offentlig intervention på lämpligt sätt för varje berörd sektor finnas att tillgå under vissa perioder av året och bör under dessa perioder inledas antingen på permanent grund eller beroende på marknadspriserna.

(14) Det offentliga interventionspriset bör utgöras av ett fast pris för vissa kvantiteter av vissa produkter och bör i andra fall vara avhängigt av anbudsförfaranden, i enlighet med den praxis som gällt och de erfarenheter som gjorts inom ramen för tidigare gemensamma organisationer av marknaden.

(15) I denna förordning bör det föreskrivas en möjlighet att avyttra produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention. Sådana åtgärder bör vidtas på ett sådant sätt att det inte uppstår några störningar på marknaden och så att köparna säkerställs lika tillträde till varorna och likabehandling.

(16) Den befintliga ordningen för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen, som fastställts inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, bör omfattas av en separat förordning för att bättre återspegla ordningens mål vad gäller social sammanhållning. Denna förordning bör emellertid innehålla bestämmelser om avsättning av produkter som omfattas av offentlig intervention, så att dessa kan användas inom den ordningen.

(17) För att uppnå syftet att balansera marknaden och stabilisera marknadspriserna kan det bli nödvändigt att bevilja stöd till privat lagring för vissa givna jordbruksprodukter. I syfte att sörja för insyn på marknaden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa enligt vilka villkor kommissionen, mot bakgrund av situationen på marknaden, får besluta att bevilja stöd till privat lagring.

(18) I syfte att se till att produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention eller som omfattas av stöd till privat lagring lämpar sig för långtidslagring och är av sund, god och marknadsmässig kvalitet, och i syfte att ta hänsyn till de olika sektorerna särdrag för att säkerställa att den offentliga interventionen och den privata lagringen fungerar på ett kostnadseffektivt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa vilka krav och villkor som ska uppfyllas av dessa produkter när det gäller deras kvalitet och stödberättigande, utöver de krav som fastställs i denna förordning.

(19) I syfte att ta hänsyn till särdragen i sektorerna för spannmål och paddyris bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa kvalitetskriterier för uppköp och försäljning av dessa produkter.

(20) I syfte att säkerställa lämplig lagringskapacitet och effektivitet inom det offentliga interventionssystemet när det gäller kostnadseffektivitet, fördelning och tillträde för aktörer och för att bibehålla kvaliteten hos produkter som köps upp vid offentlig intervention för avyttring när lagringsperioden är över, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på vilka krav lagringsplatserna ska uppfylla för alla produkter som omfattas av offentlig upphandling, regler om lagringen av produkter inom och utanför den ansvariga medlemsstaten och om vilken tull som ska tas ut för dessa samt om eventuella andra

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

belopp som ska beviljas eller uppbäras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

(21) I syfte att säkerställa att den privata lagringen får önskade effekter på marknaden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på tillämpliga regler och villkor i de fall då kvantiteten är mindre än den kvantitet som avtalats, med avseende på villkoren för beviljande av förskottsbetalning samt villkoren för att på nytt saluföra eller bortskaffa en produkt som omfattas av avtal om privat lagring.

(22) I syfte att säkerställa att systemen för offentlig intervention och privat lagring fungerar väl bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att föreskriva om användning av anbudsförfaranden, fastställa ytterligare villkor som ska uppfyllas av aktörerna och ett krav på att de ska ställa säkerhet.

(23) För att beakta den tekniska utvecklingen och behoven inom sektorerna för nöt- och kalvkött, griskött samt får- och getkött, samt behovet av att standardisera hur de olika produkterna presenteras i syfte att förbättra insynen på marknaden, prisnoteringarna och tillämpningen av marknadsåtgärder, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på anpassning och uppdatering av unionens skalor för klassificering av slaktkroppar i de sektorerna samt med avseende på fastställande av vissa ytterligare därmed sammanhängande bestämmelser och undantag.

(24) Skolbarns konsumtion av frukt och grönsaker samt mjölk och mjölkprodukter bör främjas, i syfte att varaktigt öka andelen av dessa produkter i barns kosthållning i den ålder då deras matvanor grundläggs, och därmed bidra till att den gemensamma jordbrukspolitikens mål uppnås, i synnerhet en stabilisering av marknaderna och säkerställande av att produkterna finns tillgängliga i dag och i framtiden. Det är därför lämpligt att främja unionsstöd för finansiering eller medfinansiering av utdelning av sådana produkter till skolbarn.

(25) För att säkerställa en sund budgetförvaltning av unionens program för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölksprogram bör det antas lämpliga bestämmelser för vart och ett av dessa. Unionsstöd bör inte användas i stället för finansiering av eventuella befintliga nationella program för frukt och grönsaker i skolan och skolmjölksprogram. Mot bakgrund av budgetrestriktionerna bör medlemsstaterna dock kunna ersätta sina ekonomiska bidrag till ordningarna med bidrag från den privata sektorn. För att se till att programmen för frukt och grönsaker i skolan är effektiva kan kompletterande åtgärder komma att bli nödvändiga och för dessa bör medlemsstaterna tillåtas bevilja nationellt stöd. Medlemsstater som deltar i programmen bör ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.

(26) I syfte att främja hälsosamma matvanor hos barn och se till att stödet riktas till barn som regelbundet följer en utbildning på en utbildningsanstalt som förvaltas eller erkänns av medlemsstaterna, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på programmet för frukt och grönsaker i skolan i fråga om ytterligare kriterier som hör samman med medlemsstaternas målinriktning av stödet, godkännande och urval av de stödsökande och utarbetande av nationella eller regionala strategier och kompletterande åtgärder.

(27) I syfte att säkerställa en effektiv och målinriktad användning av unionsmedel, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

avseende på programmet för frukt och grönsaker i skolan i fråga om metoden för omfördelning av stöd mellan medlemsstaterna utifrån de stödansökningar som har inkommit, de kostnader som berättigar till unionsstöd, inklusive möjligheten att fastställa ett totalt maximibelopp för de utgifterna, och medlemsstaternas skyldighet att övervaka och utvärdera ändamålsenligheten i sina program för frukt och grönsaker i skolan.

(28) I syfte att öka medvetenheten om programmet för frukt och grönsaker i skolan bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kravet att medlemsstater med program för frukt och grönsaker i skolan ska ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.

(29) I syfte att ta hänsyn till hur konsumtionsmönstren för mejeriprodukter utvecklas, till innovationer och utvecklingen på marknaden för mejeriprodukter, tillgången på produkter på unionens olika marknader och näringsmässiga aspekter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på skolmjölksprogrammet när det gäller produkter som kan komma i fråga för stöd från programmet, medlemsstaternas nationella eller regionala strategier, inklusive i tillämpliga fall kompletterande åtgärder, samt övervakning och utvärdering av programmet.

(30) I syfte att säkerställa att stödmottagarna och de sökande är berättigade till unionens stöd och att det stödet används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler för stödmottagare och sökande som är berättigade till stöd, kravet på att sökandena måste godkännas av medlemsstaterna och användningen av mejeriprodukter vid tillagningen av måltider i skolor.

(31) I syfte att säkerställa att de som ansöker om stöd uppfyller sina skyldigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kravet på ställande av säkerhet när det betalas ut ett förskott av stödet.

(32) I syfte att öka medvetenheten om skolmjölksprogrammet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för hur medlemsstaterna ska ge publicitet åt sitt deltagande i det programmet och det faktum att programmet subventioneras av unionen.

(33) I syfte att säkerställa att stödet avspeglas i produkternas pris bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på upprättande av prisövervakning inom ramen för skolmjölksprogrammet.

(34) Unionsfinansiering behövs för att förmå erkända producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer att upprätta arbetsprogram som syftar till att förbättra produktionen och saluföringen av olivolja och bordsoliver. I detta sammanhang bör det i denna förordning föreskrivas att unionsstöd ska tilldelas i förhållande till hur stor prioritet som ges åt verksamheten enligt det berörda arbetsprogrammet. Samfinansieringen bör emellertid minskas för att effektiviteten i program av det aktuella slaget ska kunna förbättras.

(35) I syfte att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av unionsstödet som beviljats producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer i sektorn för olivolja och bordsoliver och för att förbättra produktionskvaliteten på olivolja och bordsoliver bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de särskilda åtgärder som kan finansieras med unionsstöd och de verksamheter och

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

kostnader som inte kan det, lägsta tilldelning av unionsfinansiering till särskilda områden, kravet att ställa säkerhet och de kriterier som medlemsstaterna ska beakta i samband med urval och godkännande av arbetsprogram.

(36) I denna förordning bör åtskillnad göras mellan frukt och grönsaker, å ena sidan, vilket inbegriper frukt och grönsaker för direkt konsumtion, och å andra sidan frukt och grönsaker avsedda för bearbetning, och bearbetad frukt och bearbetade grönsaker. Reglerna för driftsfonder, verksamhetsprogram och unionens ekonomiska stöd bör endast gälla den första kategorin, och båda typerna av frukt och grönsaker inom den kategorin bör behandlas på liknande sätt.

(37) Frukt- och grönsaksproduktionen är oförutsägbar och produkterna är ömtåliga. Även begränsade överskott kan störa marknaden kraftigt. Det bör därför antas åtgärder för krishantering och sådana åtgärder bör även fortsättningsvis ingå i verksamhetsprogrammen.

(38) Vid produktion och saluföring av frukt och grönsaker bör miljöhänsyn tas fullt ut, bland annat när det gäller odlingsmetoder, hantering av avfallsmaterial och bortskaffande av produkter som återtagits från marknaden, särskilt för att skydda vattenkvaliteten, bevara den biologiska mångfalden och bevara landskapet.

(39) Stöd till etablering av producentgrupper bör beviljas inom alla sektorer i alla medlemsstater inom ramen för politiken för landsbygdsutveckling. Det specifika stödet inom frukt- och grönsakssektorn bör därför upphöra.

(40) För att i högre grad göra producentorganisationerna och deras sammanslutningar inom sektorn för frukt och grönsaker ansvariga för sina ekonomiska beslut, och för att inrikta de offentliga medel som ställs till deras förfogande på framtida krav, bör det fastställas på vilka villkor dessa medel får användas. Gemensam finansiering av driftsfonder som upprättats av producentorganisationerna och deras sammanslutningar är en lämplig lösning. I särskilda fall bör ytterligare finansieringsmöjligheter tillåtas. Driftsfonderna bör endast användas för att finansiera verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker. För att det ska vara möjligt att kontrollera unionens utgifter bör det finnas ett tak för stöd som beviljas producentorganisationer och deras sammanslutningar som upprättar driftsfonder.

(41) I regioner där produktionen i sektorn för frukt och grönsaker är svagt organiserad bör extra nationella ekonomiska bidrag tillåtas. De medlemsstater som är särskilt missgynnade i strukturellt avseende bör kunna få ersättning för dessa bidrag från unionen.

(42) För att säkerställa att stödet till producentorganisationerna och deras sammanslutningar inom sektorn för frukt och grönsaker är effektivt, målinriktat och hållbart, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på driftsfonder och verksamhetsprogram, nationell ram och nationella strategier för verksamhetsprogram som avser skyldigheten att övervaka och utvärdera ändamålsenligheten i de nationella ramverken och de nationella strategierna, ekonomiskt unionsstöd, krisförebyggande och krishantering samt nationellt ekonomiskt stöd.

(43) Det är viktigt att se till att det finns stödåtgärder i vinsektorn som stärker konkurrenskraftiga strukturer. Dessa åtgärder bör definieras och finansieras av unionen, men det bör överlåtas åt medlemsstaterna dels att välja lämpliga åtgärder för att täcka behoven inom deras regionala organ, varvid hänsyn i förekommande

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

fall måste tas till dessa organs särskilda förhållanden, dels att integrera åtgärderna i nationella stödprogram. Medlemsstaterna bör ha ansvaret för genomförandet av sådana program.

(44) Säljfrämjande åtgärder och saluföring av vin från unionen bör ingå i de främsta stödberättigande åtgärderna i nationella stödprogram. Stöd till innovation kan öka säljbarheten och konkurrenskraften för unionens vinprodukter. Verksamheter inriktade på omstrukturering och omställning bör även fortsättningsvis finansieras på grund av de positiva strukturella verkningarna på vinsektorn. Investeringar i vinsektorn som är inriktade på att förbättra företagets ekonomiska resultat bör också stödjas. Stöd till destillation av biprodukter bör vara en åtgärd som står till förfogande för medlemsstater som önskar använda ett sådant instrument för att säkerställa vinkvaliteten och samtidigt skydda miljön.

(45) Förebyggande instrument, såsom skörde försäkring, gemensamma fonder och grön skörd, bör berättiga till stöd enligt stödprogrammen för vin för att uppmuntra en ansvarsfull hantering av krissituationer.

(46) I enlighet med artikel 103n i förordning (EG) nr 1234/2007 och med förbehåll för de villkor som anges i den bestämmelsen blir bestämmelserna om stöd till vinodlare i form av stödrättigheter som fastställs av medlemsstaterna slutgiltiga från och med budgetåret 2015.

(47) I syfte att säkerställa att medlemsstaternas stödprogram för vin uppfyller sina mål och att unionens medel används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om ansvaret för utgifterna från och med den dag då kommissionen mottagit stödprogrammen eller ändringar av dessa och till den dag de börjar gälla, om innehållet i stödprogrammen och de utgifter, administrativa kostnader och personalkostnader samt insatser som kan ingå i medlemsstaternas stödprogram och villkoren för och möjligheten att göra betalningar via mellanhand i samband med stöd för skörde försäkring, regler om kravet att ställa en säkerhet vid förskottsbetalningar, regler om användningen av vissa begrepp, om fastställande av ett tak för utgifterna för återplantering av vinodlingar av hälsoskäl eller växtskyddsskäl, regler om undvikande av dubbelfinansiering av projekt; regler enligt vilka producenterna ska dra tillbaka biprodukterna från vinframställning och om undantag från det kravet för att undvika ytterligare administrativa bördor och regler om frivillig certifiering av destillerier samt regler som ger medlemsstaterna möjlighet att fastställa villkor för välfungerande stödåtgärder.

(48) Biodling kännetecknas av skillnader i fråga om produktionsvillkor och avkastning samt spridning och mångfald i fråga om ekonomiska aktörer, både i produktions- och handelsledet. Med tanke på den ökande förekomsten av vissa angrepp mot bisamhällena, särskilt varroasjukans utbredning i flera medlemsstater under de senaste åren och de problem som sjukdomen medför för honungsproduktionen, krävs det fortfarande åtgärder på unionsnivå, eftersom sjukdomen inte kan utrotas helt och måste behandlas med godkända medel. Under sådana omständigheter och för att förbättra produktionen och saluföringen av biodlingsprodukter i unionen, bör det vart tredje år utarbetas nationella program i syfte att förbättra de allmänna villkoren inom produktion och saluföring av biodlingsprodukter. Dessa nationella program bör delvis finansieras av unionen.

(49) De åtgärder som kan ingå i biodlingsprogrammen bör specificeras. I syfte att se till att unionens stödprogram anpassas till den senaste utvecklingen och att de

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

åtgärder som omfattas är ändamålsenliga när det gäller att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på en uppdatering av förteckningen över åtgärder genom att befintliga åtgärder anpassas eller nya läggs till.

(50) I syfte att säkerställa att unionsstödet för biodling används effektivt och ändamålsenligt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på undvikande av dubbelfinansiering mellan medlemsstaternas biodlingsprogram och landsbygdsprogram och grunden för tilldelning av unionens ekonomiska bidrag till varje deltagande medlemsstat.

(51) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 73/2009 frikopplades arealstödet för humle från och med den 1 januari 2010. För att tillåta organisationer för humleproducenter att fortsätta sin verksamhet som tidigare bör en särskild bestämmelse införas om att motsvarande belopp ska användas i de berörda medlemsstaterna för samma verksamheter. I syfte att säkerställa att stödet används till att finansiera producentorganisationernas mål enligt denna förordning bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på stödansökningar, regler om stödberättigande humlearealer och beräkning av stöd.

(52) Unionsstödet till silkesodling bör frikopplas och ersättas med direktstöd på samma sätt som har skett med avseende på stöd inom andra sektorer.

(53) Stödet till unionsproducerad skummjolk och unionsproducerat skummjolkspulver, avsedda att användas som foder och för bearbetning till kasein och kaseinater, har inte visat sig vara ändamålsenligt för att stödja marknaden och bör därför avslutas, vilket också gäller reglerna om användning av kasein och kaseinater vid tillverkning av ost.

(54) Beslutet att upphäva det tillfälliga förbudet mot plantering av vinstockar på unionsnivå motiveras av att de viktigaste målen för 2008 års reform av unionens vinmarknad har uppnåtts, framför allt att den långvariga strukturella överskottsproduktionen av vin är över och att konkurrenskraften och marknadsorienteringen hos unionens vinsektor stegvis har stärkts. Denna positiva utveckling beror på att vinarealen i hela unionen har minskat markant, att mindre konkurrenskraftiga vinproducenter har upphört med sin produktion, samt att vissa marknadsstödjande åtgärder har fasats ut, vilket innebär att det inte längre finns incitament för investeringar utan ekonomisk bärkraft. Minskad försörjningskapacitet, stöd till strukturåtgärder och främjande av vinexport har möjliggjort en bättre anpassning till den minskade efterfrågan på unionsnivå, som beror på en stegvis minskad konsumtion i traditionellt vinproducerande medlemsstater.

(55) Utsikterna till en stegvis ökad efterfrågan på världsmarknadsnivå ger dock incitament till att öka försörjningskapaciteten och att därför plantera nya vinstockar under de närmaste tio åren. För att marknadsandelar på världsmarknaden inte ska gå förlorade bör man eftersträva det viktiga målet att öka konkurrenskraften hos unionens vinsektor, men en överdrivet snabbt ökad nyplantering av vinstockar som svar på den väntade utvecklingen av den internationella efterfrågan kan dock åter leda till en situation med alltför stor försörjningskapacitet på medellång sikt, med eventuella sociala och miljömässiga effekter i specifika vinproducerande områden. För att säkerställa en systematisk ökning av planteringen av vinstockar under

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

perioden 2016–2030 bör ett nytt system för förvaltning av plantering av vinstockar upprättas på unionsnivå i form av en ordning för tillstånd för plantering av vinstockar.

(56) Inom ramen för detta nya system kan tillstånd för plantering av vinstockar beviljas utan att någon kostnad åläggs producenterna, och de bör upphöra att gälla efter tre år om de inte används. Detta skulle bidra till att vinproducenterna snabbt och direkt kan använda tillstånd som de har beviljats, och därigenom undviks spekulering.

(57) En ökad nyplantering av vinstockar bör bli föremål för en skyddsmekanism på unionsnivå, baserad på medlemsstaternas skyldighet att årligen ställa till förfogande tillstånd för nyplantering motsvarande 1 % av den planterade vinarealen, samtidigt som det bör finnas en viss flexibilitet, så att särskilda omständigheter i de enskilda medlemsstaterna kan hanteras. Medlemsstaterna bör ha möjlighet, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande skäl, att besluta om tillgängliggörandet av mindre arealer på nationell eller regional nivå, inbegripet när det gäller arealer som kan omfattas av särskilda skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, samtidigt som de säkerställer att de ålagda begränsningarna hamnar över 0 % och inte är alltför stränga i förhållande till de mål som eftersträvas.

(58) För att garantera att tillstånd beviljas på ett icke-diskriminerande sätt bör vissa kriterier fastställas, särskilt när det totala antal hektar som ställts till förfogande genom medlemsstaternas tillstånd överskrider av det totala antal hektar som efterfrågats i de ansökningar som producenterna lämnat in.

(59) Producenter som ansöker om att få röja en befintlig vinareal bör automatiskt efter inlämnad ansökan och oberoende av skyddsmekanismen för nyplantering beviljas tillstånd för detta, eftersom detta inte bidrar till en övergripande ökning av vinarealen. Inom specifika arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, bör medlemsstaterna ha möjlighet att begränsa beviljandet av sådana tillstånd för återplantering på grundval av rekommendationer från erkända och representativa branschorganisationer.

(60) Denna nya ordning för tillstånd för plantering av vinstockar bör inte omfatta medlemsstater som inte tillämpar unionens övergångssystem för planteringsrätter, och den bör vara frivillig för medlemsstater där vinarealen ligger under en viss tröskelnivå, trots att planteringsrätter gäller.

(61) Övergångsbestämmelser bör fastställas för att man ska kunna säkerställa en smidig övergång från det tidigare systemet för planteringsrätter till den nya ordningen, i synnerhet för att undvika överdriven plantering innan den nya ordningen börjar gälla. Medlemsstaterna bör ha en viss flexibilitet att fastställa tidsfristen för inlämning av begäran om omställning av planeringsrätter till tillstånd från den 31 december 2015 och till den 31 december 2020.

(62) I syfte att säkerställa att den nya ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar genomförs på ett samordnat och effektivt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för att undanta viss plantering av vinstockar från ordningen, reglerna om stöd- och prioriteringskriterier, tillägg av stöd- och prioriteringskriterier, den samtidiga förekomsten av vinodlingar som kommer att röjas och nyplanterade vinstockar samt grunderna för att medlemsstaterna ska få begränsa beviljandet av tillstånd för återplantering.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

(63) Kontrollen av plantering utan tillstånd bör vara effektiv för att efterlevnaden av reglerna enligt den nya ordningen ska kunna säkerställas.

(64) Tillämpningen av handelsnormer för jordbruksprodukter kan bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren för produktionen och saluföringen av dessa produkter samt produkternas kvalitet. Det ligger därför i producenternas, handelsidkarnas och konsumenternas intresse att sådana normer tillämpas.

(65) Till följd av meddelandet från kommissionen om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter och de efterföljande diskussionerna är det lämpligt att upprätthålla handelsnormerna för varje sektor eller produkt för att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och bidra till bättre ekonomiska villkor för produktion och saluföring av jordbruksprodukter och bättre produktkvalitet.

(66) Det bör fastställas horisontella bestämmelser för handelsnormerna.

(67) Handelsnormerna bör delas upp på obligatoriska regler för specifika sektorer eller produkter och frivilliga förbehållna begrepp som ska fastställas sektors- eller produktvis.

(68) Handelsnormer bör i princip gälla för alla berörda produkter som saluförs i unionen.

(69) De sektorer och produkter som får omfattas av handelsnormer bör förtecknas i denna förordning. I syfte att beakta konsumenternas förväntningar och behovet att förbättra kvaliteten på jordbruksprodukter och de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av dessa, bör emellertid befogenheten att anta vissa akter under stränga villkor delegeras till kommissionen med avseende på ändringar i den förteckningen.

(70) I syfte att beakta konsumenternas förväntningar och förbättra de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring samt kvaliteten på vissa jordbruksprodukter och för att anpassa sig till de ständigt skiftande marknadsvillkoren, till utvecklingen av konsumenternas efterfrågan och till utvecklingen när det gäller relevanta internationella normer samt för att undvika att det uppstår hinder för produktinnovation, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av handelsnormer för olika sektorer eller produkter i alla handelsled samt undantag från sådana normer. Handelsnormerna bör bland annat beakta de berörda produkternas naturliga och kännetecknande egenskaper och därmed undvika att orsaka en genomgripande ändring av den berörda produktens normala sammansättning. Dessutom bör handelsnormerna beakta eventuella risker för att konsumenterna vilseleds på grund av deras förväntningar och uppfattningar. Undantag från normerna bör inte medföra några extrakostnader som enbart bärs av jordbrukarna.

(71) Handelsnormer bör tillämpas så att marknaden enkelt kan förses med produkter av standardiserad och tillfredsställande kvalitet, och de bör särskilt avse tekniska definitioner, klassificering, presentation, märkning och etikettering, förpackning, produktionsmetoder, bevarande, lagring, transport, därtill hörande administrativa dokument, certifiering och tidsfrister samt begränsningar i fråga om användning och avsättning.

(72) Med hänsyn till producenternas intresse av att informera om vad som kännetecknar produkten och jordbruket och till konsumenternas intresse av att få tillräcklig och tydlig produktinformation, bör det vara möjligt att få uppgift om produktionsplats och/eller ursprungsplats från fall till fall på en lämplig geografisk

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

nivå, samtidigt som hänsyn tas till vissa sektorer:s särdrag, framför allt när det gäller bearbetade jordbruksprodukter.

(73) Det bör införas särskilda regler för produkter som importeras från tredjeländer om de nationella bestämmelser som gäller i de berörda tredjeländerna kan motivera undantag från handelsnormerna och om det kan garanteras att de motsvarar unionslagstiftningen. Det är också lämpligt att fastställa regler för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.

(74) De produkter inom frukt- och grönsakssektorn som är avsedda att säljas färska till konsumenten bör saluföras endast om de är av sund, god och marknadsmässig kvalitet och är försedda med uppgift om ursprungsland. I syfte att säkerställa att detta krav tillämpas på ett korrekt sätt och ta hänsyn till vissa särskilda situationer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på särskilda undantag från det kravet.

(75) En kvalitetsinriktad politik bör föras i hela unionen genom att man tillämpar ett certifieringsförfarande för produkter inom humlesektorn och genom att saluföring av produkter för vilka certifikat inte har utfärdats ska vara förbjuden. I syfte att säkerställa att detta krav tillämpas på ett korrekt sätt och för att ta hänsyn till vissa särskilda situationer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på särskilda åtgärder som innebär avvikelser från det kravet i syfte att uppfylla handelskraven i vissa tredjeländer eller för produkter som är avsedda för särskilda ändamål.

(76) När det gäller vissa sektorer och produkter är definitioner, beteckningar och varubeskrivningar viktiga faktorer för att fastställa konkurrensvillkoren. Det bör därför fastställas definitioner, beteckningar och varubeskrivningar för dessa sektorer och/eller produkter, som endast bör användas i unionen för saluföring av produkter som uppfyller de tillämpliga kraven.

(77) I syfte att anpassa definitioner och varubeskrivningar för vissa produkter till behov som är en följd av utvecklingen av konsumenternas efterfrågan, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av eller undantag från definitioner och varubeskrivningar.

(78) I syfte att säkerställa att operatörer och medlemsstater fullt ut förstår de definitioner och varubeskrivningar som fastställts för vissa sektorer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på reglerna för deras specificering och tillämpning.

(79) I syfte att ta hänsyn till varje produkts eller sektors särdrag, olika handelsled, tekniska villkor, eventuella stora praktiska svårigheter, och även till analysmetodernas exakthet och repeterbarhet, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att för en eller flera specifika normer fastställa en tolerans som om den överskrids bör innebära att ett helt parti av en produkt anses inte överensstämma med normen.

(80) Vissa oenologiska metoder och restriktioner för vinproduktionen bör fastställas, särskilt när det gäller blandningar och användning av vissa typer av druvmust, druvsaft och färska druvor med ursprung i tredjeländer. För att uppfylla de internationella normerna bör kommissionen när det gäller ytterligare oenologiska metoder beakta de oenologiska metoder som har rekommenderats av Internationella vinorganisationen (OIV).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

(81) Det bör införas regler om klassificering av druvsorter för vinframställning, enligt vilka medlemsstater som producerar mer än 50 000 hektoliter per år även fortsättningsvis bör ha ansvaret för klassificeringen av de druvsorter som får användas för vinframställning inom deras respektive territorier. Vissa av dessa druvsorter bör vara undantagna.

(82) När det gäller bredbara fetter bör medlemsstaterna kunna behålla eller anta vissa nationella regler om kvalitetsnivåer.

(83) I vinsektorn bör medlemsstaterna kunna begränsa eller utesluta användningen av vissa oenologiska metoder och fastställa strängare restriktioner för vin som produceras inom deras territorier samt tillåta användning för försöksändamål av icke tillåtna oenologiska metoder.

(84) I syfte att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av de nationella reglerna om handelsnormer för vissa produkter och sektorer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för tillämpningen av dessa handelsnormer och villkoren för lagring, omsättning och användning av produkter som erhållits från försöksmetoder.

(85) Utöver handelsnormer bör frivilliga kvalitetsbegrepp fastställas så att det säkerställs att begrepp som beskriver specifika produkttegenskaper eller jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet inte missbrukas på marknaden, utan fungerar som en tillförlitlig källa för konsumenterna när de vill veta mer om en produkts olika kvaliteter. Mot bakgrund av målen för denna förordning, och av tydlighetsskäl, bör befintliga fakultativa kvalitetstermer förtecknas i denna förordning.

(86) Medlemsstaterna bör tillåtas att fastställa regler för avsättning av vinprodukter som inte uppfyller kraven i denna förordning. I syfte att säkra en korrekt och öppen tillämpning av de nationella reglerna för vinprodukter, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på villkoren för användningen av vinprodukter som inte uppfyller kraven i denna förordning.

(87) I syfte att beakta situationen på marknaden och utvecklingen av marknadsnormer och internationella normer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på angivande av ett ytterligare frivilligt förbehållet begrepp, fastställande av dess användningsvillkor, ändring av användningsvillkoren för ett frivilligt förbehållet begrepp och återkallande av ett frivilligt förbehållet begrepp.

(88) I syfte att beakta särdragen hos vissa sektorer och konsumenternas förväntningar bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på närmare uppgifter om kraven för införande av ytterligare ett förbehållet begrepp.

(89) I syfte att se till att produkter som beskrivs med frivilliga förbehållna begrepp överensstämmer med de tillämpliga användningsvillkoren, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av ytterligare regler för användningen av frivilliga förbehållna begrepp.

(90) I syfte att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer och till vissa jordbruksprodukters särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av villkor för när importerade produkter anses hålla en likvärdig nivå av överensstämmelse med unionens krav beträffande handelsnormer och för när det får göras undantag från

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

regeln om att produkter endast får saluföras i unionen om de uppfyller unionens handelsnormer och regler för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.

(91) Bestämmelserna om vin bör tillämpas mot bakgrund av de internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget.

(92) Begreppet kvalitetsvin är i unionen grundat på bland annat de särskilda egenskaper som kan tillskrivas vinets geografiska ursprung. Sådana viner identifieras för konsumenterna genom skyddade ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar. För att de berörda produkternas kvalitet ska kunna åberopas på ett genomblickbart och mer detaljerat sätt bör det införas en ordning enligt vilken ansökningar om ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning granskas med utgångspunkt i unionens övergripande kvalitetspolitik för andra livsmedel än vin och spritdrycker i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012.

(93) För att göra det möjligt att bevara de särskilda kvalitetskännetecken som är utmärkande för vin med en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning bör medlemsstaterna tillåtas tillämpa strängare regler.

(94) För att kunna komma i fråga för att skydd i unionen bör ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar för vin erkännas och registreras på unionsnivå i enlighet med kommissionens procedurregler.

(95) Skydd bör kunna beviljas för tredjeländers ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar om de är skyddade i ursprungslandet.

(96) Registreringsförfarandet bör ge alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse i en medlemsstat eller ett tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.

(97) Registrerade ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar bör skyddas mot användning som drar fördel av det anseende som tillkommer de produkter som uppfyller kraven. För att främja sund konkurrens och för att säkra att konsumenterna inte vilseleds bör detta skydd även omfatta produkter och tjänster som inte omfattas av denna förordning, inbegripet de produkter som inte omfattas av bilaga I till fördragen.

(98) I syfte att ta hänsyn till gällande märkningspraxis bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att tillåta användning av namnet på en druvsort som innehåller eller består av en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning.

(99) I syfte att ta hänsyn till särdragen i produktionen i det avgränsade geografiska området, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av ytterligare kriterier för avgränsningen av det geografiska området och inskränkningar och undantag rörande produktionen i det avgränsade geografiska området.

(100) I syfte att säkerställa produktkvalitet och spårbarhet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen, som fastställer på vilka villkor produktspecifikationerna får innehålla ytterligare krav.

(101) I syfte att säkerställa skyddet för producenters och aktörers legitima rättigheter eller intressen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de typer av sökande som får ansöka om skydd av en ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning, de villkor som ska tillämpas för ansökan om skydd av en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

kommissionens granskning av ansökningarna, förfarandet för invändningar, förfarandet för ändringar, avregistreringar och omvandling av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar. Denna delegering av befogenhet bör även omfatta villkoren för gränsöverskridande ansökningar, villkoren för ansökningar som rör ett geografiskt område i ett tredjeland, det datum från och med vilket ett skydd eller en ändring av ett skydd ska gälla och villkoren för ändring av produktspecifikationerna.

(102) I syfte att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på restriktioner för ett skyddat namn.

(103) I syfte att säkerställa att ekonomiska aktörer och behöriga myndigheter inte otillbörligen påverkas av tillämpningen av denna förordning när det gäller vinnamn som har beviljats skydd före den 1 augusti 2009, eller för vilka en ansökan om skydd har lämnats in före det datumet, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av övergångsregler om sådana vinnamn, viner som släppts ut på marknaden eller märkts före ett visst datum och ändringar av produktspecifikationer.

(104) Vissa uttryck används traditionellt inom unionen och förmedlar information till konsumenterna om viners särart och kvalitet som komplement till den information som förmedlas genom skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. Dessa traditionella uttryck bör kunna skyddas inom unionen för att säkerställa en fungerande inre marknad och sund konkurrens och för att undvika att konsumenterna vilseleds.

(105) I syfte att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på vilket språk det uttryck som ska skyddas ska vara och hur det ska stavas.

(106) I syfte att säkerställa skyddet för producenters och aktörers legitima rättigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de typer av sökande som får ansöka om skydd av ett traditionellt uttryck, på vilka villkor en ansökan om erkännande av ett traditionellt uttryck ska anses vara giltig, på vilka grunder det ska vara möjligt att invända mot ett förslaget skydd av ett traditionellt uttryck, skyddets omfattning, inklusive förhållandet till varumärken, skyddade traditionella uttryck, skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, homonyma beteckningar eller vissa namn på druvsorter, på vilka grunder ett traditionellt uttryck kan avregistreras, inom vilka tidsfrister en ansökan eller en begäran ska lämnas in samt vilka förfaranden som ska följas för en ansökan om skydd av ett traditionellt uttryck, även vad gäller kommissionens granskning av ansökningarna, förfaranden för invändningar och förfaranden för avregistreringar och ändringar.

(107) I syfte att beakta särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de villkor enligt vilka ett traditionellt uttryck får användas för produkter från ett tredjeland samt undantag från de villkoren.

(108) De varubeskrivningar, beteckningar och presentationsformer som gäller för de produkter i vinsektorn som omfattas av denna förordning kan ha stor betydelse för möjligheten att avsätta produkterna. Skillnader mellan medlemsstaternas lagar om märkning av produkter i vinsektorn kan hindra att den inre marknaden fungerar

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

smidigt. Det bör därför fastställas regler som tar hänsyn till konsumenternas och producenternas legitima intressen. Det bör därför fastställas unionsregler för märkning och presentation.

(109) I syfte att säkerställa överensstämmelse med gällande märkningspraxis bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av de exceptionella omständigheter som gör det motiverat att utesluta hänvisningen till uttrycket *skyddad ursprungsbeteckning* eller *skyddad geografisk beteckning*.

(110) I syfte att ta hänsyn till vinsektorns särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på presentation och användning av andra uppgifter i märkningen än de som föreskrivs i denna förordning, vissa obligatoriska och frivilliga uppgifter och presentationsformen.

(111) I syfte att säkerställa skyddet för aktörernas legitima intressen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på tillfällig märkning och presentation av viner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, om ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen i fråga uppfyller de tillämpliga kraven.

(112) I syfte att säkerställa att ekonomiska aktörer inte påverkas negativt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på övergångsbestämmelser vad gäller vin som släppts ut på marknaden och märkts i enlighet med de relevanta bestämmelser som gällde före den 1 augusti 2009.

(113) I syfte att ta hänsyn till särdragen i handeln inom vinsektorn mellan unionen och vissa tredjeländer bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på undantag från reglerna om märkning och presentation av produkter avsedda för export, om det berörda tredjelandets nationella rätt kräver det.

(114) Efter det att kvotsystemet har upphört kommer det fortfarande att krävas särskilda instrument för att säkerställa en rättvis balans mellan sockerföretagens och sockerbetsodlarnas respektive rättigheter och skyldigheter. Det bör därför fastställas standardbestämmelser för deras inbördes skriftliga branschavtal.

(115) Genom reformen av sockerordningen 2006 infördes långtgående förändringar i unionens sockersektor. För att ge sockerbetsodlarna möjlighet att slutföra sin anpassning till den nya marknadssituationen och till sektorns ökade marknadsorientering bör det nuvarande systemet med sockerkvoter förlängas till dess att det avskaffas i slutet av regleringsåret 2016/2017.

(116) I syfte att beakta sockersektorns särdrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på en uppdatering av de tekniska definitioner som avser sockersektorn, en uppdatering av de villkor för köp av sockerbetor som fastställs i denna förordning och ytterligare regler om fastställande av bruttovikt, tara och sockerhalt för socker som levereras till ett företag och om betmassa.

(117) Nya erfarenheter har visat att det behövs specifika åtgärder för att sörja för tillräckliga leveranser av socker till unionsmarknaden under den återstående perioden med sockerkvoter.

(118) I syfte att beakta sockersektorns särdrag och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen, och mot bakgrund av behovet av att förebygga störningar på marknaden, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på köpevillkor och leveransavtal, uppdatering av de

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

villkor för köp av sockerbetor som fastställs i denna förordning och kriterier för sockerföretagen när de bland sockerbetsförsäljarna fördelar de kvantiteter sockerbetor som ska omfattas av leveransavtal före sådd.

(119) I syfte att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på upprättande av en förteckning över de produkter för vilkas produktion industrisocker, industriisoglukos eller industriinulinsirap får användas.

(120) I syfte att säkerställa att godkända företag som producerar eller bearbetar socker, isoglukos eller inulinsirap fullgör sina åtaganden bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på beviljande och återkallande av dessa företags godkännanden liksom kriterierna för administrativa påföljder.

(121) I syfte att beakta sockersektorns särdrag och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på innebörden av begreppen för tillämpningen av kvotssystemet och de villkor som styr försäljningen till de yttersta randområdena.

(122) I syfte att säkerställa att odlarna är nära involverade i ett beslut om att överföra en viss produktionsmängd, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på överföringen av socker.

(123) För att förbättra förvaltningen av vinproduktionskapaciteten bör medlemsstaterna till kommissionen lämna en inventering av sin produktionskapacitet på grundval av ett vinodlingsregister. För att uppmuntra medlemsstaterna att lämna in inventeringen bör stöd för omstrukturering och omställning endast ges till de medlemsstater som har lämnat in inventeringen.

(124) I syfte att underlätta medlemsstaternas övervakning och kontroll av produktionskapaciteten bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på innehållet i vinodlingsregistret och undantag.

(125) För att de berörda produkterna ska kunna spåras i tillfredsställande utsträckning, särskilt med hänsyn till konsumentskyddet, bör det krävas att alla produkter i vinsektorn som omfattas av denna förordning åtföljs av ett följedokument vid omsättning inom unionen.

(126) I syfte att underlätta transporten av vinprodukter och medlemsstaternas kontroll av denna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler för följedokument och deras användning, villkoren för när ett följedokument ska anses vara ett intyg om skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, skyldigheten att föra ett register och dess användning, fastställande av vem som ska föra register och undantag från skyldigheten att föra register samt vilka transaktioner som ska tas med i registret.

(127) Då det saknas unionslagstiftning om formaliserade skriftliga avtal får medlemsstaterna, enligt nationell avtalsrätt, besluta att göra det obligatoriskt att använda sådana avtal, förutsatt att unionsrätten inte åsidosätts och framför allt att detta inte hindrar att den inre marknaden och den samlade marknadsordningen fungerar väl. Med tanke på de olika situationer som råder i unionen och av subsidiaritetskäl bör det vara medlemsstaterna som fattar sådana beslut. För att säkerställa att det inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter fastställs lämpliga minimikrav för sådana avtal och att den inre marknaden och den samlade marknadsordningen fungerar väl, bör dock vissa grundläggande villkor för

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

användningen av sådana avtal fastställas på unionsnivå. Alla sådana grundläggande villkor bör förhandlas fritt. Eftersom vissa mejerikooperativ i sina stadgar kan ha regler med liknande effekt bör de i sådana fall av förenklingsskäl undantas från kravet på att ingå ett avtal. För att göra ett sådant avtalssystem mer ändamålsenligt bör medlemsstaterna besluta huruvida avtalen bör tillämpas även i fall då mellanhänder hämtar mjölk från mjölkproducenter för leverans till bearbetningsföretag.

(128) För att säkerställa livskraftig utveckling av produktionen och därigenom säkerställa mjölkproducenterna en skälig levnadsstandard bör deras förhandlingsposition i förhållande till bearbetningsföretagen stärkas, vilket bör leda till en rättvisare fördelning av mervärde i leveranskedjan. För att dessa mål för den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna uppnås bör det därför införas en bestämmelse i enlighet med artiklarna 42 och 43.2 i EUF-fördraget som gör det möjligt för producentorganisationer bestående av mjölkbönder eller deras sammanslutningar att för vissa eller alla medlemmars produktion av obehandlad mjölk gemensamt förhandla med mejerierna om avtalsvillkor, bland annat pris. För att upprätthålla en effektiv konkurrens på mejerimarknaden bör lämpliga kvantitativa gränser fastställas för denna möjlighet. För att inte försämra kooperativens effektiva funktion och för att skapa tydlighet bör man ange att en jordbrukares medlemskap i en kooperativ organisation innebär att jordbrukaren åtar sig att leverera hela eller en del av sin produktion av obehandlad mjölk till de villkor som fastställs inom kooperativets stadgar eller reglerna och besluten som baserats därpå; dessa villkor bör inte underkastas förhandlingar genom en producentorganisation.

(129) Med tanke på betydelsen av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, i synnerhet i utsatta landsbygdsregioner, och för att säkerställa mervärdet och behålla kvaliteten på framför allt de ostar som skyddas genom sådana beteckningar, samt med tanke på att systemet med mjölkkvoter kommer att upphöra, bör medlemsstaterna ha rätt att tillämpa regler som reglerar hela utbudet av sådan ost som produceras inom ett fastställt geografiskt område på begäran av en branschorganisation, en producentorganisation eller en grupp enligt definitionen i förordning (EU) nr 1151/2012. En sådan begäran bör stödjas av en stor majoritet av mjölkproducenterna, som ska representera en stor majoritet av den mjölk som används för den specifika osten och, i fråga om branschorganisationer och grupper, den bör stödjas av en stor majoritet av ostproducenterna, som ska representera en stor majoritet av denna ostproduktion.

(130) För att följa utvecklingen på marknaden behöver kommissionen kontinuerlig information om de volymer obehandlad mjölk som levereras. Det behövs därför bestämmelser om att den första köparen regelbundet ska överlämna den typen av uppgifter till medlemsstaterna, och att medlemsstaterna meddelar kommissionen detta.

(131) Producentorganisationerna och sammanslutningarna av producentorganisationer har en viktig roll att spela när det gäller att koncentrera utbudet och förbättra saluföringen, planera och anpassa produktionen till efterfrågan, optimera produktionskostnaderna och stabilisera producentpriserna, bedriva forskning, främja bästa praxis och lämna tekniskt stöd, hantera biprodukter och förvalta de riskhanteringsverktyg som finns tillgängliga för medlemmarna, och därigenom bidra till att stärka producenternas ställning i livsmedelskedjan.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

(132) Branschorganisationerna kan spela en viktig roll för att möjliggöra en dialog mellan aktörerna i leveranskedjan och främja bästa praxis och öppenhet och insyn på marknaden.

(133) De befintliga reglerna för hur producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer definieras och om vad som krävs för erkännande bör därför harmoniseras, strömlinjeformas och utvidgas så att erkännande eventuellt kan beviljas på begäran på grundval av regler som fastställs i enlighet med denna förordning och för vissa sektorer. För erkännande av och stadgarna för producentorganisationerna bör särskilt garantera att sådana organ har bildats på initiativ av producenter och kontrolleras i enlighet med regler som gör det möjligt för de anslutna producenterna att på ett demokratiskt sätt kontrollera organisationen och besluten.

(134) De befintliga bestämmelserna i de olika sektorerna som syftar till att stärka genomslagskraften för producentorganisationerna, sammanslutningarna av producentorganisationer och branschorganisationerna genom att medlemsstaterna, på vissa villkor, får tillåta att vissa regler för organisationerna även omfattar aktörer som inte är medlemmar, har visat sig verksamma och bör därför harmoniseras, strömlinjeformas och utvidgas till alla sektorer.

(135) Det bör finnas möjlighet att anta vissa åtgärder för att anpassa utbudet till marknadsefterfrågan, vilket kan bidra till att marknaderna stabiliseras och till att säkra en skälig levnadsstandard för den berörda jordbruksbefolkningen.

(136) I syfte att stimulera producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer till att vidta åtgärder för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadskraven, med undantag av åtgärder som rör återtag från marknaden, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kvalitetsförbättrande åtgärder, åtgärder som främjar en bättre organisation av produktion, bearbetning och saluföring, åtgärder som gör det lättare att följa marknadsprisutvecklingen och åtgärder som möjliggör prognoser på kort och lång sikt på grundval av vilka produktionsmedel som används.

(137) För att se till att marknaden för vin fungerar bättre bör medlemsstaterna kunna genomföra beslut som tagits av branschövergripande organisationer. Sådana beslut bör dock inte omfatta metoder som skulle kunna snedvrیدا konkurrensen.

(138) Då användningen av formella, skriftliga avtal i mjölksektorn omfattas av separata bestämmelser, kan sådana avtal också användas för att öka aktörernas ansvar inom andra sektorer och öka medvetenheten om att det finns ett behov av att ta större hänsyn till marknadssignaler, förbättra prisöverföringen och anpassa tillgången till efterfrågan samt bidra till att vissa otillbörliga affärsmetoder undviks. I avsaknad av unionslagstiftning om sådana avtal kan medlemsstaterna besluta att göra dem obligatoriska enligt nationell avtalsrätt, under förutsättning att unionsrätten följs, särskilt i fråga om den inre marknadens och den gemensamma marknadsorganisationens funktion.

(139) För att säkerställa livskraftig utveckling av produktionen och således trygga en rimlig levnadsstandard för producenter inom sektorerna för nöt- och kalvkött samt olivolja liksom producenter av vissa jordbruksgrödor bör deras förhandlingsposition stärkas i förhållande till aktörer i senare led, vilket bör leda till en rättvisare fördelning av mervärde i leveranskedjan. För att uppnå dessa mål inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör erkända producentorganisationer, inom

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

kvantitativa gränser, kunna förhandla om villkoren i leveransavtal, inklusive priser, för vissa eller alla medlemmars produktion, under förutsättning att dessa organisationer försöker uppnå ett eller flera av målen om koncentration av utbudet, utsläppande på marknaden av de produkter som dess medlemmar producerat och optimering av produktionskostnaderna, och under förutsättning att denna strävan leder till integrering av verksamhet, och denna integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget. Detta kan genomföras om producentorganisationen utför viss specifik verksamhet, och denna verksamhet är betydande i termer av berörd produktionsvolym, produktionskostnader och utsläppande av produkten på marknaden.

(140) För att säkerställa mervärdet och bibehålla kvaliteten på i synnerhet cured ham som omfattas av skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning bör medlemsstaterna på strikta villkor ha rätt att tillämpa regler som ska reglera utbudet av cured ham, under förutsättning att sådana regler stöds av en stor majoritet av producenterna av denna produkt och i förekommande fall av svinköttsproducenter i det geografiska område som avser den produkten.

(141) Skyldigheten att registrera samtliga leveransavtal för humle som producerats i unionen leder till mycket extraarbete och bör därför upphöra att gälla.

(142) I syfte att säkerställa att de mål och ansvarsområden som gäller för producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer är tydligt definierade och för att bidra till att dessa organisationers åtgärder fungerar effektivt, utan att onödiga administrativa bördor åläggs och utan att underminera principen om föreningsfrihet, särskilt i förhållande till icke-medlemmar i sådana organisationer, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de specifika mål som dessa organisationer och sammanslutningar får, ska eller inte ska sträva efter att nå och som i förekommande fall bör läggas till dem som föreskrivs i denna förordning, regler för sådana organisationer och sammanslutningar, stadgar för andra organisationer än producentorganisationer, de specifika villkor som är tillämpliga på stadgar för producentorganisationer inom vissa sektorer, inklusive undantag, struktur, medlemskapsperiod, storlek och demokratisk ansvarighet och dessa organisationers och sammanslutningars verksamhet, konsekvenserna av sammanslagningar, villkor för erkännande, återkallande och tillfälligt upphävande av erkännande, effekterna av detta samt krav på att vidta korrigerande åtgärder om kriterierna för erkännande inte uppfylls, transnationella organisationer och sammanslutningar, regler för administrativt stöd vid transnationellt samarbete, sektorer där medlemsstaternas tillstånd krävs och där verksamhet kan läggas ut på entreprenad, samt vilken typ av verksamhet som kan läggas ut på entreprenad och villkoren för denna verksamhet, och organisationers eller sammanslutningars tillhandahållande av tekniska hjälpmedel, beräkningsgrunden för organisationers eller sammanslutningars avsättningsbara produktions minsta volym, regler om beräkning av volymen obehandlad mjölk som en producentorganisation ska förhandla om, godtagande av medlemmar som inte är producenter, när det gäller producentorganisationer, eller när det gäller sammanslutningar av producentorganisationer, av medlemmar som inte är producentorganisationer, utvidgning av vissa av organisationernas regler så att de även omfattar icke-medlemmar och obligatoriska medlemsavgifter för icke-medlemmar, inbegripet

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

användning och tilldelning av sådana avgifter dessa organisationer betalat in samt en förteckning över strängare produktionsregler vars räckvidd kan utvidgas, kompletterande krav avseende representativitet, vilka ekonomiska områden som omfattas, även vad gäller kommissionens granskning av hur dessa definieras, under vilken period en regel som lägst måste ha varit i kraft innan dess räckvidd kan utvidgas, på vilka personer eller organisationer en regel eller ett bidrag får tillämpas, samt vid vilka omständigheter kommissionen får begära att en utvidgning av en regels räckvidd eller obligatoriskt bidrag stoppas eller dras tillbaka.

(143) Övervakningen av handelsflödena är framför allt en förvaltningsfråga och bör hanteras på ett flexibelt sätt. Beslutet om införande av licenskrav bör fattas med hänsyn till behovet av importlicenser, behovet av att förvalta de berörda marknaderna och, i synnerhet, behovet av att övervaka importen och exporten av produkterna i fråga.

(144) I syfte att beakta unionens internationella åtaganden och tillämpliga sociala normer, unionens miljö- och djurskyddsnormer, behovet av att övervaka utvecklingen av handeln och på marknaden och av importen och exporten, behovet av sund marknadsförvaltning och behovet av att minska den administrativa bördan, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över de produkter för vilka det krävs uppvisande av en import- eller exportlicens och på de fall och situationer då ingen import- eller exportlicens behöver uppvisas.

(145) I syfte att tillhandahålla ytterligare delar i licenssystemet bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om vilka rättigheter och skyldigheter licensen medför, dess rättsverkan och de fall där en tolerans är tillämplig när det gäller att fullgöra skyldigheten att importera eller exportera den kvantitet som nämns i licensen eller, i de fall ursprunget ska anges, uppvisande av ett dokument utfärdat av ett tredjeland eller en enhet som förutsättning för utfärdande av en importlicens eller för övergång till fri omsättning, som bland annat bekräftar produkternas ursprung, äkthet och kvalitetsegenskaper, överföring av licensen eller restriktioner för dess överförbarhet, ytterligare villkor för importlicenser för hampa och principen om administrativt bistånd mellan medlemsstaterna för att förhindra eller hantera fall av bedrägeri och oriktigheter och där det krävs eller inte krävs att och situationer det ställs en säkerhet som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid.

(146) Underlaget för beräkningen av de tullar för jordbruksprodukter som följer av WTO-avtalen och bilaterala avtal anges i Gemensamma tulltaxan. Kommissionen bör ges befogenheten att anta åtgärder för detaljerad beräkning av importtullar på grundval av detta underlag.

(147) Systemet med ingångspriser bör upprätthållas för vissa produkter. I syfte att säkerställa att det systemet är effektivt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kontroll av riktigheten av det deklarerade priset för ett parti med användning av ett schablonimportvärde och de villkor enligt vilka det krävs att en säkerhet ställs.

(148) För att förebygga eller motverka negativa effekter på unionsmarknaden till följd av att vissa jordbruksprodukter importeras, bör det på vissa villkor erläggas en tilläggstull för import av sådana produkter.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

(149) Det är lämpligt att på vissa villkor öppna och förvalta de importtullkvoter som är resultatet av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget eller andra unionsrättsakter. När det gäller tullkvoter för import bör den tillämpade förvaltningsmetoden lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på unionens befintliga och framväxande produktions-, bearbetnings- och konsumtionsmarknader vad avser konkurrenskraft, säkerhet och leveranssäkerheten och behovet av att säkra marknadens jämvikt.

(150) I syfte att uppfylla åtagandena i de avtal som ingåtts inom ramen för Uruguayrundan för multilaterala handelsförhandlingar om tullkvoter för import till Spanien av 2 000 000 ton majs och 300 000 ton sorghum, och tullkvoter för import till Portugal av 500 000 ton majs bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa de bestämmelser som är nödvändiga för genomförandet av tullkvotimporten och, där så är lämpligt, offentlig lagring av de kvantiteter som de berörda medlemsstaternas utbetalande organ har importerat.

(151) I syfte att säkerställa att aktörerna får rättvis tillgång till de tillgängliga kvantiteterna samt att aktörerna inom tullkvoten behandlas likvärdigt, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av de villkor och stödberättigandekrav som aktörerna ska uppfylla för att få lämna in en ansökan inom tullkvoten, antagande av regler om överföring av rättigheter mellan aktörer och när så behövs om överföringsbegränsningar inom förvaltningen av tullkvoten, föreskrifter om att det för att ta del av tullkvoten ska krävas att en säkerhet ställs, antagande av alla de bestämmelser som krävs avseende särskilda särdrag, krav eller begränsningar som gäller för tullkvoten enligt det internationella avtalet eller en annan berörd akt.

(152) Jordbruksprodukter kan i vissa fall omfattas av särskild behandling vid import till ett tredjeland om de uppfyller vissa specifika krav och/eller prisvillkor. För att säkerställa en korrekt tillämpning av ett sådant system krävs ett administrativt samarbete mellan myndigheterna i det importerande tredjelandet och unionen. Produkterna bör därför åtföljas av ett certifikat som utfärdats inom unionen.

(153) I syfte att säkerställa att produkter som exporteras på vissa villkor omfattas av särskild behandling vid import till ett tredjeland i enlighet med de internationella avtal som unionen har ingått i enlighet med EUF-fördraget, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på bestämmelser med krav på att medlemsstaternas behöriga myndigheter, på begäran och efter lämplig kontroll, ska utfärda ett dokument som intygar att villkoren uppfylls.

(154) För att förhindra att illegal odling av hampa orsakar störningar på marknaden för hampa som odlas för fiberproduktion, bör denna förordning innehålla bestämmelser om kontroll av import av hampa och hampfrön så att det säkerställs att produkterna i fråga ger vissa garantier med avseende på deras tetrahydrokannabinolhalt. Import av andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde bör även fortsättningsvis omfattas av ett kontrollsystem inom vilket de berörda importörerna godkänns.

(155) I hela unionen följer man en kvalitetspolitik för produkter inom humlesektorn. Med avseende på import bör de bestämmelser som säkerställer att endast produkter som uppfyller motsvarande minimikvalitetskrav importeras införas i denna förordning. I syfte att minimera de administrativa bördorna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på de

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

fall där skyldigheter i fråga om likvärdiga intyg och märkning av förpackningar inte ska gälla.

(156) Unionen har ingått flera överenskommelser med tredjeländer om förmånstillträde till marknader, vilket gör det möjligt för dessa länder att exportera rörsocker till unionen på förmånliga villkor. De därtill hörande bestämmelserna om utvärdering av raffinaderiernas behov av socker för raffinering och, under vissa omständigheter, reservering av importlicenserna för specialiserade användare av betydande kvantiteter importerat råsocker, vilka betraktas som heltidsraffinaderier i unionen, bör bibehållas under en viss period. I syfte att säkerställa att importerat socker avsett för raffinering raffineras i enlighet med dessa krav bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på användning av begrepp för drift av importordningar, de villkor och stödberättigandekrav som en aktör måste uppfylla för att lämna in en ansökan om importlicens, inbegripet ställande av säkerhet, och regler om administrativa påföljder.

(157) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid unionens yttre gränser överflödiga. Den inre marknaden och den mekanism som tullarna utgör kan i undantagsfall visa sig vara otillräckliga. För att i sådana fall kunna skydda unionsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma bör unionen ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Åtgärderna bör vara förenliga med unionens internationella åtaganden.

(158) Det är lämpligt att göra det möjligt att tillfälligt upphäva tillämpningen av förfarandena för aktiv och passiv förädling om unionsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas av detta.

(159) Bidrag för export till tredjeländer på grundval av skillnaden mellan priserna inom unionen och på världsmarknaden, inom de gränser som fastställs genom åtagandena i WTO, bör behållas som en åtgärd som kan omfatta vissa av de produkter på vilka denna förordning är tillämplig när villkoren på den inre marknaden är så som de beskrivs för undantagsåtgärder. Exporten med bidrag bör begränsas både när det gäller värde och kvantitet, och det tillgängliga bidraget bör vara noll, utan att det påverkar tillämpningen av undantagsåtgärderna.

(160) I samband med att exportbidragen fastställs bör det genom kontroll av utbetalningarna enligt reglerna rörande Europeiska garantifonden för jordbruket säkerställas att begränsningarna med avseende på värde iakttas. Kontrollen bör förenklas genom att exportbidragen obligatoriskt fastställs på förhand, medan det för differentierade bidrag bör finnas möjlighet att ändra den bestämmelseort som fastställts inom ett geografiskt område där en enda exportbidragsnivå gäller. Om bestämmelseorten ändras bör det exportbidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, dock med tillämpning av en övre gräns för belopp som gäller för den ursprungliga bestämmelseorten.

(161) Genom tillförlitlig och effektiv kontroll bör det säkerställas att kvantitetsbegränsningarna efterlevs. I detta syfte bör beviljandet av exportbidrag kopplas till en exportlicens. Exportbidrag bör beviljas inom de gällande begränsningarna beroende på de särskilda omständigheter som gäller för varje berörd produkt. Undantag från den bestämmelsen bör endast medges för bearbetade produkter som inte ingår i bilaga I till fördragen och som inte omfattas av volymbegränsningar. Om export som berättigar till exportbidrag sannolikt inte

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

kommer att överstiga de föreskrivna kvantitetsbegränsningarna bör det ges möjlighet till undantag från kravet på strikt efterlevnad av de regler som avser förvaltningen.

(162) När det gäller export av levande nötkreatur bör exportbidrag beviljas och utbetalas endast om de bestämmelser i unionslagstiftningen som rör djurskydd iakttas, särskilt de som rör skyddet av djur under transport.

(163) I syfte att säkerställa att systemet för exportbidrag fungerar väl, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på kravet att ställa en säkerhet som garanti för att aktören uppfyller sina åtaganden.

(164) I syfte att minimera den administrativa bördan för aktörer och myndigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa trösklar under vilka utfärdande eller uppvisande av exportlicens inte behöver krävas, när det gäller att fastställa för vilka bestämmelseorter eller transaktioner det kan vara motiverat att medge ett undantag från kravet på uppvisande av exportlicens och när det gäller att tillåta att exportlicenser beviljas i efterhand i motiverade fall.

(165) I syfte att hantera konkreta situationer som motiverar fullständigt eller delvis berättigande till exportbidrag, och att hjälpa aktörer att överbrygga perioden mellan ansökan om och slutbetalning av exportbidrag, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om annat datum för exportbidraget, förskottsbetalning av exportbidrag, inbegripet villkoren för ställandet och frisläppandet av en säkerhet, ytterligare bevis när det råder tvivel om produkternas verkliga bestämmelseort och möjligheten till återimport till unionens tullområde, bestämmelseorter som behandlas som export från unionen och inbegripande av bestämmelseorter inom unionens tullområde som berättigar till exportbidrag.

(166) I syfte att säkerställa att exportörer av de produkter som förtecknas i bilaga I till fördragen och av bearbetade produkter därav, ges lika tillgång till exportbidrag bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att tillämpa vissa regler för jordbruksprodukter på produkter som exporteras i form av bearbetade varor.

(167) I syfte att säkerställa att produkter som beviljas exportbidrag exporteras från unionens tullområde och att undvika att de skickas tillbaka till det området, samt att minimera aktörernas administrativa börda när det gäller att skaffa fram och lämna in bevis på att bidragsprodukter som beviljats differentierade bidrag har nått bestämmelselandet, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på regler om den tidsfrist inom vilken utförseln från unionens tullområde ska vara slutförd, inbegripet tiden för tillfällig återinförsel, den bearbetning som produkter som beviljats exportbidrag får genomgå under den perioden, bevis på att produkter har nått en bestämmelseort för att kunna erhålla differentierade bidrag, de bidragströsklar och villkor enligt vilka exportörer inte behöver uppvisa sådana bevis samt villkoren för godkännande av bevis, som tillhandahålls av oberoende tredje part, på att produkter har nått en bestämmelseort när bidragen är differentierade.

(168) I syfte att förmå exportörerna att iakttä djurskyddskraven och att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera att utbetalningarna av exportbidrag är korrekta i de fall bidragen beviljas under förutsättning att djurskyddskraven iakttas, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

kommissionen med avseende på iakttagande av djurskyddskraven utanför unionens tullområde, inbegripet användningen av oberoende tredje parter.

(169) I syfte att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar de olika sektorerna bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att anta särskilda krav och villkor för aktörer och produkter som är berättigade till exportbidrag och att fastställa koefficienter för beräkningen av exportbidrag med hänsyn till lagringsprocessen för vissa spritdrycker som framställs av spannmål.

(170) Det finns inte längre något behov av minimipriser vid export för blomsterlökar och dessa bör därför utgå.

(171) I enlighet med artikel 42 i EUF-fördraget ska de bestämmelser i EUF-fördraget som rör konkurrensregler tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter endast i den mån detta fastställs i unionslagstiftningen inom ramen för bestämmelserna i artikel 43.2 i EUF-fördraget och enligt det förfarande som anges där.

(172) Mot bakgrund av jordbrukssektorns särdrag och dess beroende av att hela livsmedelsleveranskedjan fungerar väl, inbegripet att konkurrensregler tillämpas på ett effektivt sätt med avseende på alla anknytande sektorer i hela livsmedelskedjan, som kan vara ytterst koncentrerad, bör särskild uppmärksamhet ägnas tillämpningen av konkurrensreglerna i artikel 42 i EUF-fördraget. I detta syfte behövs ett nära samarbete mellan kommissionen och konkurrensmyndigheterna i medlemstaterna. Därutöver utgör de riktlinjer som kommissionen antagit, i förekommande fall, ett lämpligt instrument för vägledning till företag och andra berörda intressenter.

(173) Det bör föreskrivas att de konkurrensregler som rör dels avtal, beslut och förfaranden enligt artikel 101 i EUF-fördraget dels reglerna rörande missbruk av dominerande ställning ska tillämpas på produktionen av och handeln med jordbruksprodukter, i den mån tillämpningen av dessa inte förhindrar uppnåendet av målen för den gemensamma jordbrukspolitikerna.

(174) Ett särskilt tillvägagångssätt är motiverat när det gäller jordbrukar- eller producentorganisationer eller sammanslutningar av dessa vilkas syfte är gemensam produktion eller gemensam saluföring av jordbruksvaror eller utnyttjande av gemensamma anläggningar, såvida inte sådan gemensam verksamhet sätter konkurrensen ur spel eller äventyrar förverkligandet av de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget.

(175) Utan hinder av den reglering som finns för tillhandahållande av vissa produkter, såsom ost och skinka som omfattas av bestämmelserna om skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, eller vin, som är föremål för särskilda regler, bör ett särskilt tillvägagångssätt tillämpas för vissa verksamheter som bedrivs av branschorganisationer, på villkor att verksamheterna inte leder till att marknaderna splittras, till att den samlade marknadsordningen fungerar sämre, till att konkurrensen snedvrids eller sätts ur spel, till att priser eller kvoter fastställs eller till att det förekommer diskriminering.

(176) Nationella stöd skulle kunna äventyra den inre marknadens funktion. EUF-fördragets bestämmelser om statligt stöd bör därför generellt omfatta jordbruksprodukter. Trots detta bör undantag tillåtas i vissa situationer. När sådana undantag finns bör kommissionen kunna vara i stånd att upprätta en förteckning över befintliga, nya eller föreslagna nationella stöd, lämna lämpliga synpunkter till medlemsstaterna och föreslå passande åtgärder.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

(177) Bestämmelserna om röjningsbidrag och om vissa åtgärder inom stödprogrammen för vin bör inte hindra att nationellt stöd beviljas för samma ändamål.

(178) På grund av de särskilda ekonomiska villkor som gäller produktionen och saluföringen av renar och renprodukter bör Finland och Sverige kunna fortsätta att bevilja nationellt stöd på detta område.

(179) I Finland påverkas sockerbetsodlingen av särskilda geografiska förhållanden och klimatförhållanden som kommer att inverka negativt på sektorn utöver de allmänna följderna av sockerreformen. Finland bör därför tillåtas att permanent bevilja nationellt stöd till landets sockerbetsodlare.

(180) Medlemsstaterna bör få lämna nationellt stöd för att medfinansiera de biodlingsåtgärder som fastställs i denna förordning och skydda biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden eller inom ramen för program för ekonomisk utveckling; stöd får dock inte beviljas för produktion eller handel.

(181) De medlemsstater som deltar i program som syftar till att ge barn tillgång till livsmedel bör få bevilja nationellt stöd som komplement till unionsstöd för utdelning av produkterna och vissa därmed sammanhängande kostnader.

(182) För att hantera motiverade krisfall, även efter det att övergångsperioden har löpt ut, bör medlemsstaterna kunna ge nationellt stöd till krisdestillation inom en total budgetram på 15 % av medlemsstatens berörda årliga budget för sitt nationella stödprogram. Sådana nationella stöd bör anmälas till kommissionen och godkännas innan de beviljas.

(183) Medlemsstaterna bör tillåtas att fortsätta att betala ut nationellt stöd för nötter av det slag som nu föreskrivs i artikel 120 i förordning (EG) nr 73/2009 för att dämpa effekterna av frikopplingen av det tidigare unionsstödet för nötter. För tydlighetens skull och med tanke på att den förordningen kommer att upphöra att gälla bör sådant nationellt stöd föreskrivas i den här förordningen.

(184) Särskilda interventionsåtgärder bör föreskrivas för att möjliggöra ett effektivt och ändamålsenligt gensvar då det föreligger ett hot om marknadsstörningar. Åtgärdernas räckvidd bör definieras.

(185) I syfte att ändamålsenligt och effektivt reagera på hot om marknadsstörningar som orsakas av kraftiga prisstegringar eller prisfall på interna eller externa marknader eller andra händelser och omständigheter som på ett väsentligt sätt stör eller hotar marknaden, om situationen eller dess effekter på marknaden sannolikt kommer att fortsätta eller förvärras, bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att vidta de åtgärder som krävs för att ta itu med marknadssituationen, samtidigt som alla åtaganden som följer av ingångna internationella avtal ska iakttas och förutsatt att andra tillgängliga åtgärder enligt denna förordning förefaller vara otillräckliga, inbegripet åtgärder för att utvidga eller ändra räckvidden, varaktigheten eller andra aspekter av andra åtgärder som föreskrivs i denna förordning, eller för att föreskriva om exportbidrag, eller vid behov helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna, även för vissa kvantiteter eller tidsperioder.

(186) De restriktioner för den fria rörligheten som uppkommer till följd av åtgärder för att bekämpa spridning av djursjukdomar kan skapa svårigheter på marknaden i en eller flera medlemsstater. Erfarenheten visar att allvarliga störningar av marknaden, såsom betydande konsumtions- eller prisfall, kan bero på att

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

konsumenterna tappar förtroendet på grund av potentiella risker för folk- och djurhälsan eller för växtskyddet. Mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts bör de åtgärderna mot bristande konsumentförtroende utvidgas till att också omfatta vegetabiliska produkter.

(187) Undantagsåtgärder till stöd för marknaderna för nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg och fjäderfäkött bör vara direkt knutna till eller följa av veterinära och sanitära åtgärder som införts för att bekämpa sjukdomsspridning. De bör vidtas på medlemsstaternas begäran för att undvika allvarliga störningar av marknaderna i fråga.

(188) I syfte att effektivt och ändamålsenligt reagera på exceptionella omständigheter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på en utvidgning av förteckningen över produkter enligt denna förordning för vilka undantagsåtgärder får antas.

(189) Kommissionen bör ges befogenhet att vidta de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem i en nödsituation.

(190) En effektiv och ändamålsenlig reaktion vid hot om marknadsstörningar kan vara av särskild vikt för mjölksektorn. Likaså kan särskilda problem uppstå i nödsituationer. Det måste därför betonas att kommissionens antagande av ovannämnda åtgärder vid marknadsstörningar, inklusive vid obalanser på marknaden, eller åtgärder som krävs för att lösa specifika problem i nödsituationer framför allt kan gälla mjölksektorn.

(191) För att möjliggöra en reaktion vid allvarliga obalanser på marknaden kan det vara lämpligt att privata aktörer vidtar särskilda kategorier av kollektiva åtgärder som undantagsåtgärder för att stabilisera de berörda sektorerna, under förutsättning att de omfattas av exakta säkerhetsåtgärder, begränsningar och villkor. När sådana åtgärder kan omfattas av artikel 101.1 i EUF-fördraget bör kommissionen ha möjlighet att göra ett tidsbegränsat undantag. Dessa åtgärder bör emellertid komplettera unionens åtgärder inom ramen för offentlig intervention och privat lagring eller undantagsåtgärder enligt denna förordning och bör inte få inte försämra den inre marknads funktion.

(192) För tillämpningen av denna förordning bör det vara möjligt att kräva att företag, medlemsstater eller tredjeländer inkommer med meddelanden för övervakning, analys och förvaltning av marknaden för jordbruksprodukter, för säkerställande av insyn på marknaden, för välfungerande åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken, för kontroll, övervakning, utvärdering och revision av åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och för uppfyllande av kraven i internationella avtal, även vad gäller anmälningsplikten enligt dessa avtal. För att säkra ett harmoniserat, strömlinjeformat och förenklat tillvägagångssätt bör kommissionen ges befogenhet att vidta de åtgärder som krävs när det gäller meddelanden. Kommissionen bör därvid ta hänsyn till uppgiftsbehovet och till synergieffekter mellan de möjliga uppgiftskällorna.

(193) I syfte att säkerställa integriteten i informationssystemen och att överförda dokument och tillhörande uppgifter är äkta och läsbara bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av vilken typ av information som ska ingå i meddelanden, vilka kategorier av uppgifter som ska behandlas och vilka de längsta tillåtna bevarandeperioderna är, i synnerhet då sådana uppgifter offentliggörs och då de överförs till tredjeländer, tillträdesrättigheter

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

avseende den information eller de informationssystem som tillhandahålls samt på vilka villkor informationen får offentliggöras.

(194) Unionsrätten om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001, är tillämplig.

(195) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och överlämnade den 14 december 2011 ett yttrande.

(196) Medel bör överföras från reserven för kriser inom jordbrukssektorn enligt villkoren och förfarandena i artikel 24 i förordning (EU) nr 1306/2013 och punkt 22 i det 17 december 2013 interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning och det bör klargöras att det är denna förordning som är den tillämpliga grundrättsakten.

(197) I syfte att säkerställa en smidig övergång från bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 till bestämmelserna i den här förordningen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att skydda företagens förvärvade rättigheter och legitima förväntningar.

(198) Det skyndsamma förfarandet för antagande av delegerade akter enligt denna förordning bör endast användas i exceptionella fall när det föreligger tvingande skäl till skyndsamhet för att man på ett effektivt och ändamålsenligt sätt ska kunna reagera på hot om marknadsstörningar eller då det föreligger marknadsstörningar. Valet av det skyndsamma förfarandet bör motiveras och det bör specificeras i vilka fall förfarandet bör användas.

(199) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionens tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

(200) Granskningsförfarandet bör tillämpas vid antagande av akter om genomförandet av denna förordning då sådana akter avser den gemensamma jordbrukspolitiken i den mening som avses i artikel 2.2 b ii i förordning (EU) nr 182/2011. Det rådgivande förfarandet bör emellertid tillämpas vid antagandet av akter om genomförandet av denna förordning som avser konkurrensfrågor, eftersom det generellt är det rådgivande förfarandet som används för antagande av akter på konkurrensrättens område.

(201) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan med avseende på antagande, ändring eller återkallande av unionens skyddsåtgärder, avbrytande av användningen av förfarandena för förädling, eller aktiv eller passiv förädling, och om nödvändigt, att reagera omedelbart på marknadssituationen och lösa specifika problem i nödsituationer som behöver hanteras omedelbart om det i vederbörligen motiverade fall är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.

(202) När det gäller vissa åtgärder enligt den här förordningen som är brådskande eller som endast kräver en enkel tillämpning av allmänna bestämmelser i specifika situationer, utan utrymme för fri bedömning, bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter utan tillämpning av förordning (EU) nr 182/2011.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

(203) Kommissionen bör också ges befogenhet att utföra vissa administrativa eller förvaltningsmässiga uppgifter som inte innebär att delegerade akter eller genomförandeakter antas.

(204) I denna förordning bör vissa särskilda regler fastställas för Kroatien i enlighet med anslutningsakten för Kroatien.

(205) Enligt förordning (EG) nr 1234/2007 kommer flera sektorsbestämmelser att upphöra att gälla inom en rimlig tidsperiod efter det att denna förordning trätt i kraft. Efter det att förordning (EG) nr 1234/2007 upphört att gälla bör de relevanta bestämmelserna fortsätta att gälla till utgången av de berörda ordningarna.

(206) Rådets förordning (EEG) nr 922/7296 om stöd till silkesodling för odlingsåret 1972/1973 är nu obsolet, förordning (EEG) nr 234/79 om förfarandet vid anpassning av Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter har ersatts av denna förordning och rådets förordning (EG) nr 1601/96 om stödbeloppet till producenterna inom humlesektorn för 1995 års skörd var en tillfällig åtgärd och är därför obsolet. Rådets förordning (EG) nr 1037/2001 om tillstånd för utbudande och leverans för direkt konsumtion av vissa importerade viner har ersatts av bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om handel med vin, vilket antogs genom rådets beslut 2006/232/EG, och är därför obsolet. För tydlighetens skull och för att sörja för rättssäkerhet bör dessa förordningar upphöra att gälla.

(207) Vissa regler inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, särskilt när det gäller avtalsförhållanden och förhandlingar, reglering av utbud av ost med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, deklARATIONER från första köpare, producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer har nyligen trätt i kraft och fortsätter att vara motiverade mot bakgrund av de nuvarande ekonomiska förhållandena på mejerimarknaden och leveranskedjans struktur. De bör därför tillämpas i den sektorn under tillräckligt lång tid (både före och efter avskaffandet av mjölkkvoterna) för att de ska få full effekt. Däremot bör dessa regler vara tillfälliga och bli föremål för översyn. Kommissionen bör anta rapporter om utvecklingen av mjölkmarknaden, varav den första bör läggas fram senast den 30 juni 2014 och den andra den 31 december 2018 och särskilt omfatta potentiella incitament för att förmå jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I – Inledande bestämmelser

Artikel 1 – Tillämpningsområde

[1451] 1. Genom denna förordning upprättas en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, vilket betyder de produkter som förtecknas i bilaga I till fördragen, med undantag för de fiskeri- och vattenbruksprodukter enligt definitionen i unionens lagstiftningsakter om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

2. De jordbruksprodukter som avses i punkt 1 ska fördelas på följande sektorer enligt respektive delar av bilaga I:

- a) Spannmål, del I.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- b) Ris, del II.
- c) Socker, del III.
- d) Torkat foder, del IV.
- e) Utsäde, del V.
- f) Humle, del VI.
- g) Olivolja och bordsoliver, del VII.
- h) Lin och hampa, del VIII.
- i) Frukt och grönsaker, del IX.
- j) Bearbetade produkter av frukt och grönsaker, del X.
- k) Bananer, del XI.
- l) Vin, del XII.
- m) Levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d., snittblommor och snittgrönt, del XIII.
- n) Tobak, del XIV.
- o) Nöt- och kalvkött, del XV.
- p) Mjök och mjölkprodukter, del XVI.
- q) Griskött, del XVII.
- r) Får- och getkött, del XVIII.
- s) Ägg, del XIX.
- t) Fjäderfäkött, del XX.
- u) Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter, del XXI.
- v) Biodlingsprodukter, del XXII.
- w) Silkesmaskar, del XXIII.
- x) Andra produkter, del XXIV.

Artikel 2 – Allmänna bestämmelser för den gemensamma jordbrukspolitiken

[1451 A] Förordning (EU) nr 1306/2013 och de bestämmelser som antas på grundval av denna ska gälla för de åtgärder som anges i denna förordning.

Artikel 3 – Definitioner

[1451 B] 1. I denna förordning ska de definitioner för vissa sektorer som förtecknas i bilaga II gälla.

2. Definitionerna i del II avsnitt B i bilaga II ska endast tillämpas till och med slutet av regleringsåret 2016/2017 för socker.

3. De definitioner som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ska gälla i denna förordning om inte annat föreskrivs i denna förordning.

4. För att ta hänsyn till rissektorns särdrag ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 om ändringar av de definitioner för rissektorn som anges i del I i bilaga II i den utsträckning som krävs för att uppdatera definitionerna mot bakgrund av marknadsutvecklingen.

5. I denna förordning avses med

a) mindre utvecklade regioner: de regioner som definieras som sådana i artikel 90.2 första stycket a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013

b) allvarliga klimathändelser som kan likställas med naturkatastrofer: sådana väderförhållanden som frost, hagel, is, regn eller torka, som förstör mer än 30 % av en jordbrukares genomsnittliga årsproduktion under den föregående treårsperioden

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

eller ett genomsnitt under tre år inom föregående femårsperiod, varvid de högsta och de lägsta värdena inte ska medräknas.

Artikel 4 – Anpassning till Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter

[1451 C] Om det är nödvändigt för att ta hänsyn till ändringar av den kombinerade nomenklaturen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 om anpassningar av varubeskrivningar och hänvisningar i denna förordning till rubriker och underrubriker i den kombinerade nomenklaturen.

Artikel 5 – Omräkningstal för ris

[1451 D] Kommissionen får anta genomförandeakter

- a) för att fastställa omräkningstalen för ris vid olika bearbetningsstadierna, bearbetningskostnaderna och biprodukternas värde,
- b) för att anta alla nödvändiga åtgärder i samband med tillämpningen av omräkningstal för ris.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 6 – Regleringsår

[1452] Regleringsåren ska ha följande löptid:

- a) 1 januari–31 december under ett givet år för sektorn för frukt och grönsaker, sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker och banansektorn.
- b) 1 april–31 mars det påföljande året för sektorn för torkat foder och sektorn för silkesodling.
- c) 1 juli–30 juni det påföljande året för
 - i) spannmålssektorn,
 - ii) sektorn för utsäde,
 - iii) sektorn för olivolja och bordsoliver,
 - iv) sektorn för lin och hampa,
 - v) sektorn för mjölk och mjölkprodukter.
- d) 1 augusti–31 juli det påföljande året för vinsektorn.
- e) 1 september–31 augusti det påföljande året för rissektorn.
- f) 1 oktober–30 september det påföljande året för sockersektorn.

Artikel 7 – Referenströsklar

[1452 A] 1. Referenströsklarna ska vara följande:

- a) När det gäller spannmål, 101,31 EUR/ton, avseende grossistledet för varor, fritt lager, före lossning.
- b) När det gäller paddyris, 150 EUR/ton för standardkvalitet enligt definitionen i punkt A i bilaga III, avseende grossistledet för varor fritt lager, före lossning.
- c) När det gäller socker i lösvikt av standardkvalitet enligt definitionen i punkt B i bilaga III, fritt fabrik:
 - i) för vitsocker: 404,4 EUR/ton.
 - ii) för råsocker: 335,2 EUR/ton.
- d) När det gäller nöt- och kalvköttssektorn: 2 224 EUR/ton för slaktkroppar av handjur av nötkreatur av konformationsklass/fettgrupp R3 enligt den unionsskala för

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

klassificering av slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre och som avses i punkt A i bilaga IV.

e) När det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter:

i) 246,39 EUR/100 kg för smör.

ii) 169,80 EUR/100 kg för skummjörkspulver.

f) När det gäller griskött, 1 509,39 EUR/ton för slaktkroppar av gris av standardkvalitet på grundval av slaktvikt och slaktkropparnas innehåll av magert kött i enlighet med den unionsskala för klassificering av slaktkroppar av gris som avses i punkt B i bilaga IV enligt följande:

i) Slaktkroppar som väger minst 60 kg men mindre än 120 kg: klass E.

ii) Slaktkroppar som väger 120–180 kg: klass R.

g) När det gäller olivolja:

i) 1 779 EUR/ton för extra jungfruolja.

ii) 1 710 EUR/ton för jungfruolja.

iii) 1 524 EUR/ton för bomolja vars innehåll av fria fettsyror är två grader; detta belopp ska minskas med 36,70 EUR/ ton för varje extra surhetsgrad.

2. De referenströsklar som föreskrivs i punkt 1 ska ses över av kommissionen med hänsyn till objektiva kriterier, särskilt produktionsutveckling, produktionskostnader (särskilt insatsvaror) och marknadstendenser. Vid behov ska referenströsklarna uppdateras i enlighet med det sedvanliga lagstiftningsförfarandet med hänsyn till produktions- och marknadsutvecklingen.

DEL II – Den inre marknaden

Avdelning I – Marknadsintervention

Kapitel I – Offentlig intervention och stöd till privat lagring

Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser om offentlig intervention och stöd till privat lagring

Artikel 8 – Tillämpningsområde

[1452 B] I detta kapitel fastställs regler rörande marknadsintervention i form av

a) offentlig intervention, där produkterna köps upp av medlemsstatens behöriga myndigheter och lagras av dessa tills de avyttras, och

b) stöd till privat lagring som görs av privata aktörer.

Artikel 9 – Ursprung för de produkter som kan komma i fråga

[1452 C] De produkter som kan komma i fråga för uppköp inom ramen för offentlig intervention eller för stöd för privat lagring ska ha sitt ursprung i unionen. Produkter som kommer från grödor ska dessutom komma från grödor som skördats i unionen och produkter som kommer från mjölk ska komma från mjölk som producerats i unionen.

Artikel 10 – Unionsskalor för klassificering av slaktkroppar

[1452 D] Unionsskalor för klassificering av slaktkroppar ska tillämpas i enlighet med punkt A respektive B i bilaga IV i sektorn för nöt- och kalvkött när det gäller slaktkroppar av nötkreatur som är åtta månader gamla eller äldre och i sektorn för griskött när det gäller gris som inte används för avel.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

I fråga om sektorn för får- och getkött får medlemsstaterna tillämpa en unions skala för klassificering av slaktkroppar av får i enlighet med reglerna i punkt C i bilaga IV.

Avsnitt 2 – Offentlig intervention

Artikel 11 – Produkter som kan komma i fråga för offentlig intervention

[1453] Offentlig intervention ska tillämpas i fråga om följande produkter i enlighet med villkoren i detta avsnitt och de krav och eventuella andra villkor som kan komma att fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 19 och genomförandeakter i enlighet med artikel 20:

- a) Vanligt vete, durumvete, korn och majs.
- b) Paddyris.
- c) Färskt eller kylt nötkött och kalvkött enligt KN-numren 0201 10 00 och 0201 20 20 till 0201 20 50.
- d) Smör som direkt och uteslutande har framställts av pastöriserad grädde som direkt och uteslutande har framställts av komjölk i ett godkänt företag i unionen och som har en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent.
- e) Skummjölkspulver av högsta kvalitet som framställts av komjölk genom spraytorkning i ett godkänt företag i unionen och som har en lägsta proteinhalt på 34,0 viktprocent beräknat på den fettfria torrsubstansen.

Artikel 12 – Perioder för offentlig intervention

[1453 A] Offentlig intervention får ske under följande perioder:

- a) 1 november–31 maj för vanligt vete, durumvete, korn och majs.
- b) 1 april–31 juli för paddyris.
- c) Under hela året för nötkött och kalvkött.
- d) 1 mars–30 september för smör och skummjölkspulver.

Artikel 13 – Inledande och avslutande av offentlig intervention

[1453 B] 1. Under de perioder som anges i artikel 11 ska följande gälla för offentlig intervention:

- a) Offentlig intervention ska inledas för vanligt vete, smör och skummjölkspulver.
- b) Offentlig intervention för durumvete, korn, majs och paddyris (även särskilda sorter och typer av paddyris) får inledas av kommissionen, genom genomförandeakter, om marknadssituationen så kräver. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.
- c) Offentlig intervention för nötkött- och kalvköttssektorn får inledas av kommissionen genom andra genomförandeakter som ska antas utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 162.3, om det genomsnittliga marknadspris under en representativ period som fastställts enligt artikel 20 första stycket c i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat som noteras på grundval av den unions skala för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur som avses i punkt A i bilaga IV är lägre än 85 % av den referenströskel som anges i artikel 7.1 d.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter som avslutar offentlig intervention inom sektorn för nötkött- och kalvkött, om de villkor som anges i punkt 1 c inte längre

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

uppfylls under en representativ period som fastställts enligt artikel 20 första stycket c. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Artikel 14 – Uppköp till fast pris eller inom ramen för ett anbudsförfarande

[1453 C] När offentlig intervention inleds i enlighet med artikel 13.1 ska åtgärder för fastställande av uppköpspriser för de produkter som avses i artikel 11 samt i tillämpliga fall åtgärder för kvantitativa begränsningar vid uppköp till fast pris, vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 15 – Interventionspris

[1453 D] 1. Med interventionspris avses:

a) Det pris till vilket produkter ska köpas upp inom ramen för offentlig intervention till fast pris, eller

b) det högsta pris till vilket produkter som kan komma i fråga för offentlig intervention får köpas upp när detta görs genom ett anbudsförfarande.

2. Åtgärder för fastställande av interventionspriset, inklusive höjningar och sänkningar, ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 16 – Allmänna principer för avsättning av produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention

[1454] 1. De produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention ska avyttras på ett sådant sätt att

a) det inte förekommer några marknadsstörningar,

b) det är möjligt att säkra att uppköparna garanteras lika tillträde till varorna och likabehandling, och

c) avsättningen är förenlig med de åtaganden som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget.

2. Produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention får avyttras genom att de ställs till förfogande inom ordningen för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen i enlighet med relevanta unionsrättsakter. Bokföringsvärdet för sådana produkter ska i sådana fall motsvara det relevanta fasta interventionspris som avses i artikel 14.2 i den här förordningen.

3. Varje år ska kommissionen offentliggöra de villkor på vilka de produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention såldes under det föregående året.

Avsnitt 3 – Stöd till privat lagring

Artikel 17 – Stödberättigande produkter

[1454 A] Stöd för privat lagring får beviljas i fråga om följande produkter i enlighet med de villkor som fastställs i detta avsnitt och eventuella andra krav och villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 18.1 eller 19 och genomförandeakter i enlighet med artikel 18.2, eller 20:

a) Vitsocker.

b) Olivolja.

c) Linfibrer.

d) Färskt eller kylt kött av nötkreatur som är åtta månader eller äldre.

e) Smör som direkt och uteslutande har framställts av komjölk.

f) Ost.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- g) Skummjölkspulver som har framställts av komjölk.
- h) Griskött.
- i) Får- och getkött.

Led f i första stycket ska begränsas till ost som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med förordning (EU) nr 1151/2012 och som lagras utöver den lagringsperiod som fastställs i produktspecifikationen för produkten ifråga enligt artikel 7 i den förordningen och/eller en lagringsperiod som bidrar till att öka ostens värde.

Artikel 18 – Villkor för beviljande av stöd

[1454 B] 1. För att främja insynen på marknaden ska kommissionen vid behov ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, i syfte att fastställa enligt vilka villkor kommissionen får bevilja stöd till privat lagring för de produkter som förtecknas i artikel 17, med hänsyn tagen till

- a) de noterade genomsnittliga marknadspriserna i unionen och referenströsklarna och produktionskostnaderna för de aktuella produkterna, och/eller
- b) behovet av att snabbt bemöta en särskilt svår marknadssituation eller en ekonomisk utveckling med väsentligt negativ inverkan på marginalerna inom sektorn.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att

- a) bevilja stöd till privat lagring för de produkter som förtecknas i artikel 17, med hänsyn tagen till de villkor som avses i punkt 1 i denna artikel,
- b) begränsa beviljandet av stöd till privat lagring.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

3. Åtgärder för att fastställa stödbeloppet för privat lagring enligt artikel 17 ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Avsnitt 4 – Gemensamma bestämmelser om offentlig intervention och stöd till privat lagring

Artikel 19 – Delegerade befogenheter

[1454 C] 1. För att säkerställa att produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention eller som omfattas av stöd till privat lagring lämpar sig för långtidslagring och är av sund, god och marknadsmässig kvalitet och för att ta hänsyn till de olika sektorernas särdrag i syfte att säkerställa att den offentliga interventionen och den privata lagringen fungerar på ett kostnadseffektivt sätt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa vilka krav och villkor som, utöver de krav som fastställs i denna förordning, ska gälla för dessa produkter. Syftet med kraven och villkoren ska vara att när det gäller de uppköpta och lagrade produkterna garantera

- a) kvalitet i fråga om kvalitetsparametrar, kvalitetsgrupper, kvalitetsklasser, kategorier, produktgenskaper och ålder,
- b) deras stödberättigande i fråga om kvantiteter, förpackning inklusive märkning, hållbarhet, tidigare lagringsavtal, godkännande av företag och det produktled till vilket interventionspriset och stödet till privat lagring hänför sig.

2. För att ta hänsyn till särdragen i sektorerna för spannmål och paddyris ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

fastställa kvalitetskriterier för både uppköp och försäljning av vanligt vete, durumvete, korn, majs och paddyris.

3. För att säkerställa lämplig lagringskapacitet och effektivitet inom det offentliga interventionssystemet när det gäller kostnadseffektivitet, fördelning och tillgång för aktörer och för att bibehålla kvaliteten hos produkter som köps upp vid offentlig intervention för avsättning när lagringsperioden är över ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

a) vilka krav lagringsplatserna ska uppfylla för samtliga produkter som omfattas av offentlig intervention,

b) regler om lagringen av produkter inom och utanför den medlemsstat som ansvarar för produkterna och om vilken tull som ska tas ut för dessa samt om eventuella andra belopp som ska beviljas eller uppbäras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna.

4. För att säkerställa att stödet till privat lagring har önskad effekt på marknaden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

a) regler och villkor i de fall då den lagrade kvantiteten är mindre än den kvantitet som avtalats,

b) villkor för förskottsbetalning av sådant stöd,

c) de villkor enligt vilka det kan beslutas att produkter som omfattas av avtal om privat lagring åter får släppas ut på marknaden eller avyttras.

5. För att säkerställa att systemen för offentlig intervention och privat lagring fungerar tillfredsställande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

a) föreskriva om användningen av anbudsförfaranden som garanterar lika tillträde till varor och lika behandling för aktörerna,

b) fastställa ytterligare villkor som ska uppfyllas av aktörerna för att underlätta en effektiv förvaltning och kontroll av systemet för medlemsstaterna och aktörerna,

c) fastställa kravet på aktörerna att ställa en säkerhet som garanterar att de uppfyller sina åtaganden.

6. För att beakta den tekniska utvecklingen och behoven i de sektorer som avses i artikel 10 och behovet av att standardisera presentationen av de olika produkterna i syfte att förbättra insynen på marknaden, prisnoteringarna och tillämpningen av marknadsinterventionsåtgärder, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

a) anpassa och uppdatera bestämmelserna i bilaga IV om unionsskalor för klassificering, identifiering och presentation av slaktkroppar,

b) ange kompletterande bestämmelser om klassindelning, inklusive av utbildade klassificerare, klassificering, inklusive genom automatisk klassificeringsteknik, identifiering, vägning och märkning av slaktkroppar, och om beräkning av genomsnittliga unionspriser och viktningskoefficienter som används vid beräkningen av dessa priser,

c) fastställa, i nöt- och kalvsektorn, undantag från bestämmelserna, och specifika undantag som medlemsstaterna får bevilja för slakterier där få nötkreatur slaktas, och ytterligare bestämmelser för produkterna i fråga, även rörande konformationsklasser och fettansättning och, i fårköttsektorn, ytterligare bestämmelser om vikt, köttets färg och fettansättning samt kriterier för klassificering av lätta lamm,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

d) ge medlemsstater tillstånd att inte tillämpa klassificeringsskalan för slaktkroppar av gris och tillstånd att använda ytterligare utvärderingskriterier utöver vikt och uppskattad andel kött eller fastställa avvikelser från den skalan.

Artikel 20 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet
[1454 D] Kommissionen ska, anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder som krävs för att detta kapitel ska tillämpas på ett enhetligt sätt. Dessa åtgärder kan framför allt gälla

a) de kostnader som aktörerna ska betala när de produkter som levereras för offentlig intervention inte uppfyller minimikraven för kvalitet,

b) fastställande av lagringsplatsernas minsta lagringskapacitet,

c) de representativa perioder, marknader och marknadspriser som behövs för tillämpningen av detta kapitel,

d) leveransen av produkter som köps upp inom ramen för offentlig intervention, de transportkostnader som den som lämnar erbjudandet ska stå för, samt de utbetalande organens övertagande och betalning av produkterna,

e) de olika åtgärder som hör samman med urbening inom sektorn för nöt- och kalvkött,

f) praktiska arrangemang för förpackning, saluföring och märkning av produkter,

g) förfaranden för godkännande av företag som producerar smör och skummjölkspulver enligt detta kapitel,

h) eventuella tillstånd för lagring utanför den medlemsstats territorium där produkterna har köpts upp och lagrats,

i) försäljning eller avsättning av produkter som köpts upp inom ramen för offentlig intervention, särskilt avseende försäljningspriser, villkor för utlagring, produkternas användning eller destination efter frisläppandet, inbegripet förfaranden för produkter som ställs till förfogande för en ordning som avses i artikel 16.2, inklusive överföringar mellan medlemsstaterna,

j) när det gäller produkter som köps upp vid offentlig intervention, bestämmelser om medlemsstaternas möjligheter att under eget ansvar sälja små kvantiteter som är kvar i lager eller kvantiteter som inte längre kan ompaketeras eller som har försämrats kvalitetsmässigt,

k) när det gäller privat lagring, ingående av avtal mellan den behöriga myndigheten i medlemsstaten och de sökande samt innehållet i avtalen,

l) inlagring, lagring och utlagring av produkter vid privat lagring,

m) lagringsperiodens längd och bestämmelser för hur lagringsperioden, efter det att den fastställts i avtalet, får förkortas eller förlängas,

n) de förfaranden som ska följas vid uppköp till fast pris, inbegripet förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas eller vid beviljande av stöd som fastställs i förväg för privat lagring,

o) användandet av upphandlingsförfaranden, både för offentlig intervention och för privat lagring, framför allt om

i) inlämnandet av erbjudanden eller anbud, och minimikvantiteten för en ansökan eller en anmälan,

ii) förfarandena för och storleken på den säkerhet som ska ställas, och

iii) urvalet av erbjudanden som garanterar att företräde ges åt de erbjudanden som är mest förmånliga för unionen samtidigt som de möjliggör att ett anbuds förfarande inte med nödvändighet alltid leder till att ett kontrakt tilldelas,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

p) genomförandet av unionens skalor för klassificering av slaktkroppar av nötkött, gris och får,

q) en annan presentation av hela och halva slaktkroppar än den som anges i punkt A.IV i bilaga IV inför fastställandet av marknadspriser,

r) de korrigeringsfaktorer som ska tillämpas av medlemsstaterna för en annan presentation av slaktkroppar av nötkreatur och får om referenspresentationen inte används,

s) praktiska arrangemang för märkningen av klassificerade slaktkroppar och om kommissionens beräkning av det viktade genomsnittspriset i unionen för slaktkroppar av nötkreatur, gris och får,

t) tillstånd för medlemsstaterna att för grisar som har slaktats på deras territorium föreskriva en annan presentation av slaktkroppar av gris än den som fastställs i punkt B.III i bilaga IV om något av dessa villkor är uppfyllt, nämligen

i) det normala handelsbruket på deras territorium avviker från standardpresentationen enligt definitionen i punkt B.III i bilaga IV,

ii) tekniska krav motiverar det,

iii) slaktkropparna avhudats på ett enhetligt sätt,

u) bestämmelser om kontroller på plats av tillämpningen av klassificeringen av slaktkroppar i medlemsstaterna av en inspektionskommitté från unionen bestående av experter från kommissionen och experter som utses av medlemsstaterna, för att säkra att slaktkropparna klassificeras på ett korrekt och tillförlitligt sätt. I bestämmelserna ska anges att unionen ska bära kostnaderna för kontrollverksamheten.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 21 – Andra genomförandebefogenheter

[1454 E] Kommissionen ska anta genomförandeakter för att genom undantag från punkt C.III i bilaga IV ge medlemsstaterna tillstånd att för lamm med en slaktkroppsvikt under 13 kg använda klassificeringskriterierna

a) slaktkroppsvikt,

b) köttets färg,

c) fettansättning.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Kapitel II – Stödordningar

Avsnitt 1 – Ordningar för att förbättra vissa grupperns tillgång till livsmedel

Artikel 22 – Målgrupp

[1455] Stödordningar för att förbättra utdelningen av jordbruksprodukter och barns matvanor riktar sig till barn som regelbundet går i en grundskola eller gymnasieskola eller på daghem, förskola eller andra fritidsaktiviteter som förvaltas eller har godkänts av behöriga myndigheter i medlemsstaterna.

Underavsnitt 1 – Program för frukt och grönsaker i skolan

Artikel 23 – Stöd till utdelning av frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter till barn

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

[1455 A] 1. Unionsstöd ska beviljas

a) för utdelning till barn, inom de verksamheter som avses i artikel 22, av produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker respektive bananer, och

b) för vissa därmed sammanhängande kostnader knutna till logistik och distribution, utrustning, publicitet, uppföljning, utvärdering och kompletterande åtgärder.

2. Medlemsstater som önskar delta i programmet ska först upprätta en strategi på nationell eller regional nivå för hur det ska genomföras. De ska också besluta om de kompletterande åtgärder som krävs för att programmet ska fungera effektivt, vilket kan innefatta information om åtgärder för utbildning om sunda matvanor, om lokala livsmedelskedjor samt om bekämpning av slöseri med livsmedel.

3. När medlemsstaterna utarbetar sina strategier, ska de upprätta en förteckning över produkter av frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter som kan komma i fråga inom deras respektive program. Förteckningen får inte innehålla produkter som är förtecknade i bilaga V.

I vederbörligen motiverade fall, till exempel när en medlemsstat vill säkerställa ett brett urval av produkter i sitt program eller vill göra det mer attraktivt, får den dock i strategin ange att sådana produkter kan omfattas av programmet, om endast begränsade mängder har tillsatts av de ämnen som anges i den bilagan.

Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga hälsomyndigheter godkänner förteckningen över sådana produkter som kan komma i fråga inom ramen för programmet.

Medlemsstaterna ska välja ut produkterna på grundval av objektiva kriterier som får inbegripa hälso- och miljöhänsyn, när produkten har säsong, sort eller tillgänglighet för produkter, i möjligaste mån med företräde för produkter med ursprung i unionen, särskilt lokala inköp, lokala marknader, korta leveranskedjor och miljöfördelar.

4. Åtgärder för att fastställa unionsstödet enligt punkt 1 ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

5. Unionsstödet enligt punkt 1 ska tilldelas varje medlemsstat på grundval av objektiva kriterier med utgångspunkt i andelen barn i åldrarna 6–10 år.

De medlemsstater som deltar i programmet ska varje år ansöka om unionsstöd på grundval av den egna strategin som avses i punkt 2.

Åtgärder för fastställande av det lägsta beloppet för unionsstöd till varje medlemsstat som deltar i systemet och av den preliminära och definitiva tilldelningen av stöd till medlemsstaterna ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

6. Unionsstöd enligt punkt 1 får inte utnyttjas för att ersätta finansieringen av redan förekommande nationella program för frukt och grönsaker i skolan som tillhandahåller frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker samt bananer eller andra program för distribution i skolor som omfattar sådana produkter.

Om en medlemsstat redan har infört ett program som berättigar till unionsstöd enligt denna artikel och avser att utöka det eller att effektivisera det, inklusive programmets målgrupp, dess varaktighet eller stödberättigande produkter, får dock unionsstöd beviljas förutsatt att gränserna enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

respekteras vad avser unionsstödet andel av det totala nationella bidraget. I ett sådant fall ska medlemsstaten i sin genomförandestrategi ange hur den tänker utöka programmet eller effektivisera det.

7. Medlemsstaterna får, utöver unionsstödet, bevilja nationellt stöd i enlighet med artikel 217.

8. Unionens program för frukt och grönsaker i skolan ska inte påverka enskilda nationella program för frukt och grönsaker i skolan som är förenliga med unionslagstiftningen.

9. Unionen får även i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 1306/2013 finansiera åtgärder för information, uppföljning och utvärdering avseende programmet för frukt och grönsaker i skolan, inklusive åtgärder som syftar till att öka allmänhetens medvetenhet om programmet och därmed sammanhängande åtgärder för upprättande av nätverk.

10. Medlemsstater som deltar i programmet ska på de platser där livsmedel delas ut ge publicitet åt sin medverkan i stödprogrammet och åt att det subventioneras av unionen.

Artikel 24 – Delegerade befogenheter

[1455 B] 1. För att främja goda matvanor hos barn och för att se till att stödet riktas till barn i den målgrupp som avses i artikel 22 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på regler om

- a) ytterligare kriterier som avser medlemsstaternas målinriktning av stödet,
- b) medlemsstaternas godkännande och urval av de sökande,
- c) utarbetandet av de nationella eller regionala strategierna och om kompletterande åtgärder.

2. För att säkerställa att unionens medel används effektivt och målinriktat ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) den metod för omfördelning av den preliminära fördelningen av stöd mellan medlemstaterna som avses i artikel 23.5 på grundval av de ansökningar om stöd som har inkommit,
- b) de utgifter i medlemsstaternas strategier som berättigar till unionsstöd och möjligheten att fastställa ett totalt maximibelopp för specifika kostnader,
- c) medlemsstaternas skyldighet att övervaka och utvärdera effektiviteten i sina program för frukt och grönsaker i skolan.

3. För att öka medvetenheten om programmet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 som innebär att medlemsstater med program för frukt och grönsaker i skolan blir skyldiga att ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.

Artikel 25 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1455 C] Kommissionen får anta genomförandebefogenheter för att fastställa åtgärder som krävs för tillämpningen av detta underavsnitt, inbegripet

- a) den information som medlemsstaternas strategier ska innehålla,
- b) stödansökningarna och stödutbetalningarna,
- c) metoderna för att ge publicitet och skapa nätverk i anknytning till programmet,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

d) utformningen av och innehållet i de övervaknings- och utvärderingsrapporter som ska lämnas av medlemsstater som deltar i unionens program för frukt och grönsaker i skolan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Underavsnitt 2 – Skolmjölksprogram

Artikel 26 – Stöd till utdelning av mjölk och mjölkprodukter till barn

[1456] 1. Unionsstöd ska beviljas för utdelning till barn vid utbildningsanstalter som avses i artikel 22 av vissa mjölkprodukter och bearbetade mjölkprodukter som omfattas av KN-nummer 0401, 0403, 0404 90 och 0406 eller KN-nummer 2202 90.

2. Från och med den 1 augusti 2015 ska medlemsstater som önskar delta i programmet på nationell eller regional nivå först ha en strategi för hur programmet ska genomföras. De får också besluta om de kompletterande åtgärder, vilka kan innefatta information om åtgärder för utbildning om sunda matvanor, om lokala livsmedelskedjor samt om bekämpning av slöseri med livsmedel, som krävs för att programmet ska fungera effektivt.

3. När medlemsstaterna utarbetar sina strategier, ska de upprätta en förteckning över stödberättigad mjölk och stödberättigade mjölkprodukter enligt respektive program i enlighet med de regler kommissionen antar med stöd av artikel 27.

4. Utom när det gäller gratis utdelning av måltider till barn vid utbildningsanstalter, får unionsstöd enligt punkt 1 inte utnyttjas för att ersätta finansieringen av eventuella redan förekommande nationella program för mjölk och mjölkprodukter eller andra program för utdelning i skolor som även avser sådana produkter. Om en medlemsstat redan har infört ett program som berättigar till unionsstöd enligt denna artikel och avser att utöka det eller att effektivisera det, inklusive programmets målgrupp, dess varaktighet eller stödberättigande produkter, får dock unionsstöd beviljas. I sådana fall ska medlemsstaten i sin genomförandestrategi ange hur den tänker utöka programmet eller effektivisera det.

5. Medlemsstaterna får utöver unionsstödet bevilja nationellt stöd i enlighet med artikel 217.

6. Unionens program för mjölk och mjölkprodukter i skolan ska inte påverka eventuella enskilda nationella program för att uppmuntra konsumtion av mjölk och mjölkprodukter i skolan som är förenliga med unionsrätten.

7. Åtgärder för att fastställa unionsstödet för all mjölk och mjölkprodukter och maximal kvantitet som berättigar till unionsstöd enligt punkt 1 ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

8. Medlemsstater som deltar i programmet ska på de platser där livsmedel delas ut ge publicitet åt sin medverkan i stödprogrammet och åt att det subventioneras av unionen.

Artikel 27 – Delegerade befogenheter

[1456 A] 1. För att ta hänsyn till hur konsumtionsmönster för mejeriprodukter utvecklas, till innovationer och utvecklingen på marknaden för mejeriprodukter, tillgången på produkter på unionens olika marknader, och näringsmässiga aspekter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

a) vilka produkter som kan komma i fråga för programmet, i enlighet med bestämmelserna i artikel 26.1 och med beaktande av näringsmässiga aspekter,

b) medlemsstaternas upprättande av de nationella eller regionala strategierna, inbegripet kompletterande åtgärder i förekommande fall, och

c) åtgärder som krävs för övervakning och utvärdering.

2. För att säkerställa att unionsstödet används effektivt och ändamålsenligt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

a) regler om stödberättigandet för mottagare och sökande,

b) kravet på att sökande måste godkännas av medlemsstaterna,

c) användningen av mejeriprodukter som får stöd vid tillagningen av måltider i skolor.

3. För att se till att de som ansöker om stöd uppfyller sina skyldigheter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på kravet att en säkerhet ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet.

4. För att öka medvetenheten om programmet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, för att närmare ange villkoren för hur medlemsstaterna ska ge publicitet åt sitt deltagande i programmet och det faktum att programmet subventioneras av unionen.

5. För att säkerställa att stödet avspeglas i det pris till vilket produkterna görs tillgängliga inom ramen för programmet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att fastställa regler om upprättande av prisövervakning inom programmet.

Artikel 28 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1456 B] Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa åtgärder som krävs för tillämpningen av detta underavsnitt, inbegripet

a) förfaranden för att säkra att de maximikvantiteter som kan komma i fråga för stöd iakttas,

b) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet,

c) den information som ska läggas fram för medlemsstaterna för godkännande av sökande, stödansökningar och utbetalningar,

d) metoder för offentliggörandet av ordningen,

e) förvaltningen av prisövervakningen i enlighet med artikel 27.5.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2 – Stöd inom sektorn för olivolja och bordsoliver

Artikel 29 – Program för stöd till sektorn för olivolja och bordsoliver

[1456 C] 1. Unionen ska finansiera treåriga arbetsprogram som ska upprättas av de producentorganisationer som erkänns enligt artikel 152, sammanslutningar av producentorganisationer som erkänns enligt artikel 156 eller branschorganisationer som erkänns enligt artikel 157 på ett eller flera av följande områden:

a) Uppföljning och styrning av marknaden inom sektorn för olivolja och bordsoliver.

b) Miljöförbättrande åtgärder i samband med olivodling.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

c) Konkurrenskraftsförbättrande åtgärder i samband med olivodling genom modernisering.

d) Kvalitetsförbättrande åtgärder i samband med produktionen av olivolja och bordsoliver.

e) Åtgärder för spårbarhet, certifiering och skydd av kvaliteten på olivolja och bordsoliver, särskilt kontroll av kvaliteten på olivolja som säljs till slutkonsumenter, under översyn av de nationella förvaltningarna.

f) Spridning av information om åtgärder som producentorganisationer, deras sammanslutningar eller branschorganisationer genomfört för att förbättra kvaliteten på olivolja och bordsoliver.

2. Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska vara följande:

a) 11 098 000 EUR per år till Grekland,

b) 576 000 EUR per år till Frankrike och

c) 35 991 000 EUR per år till Italien.

3. Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska högst motsvara de belopp som hålls inne av medlemsstaterna. Stödnivåerna ska högst vara

a) 75 % för verksamhet i de områden som avses i punkt 1 a, b och c,

b) 75 % för investeringar i fasta tillgångar och 50 % för annan verksamhet inom det område som avses i punkt 1 d,

c) 75 % för arbetsprogram som genomförs i minst tre tredjeländer eller icke-producerande medlemsstater av erkända organisationer enligt punkt 1 från minst två medlemsstater med produktion inom de områden som anges i punkt 1 e och f och 50 % för annan verksamhet inom dessa områden.

Medlemsstaten ska stå för kompletterande finansiering med upp till 50 % av de kostnader som inte täcks av unionsstödet.

Artikel 30 – Delegerade befogenheter

[1456 D] För att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av det unionsstöd som föreskrivs i artikel 29 och för att förbättra produktionskvaliteten på olivolja och bordsoliver ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

a) vilka särskilda åtgärder som kan finansieras via unionsstöd och vilka verksamheter och kostnader som inte kan finansieras i samband med de områden som avses i artikel 29.1,

b) medlemsstaternas lägsta tilldelning av unionsfinansiering till särskilda områden,

c) kravet att ställa en säkerhet när en ansökan om godkännande av ett arbetsprogram lämnas in och om det betalas ut ett förskott av stödet,

d) de kriterier som medlemsstaterna ska beakta i samband med urval och godkännande av arbetsprogram.

Artikel 31 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1457] Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt om

a) genomförandet av arbetsprogram och ändringar av dessa,

b) utbetalningen av stöd, inklusive förskott av stöd,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

c) förfarandena för och storleken på den säkerhet som ska ställas när en ansökan om godkännande av ett arbetsprogram lämnas in och det betalas ut ett förskott av stödet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 3 – Stöd inom sektorn för frukt och grönsaker

Artikel 32 – Driftsfonder

[1457 A] 1. Producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker och/eller deras sammanslutningar får inrätta driftsfonder. Fonderna ska finansieras genom

a) ekonomiska bidrag från

i) medlemmarna i producentorganisationen och/eller själva producentorganisationen, eller

ii) sammanslutningar av producentorganisationer genom medlemmarna i dessa sammanslutningar,

b) ekonomiskt stöd från unionen, som får beviljas producentorganisationer eller deras sammanslutningar, om dessa sammanslutningar presenterar, förvaltar och genomför ett verksamhetsprogram eller ett partiellt verksamhetsprogram, i enlighet med de villkor som ska antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 37 och genomförandeakter i enlighet med artikel 38.

2. Driftsfonderna får endast användas för att finansiera verksamhetsprogram som lämnats in till medlemsstaterna och godkänts av dessa.

Artikel 33 – Verksamhetsprogram

[1457 B] 1. Verksamhetsprogrammen inom sektorn för frukt och grönsaker ska avse minst tre år och högst fem år. De ska ha minst två av de syften som avses i artikel 152.1 c eller två av följande syften:

a) Produktionsplanering, inbegripet prognoser och uppföljning av produktion och konsumtion.

b) Förbättrad produktkvalitet, oavsett om de är färska eller bearbetade.

c) Ökat handelsvärde för produkterna.

d) Säljfrämjande åtgärder för produkterna, oavsett om de är färska eller bearbetade.

e) Miljöåtgärder, särskilt sådana som avser vatten, och produktionsmetoder som tar hänsyn till miljön, inbegripet ekologiskt jordbruk.

f) Krisförebyggande och krishantering.

Verksamhetsprogrammen ska lämnas in till medlemsstaterna för godkännande.

2. Sammanslutningar av producentorganisationer får också lägga fram ett helt eller partiellt verksamhetsprogram, som består av åtgärder som fastställts men inte genomförts av medlemsorganisationerna inom ramen för dessas verksamhetsprogram. Verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer ska omfattas av samma regler producentorganisationernas verksamhetsprogram och ska övervägas samtidigt som medlemsorganisationernas verksamhetsprogram.

I detta syfte ska medlemsstaterna säkerställa att

a) åtgärderna inom ramen för verksamhetsprogrammen för en sammanslutning av producentorganisationer helt och hållet finansieras genom bidrag från den

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

sammanslutningens medlemsorganisationer och att sådan finansiering tas från dessa medlemsorganisationers driftsfonder,

b) åtgärderna och motsvarande finansiella andel anges i verksamhetsprogrammet för varje medlemsorganisation,

c) det inte förekommer någon dubbelfinansiering.

3. Krisförebyggande och krishantering enligt punkt 1 första stycket ska gå ut på att undvika samt hantera kriser på frukt- och grönsaksmarknaderna och ska i samband därmed omfatta

a) investeringar för en effektivare förvaltning av de volymer som släpps ut på marknaden,

b) utbildningsåtgärder och utbyte av bästa praxis,

c) marknadsföring och kommunikation, i förebyggande syfte eller under krisperioden,

d) stöd för administrativa utgifter för bildande av gemensamma fonder,

e) återplantering av fruktträdgårdar om detta är nödvändigt efter obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl på uppmaning av medlemsstatens behöriga myndighet,

f) återtag från marknaden,

g) grön skörd eller obärgad skörd av frukt och grönsaker,

h) skördeförsäkring.

Stöd för skördeförsäkring ska bidra till att trygga producenternas intäkter vid förluster förorsakade av naturkatastrofer, ogynnsamma väderförhållanden, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

I försäkringsavtalen ska det ingå krav på att stödmottagarna vidtar nödvändiga riskförebyggande åtgärder.

Åtgärder inom krisförebyggande och krishantering, inklusive återbetalning av kapital och ränta enligt femte stycket, får inte uppgå till mer än en tredjedel av utgifterna enligt verksamhetsprogrammet.

Producentorganisationer får teckna lån på kommersiella villkor för att finansiera åtgärder inom krisförebyggande och krishantering. Återbetalning av kapital och ränta på sådana lån får i så fall ingå i verksamhetsprogrammet och därigenom vara berättigande till ekonomiskt stöd från unionen enligt artikel 34. Varje särskild åtgärd inom krisförebyggande och krishantering får finansieras genom sådana lån, direkt eller på båda dessa sätt.

4. I detta avsnitt avses med

a) grön skörd: skörd i ett visst område av samtliga omogna och oavsättbara produkter som inte har skadats redan före den gröna skörden, vare sig på grund av väderförhållanden eller sjukdom eller på annat sätt.

b) obärgad skörd: avbrytande av pågående produktionscykel i det berörda området, om produkten är välutvecklad och av sund, god och marknadsmässig kvalitet. Produkter som förstörts genom väderförhållanden eller sjukdom betraktas inte som obärgad skörd.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att

a) verksamhetsprogrammen omfattar minst två miljöåtgärder eller

b) minst 10 % av utgifterna inom verksamhetsprogrammen avser miljöåtgärder.

Miljöåtgärder ska uppfylla kraven för stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28.3 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Om minst 80 % av producentmedlemmarna i en producentorganisation omfattas av ett eller flera identiska åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk enligt artikel 28.3 i förordning (EU) nr 1305/2013 ska vart och ett av dessa åtaganden anses vara en miljöåtgärd enligt första stycket led a i denna punkt.

Stöd till sådana miljöåtgärder som avses i första stycket i denna punkt ska täcka extrakostnader och inkomstbortfall till följd av sådana åtgärder.

6. Medlemsstaterna ska se till att investeringar som ökar miljöbelastningen endast tillåts om effektiva åtgärder har vidtagits för att skydda miljön mot belastningen.

Artikel 34 – Ekonomiskt stöd från unionen

[1457 C] 1. Det ekonomiska stödet från unionen ska motsvara summan av de faktiskt inbetalade ekonomiska bidrag som avses i artikel 32.1 a men begränsas till 50 % av de faktiskt verkställda utgifterna.

2. Det ekonomiska stödet från unionen ska begränsas till högst 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen för varje producentorganisation eller deras sammanslutning.

Denna procentsats får emellertid när det gäller producentorganisationer ökas till 4,6 % av värdet av den saluförda produktionen under förutsättning att det belopp som överstiger 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen endast används för åtgärder inom krisförebyggande och krishantering.

När det gäller sammanslutningar av producentorganisationer får denna procentandel ökas till 4,7 % av den saluförda produktionen, under förutsättning att det belopp som överstiger 4,1 % av värdet av den saluförda produktionen endast används för åtgärder inom krisförebyggande åtgärder och krishanteringsåtgärder som genomförs av sammanslutningen av producentorganisationer på medlemmarnas vägnar.

3. På begäran av en producentorganisation ska den procentsats på 50 % som fastställs i punkt 1 ökas till 60 % för ett verksamhetsprogram eller en del av ett verksamhetsprogram, som uppfyller minst ett av följande villkor:

a) Det lämnas in av flera av unionens producentorganisationer som är verksamma i olika medlemsstater för gränsöverskridande åtgärder.

b) Det lämnas in av en eller flera producentorganisationer för verksamhet som bedrivs över branschgränserna.

c) Det omfattar endast särskilt stöd för produktion av ekologiska produkter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 834/2007.

d) Det är det första verksamhetsprogram som lämnas in av en erkänd producentorganisation som är resultatet av att två erkända producentorganisationer har gått samman med varandra.

e) Det är det första verksamhetsprogram som lämnas in av en erkänd sammanslutning av producentorganisationer.

f) Det lämnas in av producentorganisationer i medlemsstater där producentorganisationerna saluför mindre än 20 % av produktionen av frukt och grönsaker.

g) Det lämnas in av en producentorganisation i ett av unionens yttersta randområden enligt artikel 349 i EUF-fördraget.

4. Den procentsats på 50 % som fastställs i punkt 1 ska ökas till 100 % vid sådana återtag från marknaden av frukt och grönsaker som inte överstiger 5 % av volymen saluförd produktion från varje producentorganisation och som avyttras

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

a) genom gratis utdelning till välgörenhetsorganisationer och välgörenhetsstiftelser, som har godkänts för detta ändamål av medlemsstaterna, i deras arbete med att hjälpa personer som enligt nationell lagstiftning har rätt till offentligt understöd, särskilt på grund av att de saknar tillräckliga medel för sitt uppehälle, eller

b) genom gratis utdelning till kriminalvårdsanstalter, skolor, inrättningar som avses i artikel 22, feriekolonier, sjukhus och ålderdomshem som utsetts av medlemsstaterna, varvid dessa ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de utdelade kvantiteterna utgör ett extra tillskott till de kvantiteter som normalt köps in av dessa inrättningar.

Artikel 35 – Nationellt ekonomiskt stöd

[1458] 1. I de regioner i medlemsstaterna där andelen organiserade producenter inom sektorn för frukt och grönsaker är särskilt låg får kommissionen anta genomförandeakter som ger medlemsstaterna tillstånd att, på välgrundad begäran, ge producentorganisationer ett nationellt ekonomiskt stöd på högst 80 % av de ekonomiska bidrag som avses i artikel 32.1 a. Detta stöd kompletterar driftsfonden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. I sådana regioner i medlemsstaterna där mindre än 15 % av frukt- och grönsaksproduktionens värde saluförs av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och de producentgrupper som avses i artikel 27 i förordning (EU) nr 1305/2013, där frukt- och grönsaksproduktionen utgör minst 15 % av den totala jordbruksproduktionen i dessa regioner, får unionen på den berörda medlemsstatens begäran ge ersättning för det nationella ekonomiska stöd som avses i punkt 1 i denna artikel.

Kommissionen ska antagenomförandeakter om den ersättningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 36 – Nationell ram och nationell strategi för verksamhetsprogram

[1458 A] 1. Medlemsstaterna ska fastställa en nationell ram med allmänna villkor för de miljöåtgärder som avses i artikel 33.5. I denna ram ska särskilt föreskrivas att miljöåtgärderna i fråga ska uppfylla de lämpliga kraven i förordning (EU) nr 1305/2013, särskilt de krav som fastställs i artikel 3 i denna.

Medlemsstaterna ska lämna in sitt förslag till villkor till kommissionen, som genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 inom tre månader efter förslaget lämnats in får begära ändringar om den konstaterar att förslaget inte bidrar till att uppnå de mål som fastställs i artikel 191 i EUF-fördraget och i unionens sjunde miljöhandlingsprogram. Även vid investeringar i enskilda jordbruksföretag som får stöd från verksamhetsprogrammen ska hänsyn tas till de målen.

2. Var och en av medlemsstaterna ska utarbeta en nationell strategi för hållbara verksamhetsprogram på marknaden för frukt och grönsaker. Strategin ska omfatta

a) en analys av läget med avseende på såväl starka som svaga sidor och utvecklingspotentialen,

b) en motivering av valet av prioriteringar,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- c) verksamhetsprogrammets mål och medel samt prestationsindikatorer,
- d) bedömningar av verksamhetsprogrammen,
- e) producentorganisationernas rapporteringsskyldigheter.

Den nationella strategin ska också omfatta den nationella ram som avses i punkt 1.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på medlemsstater som saknar erkända producentorganisationer.

Artikel 37 – Delegerade befogenheter

[1458 B] För att säkerställa att stödet till producentorganisationerna och deras sammanslutningar inom sektorn för frukt och grönsaker är effektivt, målinriktat och hållbart, ska kommissionen ges befogenhet att enligt artikel 227 anta delegerade akter för att fastställa regler om

a) driftsfonder och verksamhetsprogram avseende

i) beräknade belopp, beslut av producentorganisationer och deras sammanslutningar när det gäller ekonomiska bidrag och användningen av driftsfonder,

ii) åtgärder, verksamheter, utgifter samt administrativa kostnader och personalkostnader som ska tas med eller uteslutas inom ramen för verksamhetsprogrammen, ändringar av programmen och de ytterligare krav som ska fastställas av medlemsstaterna,

iii) undvikande av dubbelfinansiering mellan verksamhetsprogram och landsbygdsprogram,

iv) verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer,

v) de specifika regler som gäller i fall där sammanslutningar av producentorganisationer helt eller delvis sköter förvaltning, behandling, genomförande och presentation av verksamhetsprogram,

vi) skyldigheten att använda gemensamma indikatorer för övervakning och utvärdering av verksamhetsprogrammen,

b) de nationella villkoren och den nationella strategin för verksamhetsprogrammen när det gäller skyldigheten att övervaka och utvärdera de nationella ramarnas och de nationella strategiernas effektivitet,

c) ekonomiskt stöd från unionen avseende

i) grundvalen för beräkningen av det ekonomiska stödet från unionen och värdet av den saluförda produktionen enligt artikel 34.2,

ii) referensperioder vid stödberäkning,

iii) förskottsbetalningar och kravet att ställa en säkerhet när det betalas ut ett förskott av stödet,

iv) de specifika regler som gäller för finansieringen av verksamhetsprogram för sammanslutningar av producentorganisationer, särskilt de som gäller de gränser som fastställs i artikel 34.2,

d) åtgärder inom krisförebyggande och krishantering avseende

i) möjligheten för medlemsstaterna att inte tillämpa en eller flera av åtgärderna inom krisförebyggande och krishantering,

ii) villkor avseende artikel 33.3 första stycket a, b och c,

iii) de användningsområden som medlemsstaterna fastställer för återtagna produkter,

iv) maximal stödnivå för återtag från marknaden,

v) kravet på förhandsanmälan vid återtag från marknaden,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- vi) beräkningsgrunden för volymen för saluförd produktion för den gratisutdelning som avses i artikel 34.4 och fastställandet av den maximala volymen för saluförd produktion vid återtag,
- vii) kravet på märkning med unionens emblem på förpackningar med produkter för gratisutdelning,
- viii) villkoren för mottagarna av återtagna produkter,
- ix) användningen av begreppen i detta avsnitt,
- x) de villkor som ska antas av medlemsstaterna när det gäller grön skörd och obärgad skörd,
- xi) skördeförsäkring,
- xii) gemensamma fonder och
- xiii) villkoren avseende, samt fastställandet av ett tak för utgifterna för, återplantering av fruktträdgårdar av hälsoskäl eller växtskyddsskäl i enlighet med artikel 33.3 första stycket e,
- e) nationellt ekonomiskt stöd avseende
 - i) andelen organiserade producenter,
 - ii) kravet att ställa en säkerhet vid förskottsbetalningar,
 - iii) maximal andel av det nationella ekonomiska stödet som unionen får ge ersättning för.

Artikel 38 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1458 C] Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder om

- a) förvaltningen av driftsfonder,
- b) den information som ska ingå i de verksamhetsprogram, nationell ram och nationella strategier som avses i artikel 36, översändande av verksamhetsprogrammen till medlemsstaterna, tidsfrister, medföljande handlingar och godkännande av medlemsstaterna,
- c) producentorganisationers och sammanslutningar av producentorganisationers genomförande av verksamhetsprogrammen,
- d) överlämnande av rapporter om övervakning och utvärdering av nationella strategier och verksamhetsprogram samt deras utformning och innehåll,
- e) stödansökningar och utbetalningar av stöd, inklusive förskott och delbetalningar av stöd,
- f) praktiska arrangemang för märkningen med unionens emblem på förpackningar med produkter för gratisutdelning,
- g) uppfyllande av handelsnormer vid återtag,
- h) kostnader för transport, sortering och förpackning vid gratisutdelning,
- i) säljfrämjande åtgärder, kommunikations- och utbildningsåtgärder i samband med krisförebyggande och krishantering,
- j) genomförande av återtag, grön skörd, obärgad skörd och åtgärder som rör skördeförsäkring,
- k) ansökan om, tillstånd till, betalning och återbetalning av nationellt ekonomiskt stöd,
- l) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 4 – Stödprogram inom vinsektorn

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Underavsnitt 1 – Allmänna bestämmelser och stödberättigade åtgärder

Artikel 39 – Tillämpningsområde

[1459] Detta avsnitt innehåller regler för tilldelningen av unionsmedel till medlemsstaterna och för medlemsstaternas användning av dessa medel via femåriga nationella stödprogram (nedan kallade stödprogram) för att finansiera särskilda stödåtgärder som främjar vinsektorn.

Artikel 40 – Förenlighet och överensstämmelse

[1459 A] 1. Stödprogrammen ska vara förenliga med unionsrätten och stämma överens med unionens verksamhet, politik och prioriteringar.

2. Medlemsstaterna ska ansvara för stödprogrammen och se till att de överensstämmer sinsemellan samt utformas och att de genomförs på ett objektivt sätt med beaktande av de berörda producenternas ekonomiska situation och nödvändigheten av att undvika omotiverad särbehandling av producenter.

3. Stöd ska inte beviljas för

a) andra forskningsprojekt och åtgärder till stöd för forskningsprojekt än de som avses i artikel 45.2 d och e,

b) åtgärder som ingår i medlemsstaternas program för landsbygdsutveckling enligt förordning (EU) nr 1305/2013.

Artikel 41 – Inlämning av stödprogram

[1459 B] 1. Var och en av de producentmedlemsstater som förtecknas i bilaga VI ska till kommissionen lämna in ett utkast till ett femårigt stödprogram, som innehåller minst en av de stödberättigande åtgärder som anges i artikel 38.

2. Stödåtgärderna i utkastet till stödprogram ska utformas på den geografiska nivå som medlemsstaten anser vara mest lämplig. Medlemsstaten ska rådfråga de behöriga myndigheterna och organisationerna på lämplig territoriell nivå om utkastet till stödprogram innan det lämnas in till kommissionen.

3. Varje medlemsstat ska lämna in ett enda utkast till stödprogram, i vilket hänsyn får tas till särskilda regionala förhållanden.

4. Stödprogrammen ska börja gälla tre månader efter det att utkastet till stödprogram har lämnats in till kommissionen.

Kommissionen får emellertid anta genomförandeakter för att fastställa att det inlämnade utkastet till stödprogram inte uppfyller kraven i detta avsnitt och ska underrätta medlemsstaten om detta. Medlemsstaten ska i så fall lägga fram ett reviderat utkast till stödprogram för kommissionen. Det reviderade stödprogrammet ska börja gälla två månader efter det att utkastet till det reviderade stödprogrammet lämnades in, såvida det inte fortfarande föreligger oförenligheter i vilket fall detta stycke ska gälla.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 och 229.3.

5. Punkt 4 ska även gälla i tillämpliga delar för ändringar som görs i gällande stödprogram som lämnats in av medlemsstaterna.

Artikel 42 – Innehållet i stödprogrammen

[1459 C] Stödprogrammen ska minst innehålla följande delar:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- a) En detaljerad beskrivning av de föreslagna åtgärderna och deras kvantifierade mål.
- b) Resultaten av de samråd som hållits.
- c) En uppskattning av de förväntade tekniska, ekonomiska, miljömässiga och sociala verkningarna.
- d) En tidsplan för åtgärdernas genomförande.
- e) En allmän finansieringsöversikt över vilka resurser som kommer att avsättas och för den planerade preliminära fördelningen av resurserna mellan åtgärderna i enlighet med de budgetbegränsningar som fastställs i bilaga VI.
- f) De kriterier och kvantitativa indikatorer som ska användas för övervakning och utvärdering och de åtgärder som vidtagits för att se till att stödprogrammen genomförs på ett lämpligt och effektivt sätt.
- g) Uppgifter om de behöriga myndigheter och organ som ansvarar för genomförandet av stödprogrammet.

Artikel 43 – Stödberättigande åtgärder

[1460] Stödprogrammen får omfatta en eller flera av följande åtgärder:

- a) Säljfrämjande åtgärder i enlighet med artikel 45.
- b) Omstrukturering och omställning av vinodlingar i enlighet med artikel 46.
- c) Grön skörd i enlighet med artikel 47.
- d) Gemensamma fonder i enlighet med artikel 48.
- e) Skördeförsäkring i enlighet med artikel 49.
- f) Investeringar i enlighet med artikel 50.
- g) Innovation inom vinsektorn i enlighet med artikel 51.
- h) Destillation av biprodukter i enlighet med artikel 52.

Artikel 44 – Allmänna regler om stödprogram

[1460 A] 1. De tillgängliga unionsmedlen ska fördelas inom ramen för de budgetbegränsningar som anges i bilaga VI.

2. Unionsstöd ska endast beviljas för stödberättigande kostnader som uppkommit efter det att det berörda utkastet till stödprogram lämnades in.

3. Medlemsstaterna ska inte bidra till kostnaderna för åtgärder som finansieras av unionen enligt stödprogrammen.

Underavsnitt 2 – Särskilda stödåtgärder

Artikel 45 – Säljfrämjande åtgärder

[1460 B] 1. Stöd enligt denna artikel ska lämnas för informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder för unionsvin

a) i medlemsstaterna, i syfte att informera konsumenterna om ansvarsfull vinkonsumtion och om unionssystemen för skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning, eller

b) i tredjeländer i syfte att förbättra vinets konkurrenskraft.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 b ska gälla vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning och vin med uppgift om vindruvssort och får endast utgöras av följande:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

a) PR, säljfrämjande åtgärder eller reklam, som särskilt betonar fördelarna med den höga standarden hos unionsprodukterna, särskilt när det gäller kvalitet, livsmedelssäkerhet eller miljö.

b) Deltagande i stora internationella evenemang, varumässor eller utställningar.

c) Informationskampanjer, särskilt om unionssystemen för skyddad ursprungsbezeichnung, skyddad geografisk beteckning och ekologisk produktion.

d) Undersökningar om nya marknader som är nödvändiga för att utöka avsättningsmöjligheterna.

e) Utvärderingsstudier av resultaten av informationsåtgärderna och de säljfrämjande åtgärderna.

3. Unionens bidrag till informations- eller säljfrämjande åtgärder enligt punkt 1 får högst utgöra 50 % av de stödberättigande kostnaderna.

Artikel 46 – Omstrukturering och omställning av vingårdar

[1460 C] 1. Syftet med åtgärder för omstrukturering och omställning av vinodlingar ska vara att öka vinproducenternas konkurrenskraft.

2. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar ska beviljas om medlemsstaterna har lämnat in sina inventeringar av produktionskapaciteten enligt artikel 145.3.

3. Stödet för omstrukturering och omställning av vinodlingar, vilket också kan bidra till att förbättra hållbara produktionssystem och vinsektorns miljöavtryck, får endast omfatta en eller flera av följande verksamheter:

a) Omställning till andra sorter, även genom dubbelympning.

b) Omlokalisering av vinodlingar.

c) Återplantering av vinodlingar om detta är nödvändigt efter obligatorisk röjning av hälsoskäl eller växtskyddsskäl på uppmaning av medlemsstatens behöriga myndighet.

d) Förbättringar av tekniken för att förvalta vinodlingarna, särskilt införandet av avancerade system för hållbar produktion.

Stöd får inte beviljas för normal förnyelse av uttjänta vinodlingar, det vill säga återplantering av samma skifte med samma druvsort för vinplantering enligt samma vinodlingsmetod.

Medlemsstaterna får fastställa ytterligare specifikationer, särskilt beträffande åldern på de vinodlingar som förnyas.

4. Stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar, inbegripet förbättringar av tekniken för att förvalta vinodlingarna, får endast ges i följande former:

a) Ersättning till producenter för förlorade intäkter till följd av genomförandet av åtgärden.

b) Bidrag till kostnaderna för omstrukturering och omställning.

5. Ersättningen till producenter för förlorade intäkter enligt punkt 4 a får täcka upp till 100 % av den relevanta förlusten och får beviljas i en av följande former:

a) Tillåtelse att, utan hinder av bestämmelserna i del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt II i förordning (EG) nr 1234/2007 om övergångssystemet för planteringsrätter, ha både gamla och nya vinstockar samtidigt under en fastställd period på högst tre år, till dess att övergångssystemet för planteringsrätter har upphört att gälla.

b) Ekonomisk ersättning.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

6. Unionens bidrag till de faktiska kostnaderna för omstruktureringen och omställningen av vinodlingar får inte överstiga 50 %. I mindre utvecklade regioner får unionens bidrag till kostnaderna för omstrukturering och omställning inte överstiga 75 %.

Artikel 47 – Grön skörd

[1461] 1. I denna artikel avses med grön skörd fullständig destruktions eller borttagande av omogna druvklasar i syfte att reducera avkastningen från det berörda området till noll.

Att säljbara druvor lämnas på vinstockarna vid utgången av den normala produktionscykeln (obärgad skörd) ska inte betraktas som grön skörd.

2. Stöd för grön skörd ska bidra till att återupprätta balansen mellan tillgång och efterfrågan på unionens vinmarknad och därmed förebygga marknadskriser.

3. Stöd för grön skörd får lämnas som ersättning i form av ett schablonbelopp per hektar som ska fastställas av den berörda medlemsstaten. Stödet får inte överskrida 50 % av summan av de direkta kostnaderna för destruktions eller borttagande av druvklasar och de förlorade intäkterna i samband med destruktions eller borttagande.

4. De berörda medlemsstaterna ska inrätta ett system som grundar sig på objektiva kriterier för att se till att åtgärden grön skörd inte leder till att enskilda vinproducenter får ersättning som överstiger de tak som fastställs i punkt 3.

Artikel 48 – Gemensamma fonder

[1461 A] 1. Det ska beviljas stöd för inrättande av gemensamma fonder för att bistå producenter som vill försäkra sig mot fluktuationer på marknaden.

2. Stöd för inrättande av gemensamma fonder får lämnas i form av tillfälligt och gradvis avtagande stöd för att täcka de administrativa kostnaderna för fonderna.

Artikel 49 – Skördeförsäkring

[1461 B] 1. Stöd för skördeförsäkring ska bidra till att trygga producenternas intäkter vid förluster förorsakade av naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser, sjukdomar eller skadedjursangrepp.

I försäkringsavtalen ska det ingå krav på att stödmottagarna vidtar nödvändiga riskförebyggande åtgärder.

2. Stöd för skördeförsäkring får beviljas i form av ett ekonomiskt bidrag från unionen, dock högst

a) 80 % av de kostnader för försäkringspremier som producenterna betalar för att försäkra sig mot förluster som uppstår till följd av allvarliga klimathändelser som kan jämföras med naturkatastrofer,

b) 50 % av de kostnader för försäkringspremier som producenterna betalar för att försäkra sig mot

i) förluster enligt led a och andra förluster som uppstår till följd av allvarliga klimathändelser,

ii) förluster som uppstår till följd av djur, växtsjukdomar eller skadedjursangrepp.

3. Stöd för skördeförsäkring får beviljas om de berörda försäkringsbetalningarna inte kompenserar producenterna för mer än 100 % av deras intäktsförluster, med beaktande av eventuell ersättning som producenterna kan ha fått från andra stödordningar i samband med den försäkrade risken.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

4. Stödet för skördeförsäkring får inte snedvrída konkurrensen på försäkringsmarknaden.

Artikel 50 – Investeringar

[1461 C] 1. Stöd får beviljas för materiella eller immateriella investeringar i bearbetningsanläggningar och infrastruktur för vinframställning samt strukturer och verktyg för saluföring. Dessa investeringar ska syfta till att förbättra företagets totala resultat och dess anpassning till marknadsbehoven samt till att öka dess konkurrenskraft och ska avse produktion eller saluföring av vinprodukter enligt del II i bilaga VII, bland annat i syfte att förbättra energibesparingarna, den globala energieffektiviteten och de hållbara processerna.

2. Den högsta stödsatsen för stöd enligt punkt 1

a) ska endast beviljas mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG,

b) får dessutom gälla för alla företag i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget och på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013.

För företag som inte omfattas av artikel 2.1 i avdelning I i bilagan till rekommendation 2003/361/EG och som har färre än 750 anställda eller en omsättning som understiger 200 miljoner EUR ska den högsta stödnivån halveras.

Stöd får inte beviljas företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

3. De stödberättigande kostnaderna ska inte omfatta de icke- stödberättigande kostnader som avses i artikel 69.3 i förordning (EU) nr 1303/2013.

4. Följande högsta stödsatser avseende de stödberättigande kostnaderna ska gälla för unionens bidrag:

a) 50 % i mindre utvecklade regioner.

b) 40 % i andra regioner än mindre utvecklade regioner.

c) 75 % i de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget, och

d) 65 % på de mindre Egeiska öarna enligt definitionen i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 229/2013.

5. Artikel 71 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska i tillämpliga delar gälla för det stöd som avses i punkt 1 i denna artikel.

Artikel 51 – Innovation inom vinsektorn

[1462] Stöd får beviljas för materiella eller immateriella investeringar för utveckling av nya produkter, processer och tekniska metoder kopplade till produkter enligt del II i bilaga VII. Stödet ska vara avsett att öka säljbarheten och konkurrenskraften för unionens vinprodukter och får omfatta kunskapsöverföring. Högsta stödsatser när det gäller unionens bidrag till det stöd som föreskrivs i den här artikeln skall vara desamma som anges i artikel 50.4.

Artikel 52 – Destillation av biprodukter

[1462 A] 1. Stöd får beviljas för frivillig eller obligatorisk destillation av biprodukter vid framställning av vin som har utförts i enlighet med villkoren i del II avsnitt D i bilaga VIII.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Stödbeloppet ska fastställas per volymprocent och hektoliter producerad alkohol. Inget stöd ska betalas för den volym alkohol i de biprodukter som ska destilleras vilken överskrider 10 % i förhållande till alkoholvolymen i det framställda vinet.

2. Stödet ska betalas ut till destillatörer som bearbetar biprodukter från vinframställning som levereras för destillation till råalkohol med en alkoholhalt på minst 92 volymprocent.

Medlemsstaterna får ställa som villkor för beviljande av stöd att stödmottagaren har ställt en säkerhet.

3. Det högsta tillämpliga stödbeloppet ska grundas på kostnaderna för insamling och bearbetning och fastställas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med artikel 54.

4. Stödet ska innefatta ett schablonbelopp för att kompensera kostnaderna för insamling av biprodukterna från vinframställning. Detta belopp ska överföras från destillatören till producenten, om dessa kostnader bärs av producenten.

5. Alkoholen från destillation med stöd enligt punkt 1 ska uteslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla för att undvika snedvridning av konkurrensen.

Underavsnitt 3 – Förfarandebestämmelser

Artikel 53 – Delegerade befogenheter

[1462 B] För att säkerställa att medlemsstaternas stödprogram för vin uppfyller sina mål och att unionens medel används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) regler om ansvaret för utgifterna från den dag då kommissionen mottagit stödprogrammen eller ändringar av dessa till den dag de börjar gälla,
- b) regler om stödprogrammets innehåll och de utgifter, administrativa kostnader och personalkostnader och insatser som kan ingå i medlemsstaternas stödprogram samt villkoren för och möjligheten att göra betalningar via mellanhand i samband med stöd för skörde försäkring enligt artikel 49,
- c) regler om kravet att ställa en säkerhet vid förskotts betalningar,
- d) regler om användningen av begreppen i detta avsnitt,
- e) regler om fastställandet av ett tak för utgifterna för återplantering av vinodlingar av hälsoskäl eller växtskyddsskäl i enlighet med artikel 46.3 första stycket c,
- f) regler om undvikande av dubbelfinansiering mellan
 - i) olika insatser inom en medlemsstats stödprogram för vin, och
 - ii) en medlemsstats stödprogram för vin och dess landsbygdsprogram eller säljfrämjande program,
- g) regler om att producenterna ska dra tillbaka biprodukterna från vinframställning samt undantag från detta krav för att undvika ytterligare administrativa bördor, och regler om frivillig certifiering av destillerier,
- h) regler som ger medlemsstaterna möjlighet att fastställa villkor för välfungerande stödåtgärder i sina program.

Artikel 54 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1462 C] Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder om

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- a) inlämnandet av stödprogram, tillhörande ekonomisk planering och översyn av stödprogram,
- b) ansöknings-, urvals- och betalningsförfaranden,
- c) överlämnande av rapporter och utvärderingar av medlemsstaternas stödprogram och deras utformning och innehåll,
- d) medlemsstaternas fastställande av stödsatser för grön skörd och destillation av biprodukter,
- e) medlemsstaternas ekonomiska förvaltning och bestämmelser om medlemsstaternas tillämpning av stödåtgärderna,
- f) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas när det betalas ut ett förskott av stödet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 5 – Stöd inom biodlingssektorn

Artikel 55 – Nationella program och finansiering

[1463] 1. I syfte att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter får medlemsstaterna utarbeta nationella treårsprogram för biodlingssektorn (nedan kallade biodlingsprogram). Dessa program ska utarbetas i samarbete med representativa organisationer inom biodlingssektorn.

2. Unionen ska delta i finansieringen av biodlingsprogrammen med ett belopp som motsvarar 50 % av medlemsstaternas kostnader för dessa program, som godkänts i enlighet med artikel 57 första stycket c.

3. För att vara berättigade till den unionsfinansiering som föreskrivs i punkt 2 ska medlemsstaterna genomföra en studie över produktions- och saluföringsstrukturer inom biodlingssektorn på sina respektive territorier.

4. Följande åtgärder får ingå i biodlingsprogrammen:

- a) Tekniskt stöd till biodlare och biodlarorganisationer.
- b) Bekämpning av angrepp på bibestånd och sjukdomar som drabbar bibestånd, särskilt varroasjukan.
- c) Rationalisering vid flyttning av bisamhällen.
- d) Åtgärder till stöd för laboratorier som utför analyser av biodlingsprodukter för att hjälpa biodlarna att saluföra och öka värdet av sina produkter.
- e) Stödåtgärder för utökningen av bibestånden i unionen.
- f) Samarbete med specialiserade organ för genomförandet av programmen för tillämpad forskning om biodling och biodlingsprodukter.
- g) Övervakning av marknaden.
- h) Förbättring av produktkvaliteten för ett bättre utnyttjande av produkternas marknadspotential.

Artikel 56 – Delegerade befogenheter

[1463 A] 1. För att säkerställa ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av unionens medel för biodling ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 om

- a) undvikande av dubbelfinansiering mellan medlemsstaternas biodlingsprogram och landsbygdsprogram,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

b) grunden för fördelningen av unionens ekonomiska bidrag till de deltagande medlemsstaterna på grundval av bland annat det samlade antalet bibestånd i unionen.

2. För att se till att unionens stödprogram anpassas till den senaste utvecklingen och att de åtgärder som omfattas är effektiva för att förbättra de allmänna villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 i syfte att uppdatera förteckningen över sådana åtgärder som avses i artikel 55.4 och som kan ingå i medlemsstaternas biodlingsprogram, genom att lägga till andra åtgärder eller anpassa dessa åtgärder utan att stryka några av dem. Denna uppdatering av förteckningen över åtgärder ska inte påverka de nationella program som antagits innan den delegerade akten trädde i kraft.

Artikel 57 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1463 B] Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt rörande

- a) innehållet i de nationella program och studier som medlemsstaterna genomför avseende produktions- och marknadsstruktur i deras biodlingssektorer,
- b) förfarandet för omfördelning av outnyttjade medel,
- c) godkännandet av de biodlingsprogram som lämnas in av medlemsstaterna, inklusive fördelningen av unionens ekonomiska bidrag till varje deltagande medlemsstat, och medlemsstaternas högsta stödnivå.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 6 – Stöd inom humlesektorn

Artikel 58 – Stöd till producentorganisationer

[1463 C] 1. Unionen ska bevilja stöd till producentorganisationer inom humlesektorn som är erkända enligt artikel 152 för att finansiera strävanden att uppnå de syften som avses i artikel 152.1 c i, ii eller iii.

2. Unionens finansiering för stödet till producentorganisationer enligt punkt 1 ska vara 2 277 000 EUR per år för Tyskland.

Artikel 59 – Delegerade befogenheter

[1464] För att säkerställa att det stöd som avses i artikel 58 används för att uppnå de syften som avses i artikel 152 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 rörande

- a) stödansökningar, inklusive regler om tidsfrister och åtföljande dokumentation,
- b) regler om stödberättigande humlearealer och beräkning av de belopp som ska betalas ut till varje enskild producentorganisation.

Artikel 60 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1464 A] Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avsnitt när det gäller stödutbetalning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Kapitel III – Ordning för tillstånd för plantering av vinstockar

Artikel 61 – Giltighetstid

[1464 B] Den ordning för tillstånd för plantering av vinstockar som fastställs i detta kapitel ska gälla från den 1 januari 2016 till den 31 december 2030 med en översyn efter halva tiden som ska göras av kommissionen i syfte att utvärdera hur ordningen fungerar och i lämpliga fall lämna förslag.

Avsnitt 1 – Förvaltning av ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar

Artikel 62 – Tillstånd

[1464 C] 1. Vinstockar bärande vindruvor för vinframställning som klassificerats i enlighet med artikel 81.2 får endast planteras eller återplanteras om tillstånd beviljas i enlighet med artiklarna 64, 66 och 68 enligt de villkor som anges i detta kapitel.

2. Medlemsstaterna ska bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 för en specifik areal uttryckt i hektar, sedan en ansökan inlämnats av producenter som uppfyller objektiva och icke-diskriminerande behörighetskriterier. Ett sådant tillstånd ska beviljas utan att någon avgift åläggs producenterna.

3. De tillstånd som avses i punkt 1 ska vara giltiga i tre år från och med den dag då de beviljades. Producenter som inte använder sitt beviljade tillstånd under tillståndets giltighetstid ska bli föremål för administrativa påföljder, såsom anges i artikel 89.4 i förordning (EU) nr 1306/2013.

4. Detta kapitel ska inte tillämpas på plantering eller återplantering av arealer avsedda för försöksändamål eller för odling av moderplantor för ympmaterial, på arealer vars vin eller vinprodukter enbart är avsedda för konsumtion i vinproducentens hushåll eller på arealer som ska nyplanteras till följd av expropriation som i det allmänna intresset genomförs enligt nationell rätt.

Artikel 63 – Säkerhetsmekanism för nyplantering

[1465] 1. Medlemsstaterna ska varje år lämna tillstånd för nyplantering motsvarande 1 % av den sammanlagda areal som faktiskt är planterad med vinstockar på deras territorium, enligt mätning utförd den 31 juli föregående år.

2. Medlemsstaterna får

a) tillämpa en procentsats på nationell nivå som är lägre än den procentsats som anges i punkt 1,

b) begränsa utfärdandet av tillstånd på regional nivå för specifika arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad ursprungsbeteckning, för arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad geografisk beteckning, eller för arealer utan geografisk beteckning.

3. Alla begränsningar som avses i punkt 2 ska bidra till en systematisk ökning av vinstocksplanteringen, ska fastställas till en nivå över 0 % och ska motiveras på en eller flera av följande särskilda grunder:

a) Behovet av att undvika en väldokumenterad risk för överskott på vinprodukter i förhållande till marknadsutsikterna för dessa produkter, som inte går utöver vad som krävs för att tillgodose detta behov.

b) Behovet av att undvika en väldokumenterad risk för en betydande devalvering av en särskild skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

4. Medlemsstaterna ska offentliggöra alla beslut som antas i enlighet med punkt 2, vilka ska vara vederbörligen motiverade. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål meddela kommissionen dessa beslut och motiven till dessa.

Artikel 64 – Beviljande av tillstånd för nyplantering

[1465 A] 1. Om den sammanlagda areal som de stödberättigade ansökningarna under ett visst år gäller inte överstiger den areal som medlemsstaten har ställt till förfogande ska alla sådana ansökningar godkännas.

Medlemsstaterna får vid tillämpningen av denna artikel tillämpa ett eller flera av följande objektiva och icke-diskriminerande kriterier för stödberättigande:

- a) Sökanden ska ha en jordbruksareal som inte är mindre än den areal som begäran om tillstånd gäller.
- b) Sökanden ska ha nödvändiga yrkeskunskaper.
- c) Ansökan får inte utgöra en betydande risk för renommésnyltning på specifika skyddade ursprungsbeteckningar, vilket ska antas vara fallet om inte de offentliga myndigheterna visar att en sådan risk föreligger.
- d) I vederbörligen motiverade fall, ett eller flera av de kriterier som avses i punkt 2 förutsatt att dessa tillämpas på ett objektiva och icke-diskriminerande sätt.

2. Om den totala areal som de stödberättigade ansökningarna enligt punkt 1 gäller under ett visst år överstiger den areal som medlemsstaten har ställt till förfogande ska tillstånd beviljas enligt en proportionell fördelning av hektar till alla sökande på grundval av den areal som de ansökt om tillstånd för. Detta tillstånd får också beviljas delvis eller helt enligt ett eller flera av följande objektiva och icke-diskriminerande prioriteringskriterier:

- a) Producenter som etablerar planteringar av vinstockar för första gången och som har en ledande ställning i företaget (nya aktörer).
- b) Areal där vingårdarna bidrar till bevarandet av miljön.
- c) Areal som ska nyplanteras inom ramen för projekt för sammanläggning av jordbruksfastigheter.
- d) Arealer med naturliga eller andra särskilda begränsningar.
- e) Hållbarheten hos utvecklingsprojekt eller omplanteringsprojekt på grundval av en ekonomisk utvärdering.
- f) Arealer som ska nyplanteras och som bidrar till att öka konkurrenskraften på jordbruksföretagsnivå och regional nivå.
- g) Projekt med potential att förbättra kvaliteten på produkter med geografiska beteckningar.
- h) Arealer som ska nyplanteras inom ramen för ökningen av storleken på små och medelstora företag.

3. Medlemsstaterna ska offentliggöra de kriterier i punkterna 1 och 2 som de tillämpar och ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om dessa.

Artikel 65 – Branschorganisationernas roll

[1465 B] Vid tillämpningen av artikel 63.2 får en medlemsstat beakta rekommendationer som lagts fram av de erkända branschorganisationer inom vinsektorn som avses i artiklarna 152, 156 och 157, de berörda producentgrupper som avses i artikel 95 eller andra typer av branschorganisationer som erkänns på grundval av den medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att de

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

rekommendationerna föregås av en överenskommelse mellan de representativa berörda parterna i det geografiska referensområdet.

Rekommendationerna ska göras för högst tre år.

Artikel 66 – Återplantering

[1465 C] 1. Medlemsstaterna ska automatiskt bevilja tillstånd till producenter som har röjt en areal planterad med vinstockar från och med den 1 januari 2016 och lämnat in en ansökan. Ett sådant tillstånd ska beviljas för en areal som i ren odling motsvarar den röjda arealen. Arealer som omfattas av sådana tillstånd ska inte räknas med avseende på artikel 63.

2. Medlemsstaterna får bevilja sådant tillstånd som avses i punkt 1 till producenter som åtar sig att röja en areal planterad med vinstockar om röjningen av den aktuella arealen genomförs senast i slutet av det fjärde året efter det datum då de nya vinstockarna planterades.

3. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska användas på det företag där röjningen genomfördes. Medlemsstaterna får för arealer som kan komma i fråga för produktion av vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, på grundval av en rekommendation från en branschorganisation i enlighet med artikel 65, begränsa återplanteringen till vinstockar som uppfyller samma specifikationer för en skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning som den röjda arealen.

4. Denna artikel ska inte gälla vid röjning av planteringar som saknar tillstånd.

Artikel 67 – De minimis-bestämmelse

[1466] 1. Den ordning för tillstånd för plantering av vinstockar som fastställs i detta kapitel ska inte gälla i medlemsstater där det övergångssystem för planteringsrätter som fastställs i del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt II i förordning (EG) nr 1234/2007 inte gällde den 31 december 2007.

2. Medlemsstater på vilka den ordning som avses i punkt 1 tillämpades den 31 december 2007 och i vilka den areal som för närvarande är planterad med vinstockar inte överstiger 10 000 hektar, får besluta att inte tillämpa den ordning för tillstånd för plantering av vinstockar som fastställs i detta kapitel.

Artikel 68 – Övergångsbestämmelser

[1466 A] 1. Planteringsrätter som beviljats producenter i enlighet med artikel 85h, 85i eller 85k i förordning (EG) nr 1234/2007 före den 31 december 2015, som inte har använts av dessa producenter och som fortfarande är giltiga vid den tidpunkten, får omvandlas till tillstånd enligt detta kapitel från och med den 1 januari 2016.

Denna omvandling ska genomföras efter en ansökan från dessa producenter, inlämnad före den 31 december 2015. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att producenterna lämnar in en sådan ansökan om omvandling av planteringsrätter till tillstånd till och med den 31 december 2020.

2. Tillstånd som beviljas enligt punkt 1 ska ha samma giltighetstid som de planteringsrätter som avses i punkt 1. Om dessa tillstånd inte används ska de löpa ut senast den 31 december 2018, eller om en medlemsstat har fattat det beslut som avses i punkt 1 andra stycket, senast den 31 december 2023.

3. De arealer som omfattas av tillstånd som beviljats enligt punkt 1 ska inte räknas med avseende på i artikel 63.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Artikel 69 – Delegerade befogenheter

[1466 B] Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) villkoren för tillämpning av det undantag som avses i artikel 62.4,
- b) reglerna om de kriterier som avses i artikel 64.1 och 64.2,
- c) tillägg av kriterier till dem som förtecknas i artikel 64.1 och 64.2,
- d) den samtidiga förekomsten av vinodlingar som producenten har åtagit sig att röja med nyplanterade vinstockar i enlighet med artikel 66.2,
- e) grunderna för medlemsstaternas beslut enligt artikel 66.3.

Artikel 70 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1466 C] Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som krävs rörande

- a) förfarandena för beviljande av tillstånd,
- b) det register som medlemsstaterna ska föra och de anmälningar som ska skickas till kommissionen.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2 – Kontroll av ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar

Artikel 71 – Planteringar som saknar tillstånd

[1467] 1. Producenterna ska på egen bekostnad röja arealer som utan tillstånd planterats med vinstockar.

2. Om producenterna inte röjer inom fyra månader från och med dagen de underrättades om oriktigheten, ska medlemsstaterna se till att dessa planteringar som saknar tillstånd röjs inom två år efter det att fyramånadersperioden löpt ut. De relevanta kostnaderna ska påföras de producenter som berörs.

3. Senast den 1 mars varje år ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om den totala storleken av den areal som fastställts vara planterad med vinstockar utan tillstånd efter den 1 januari 2016 samt om den areal som röjts i enlighet med punkterna 1 och 2.

4. En producent som inte har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel ska vara föremål för sanktioner fastställda i enlighet med artikel 64 i förordning (EU) nr 1306/2013.

5. Arealer som utan tillstånd planterats med vinstockar ska inte berättiga till några nationella stödåtgärder eller unionsstödåtgärder.

Artikel 72 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1467 A] Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa nödvändiga bestämmelser om de närmare kommunikationskraven som medlemsstaterna ska uppfylla, inbegripet eventuella minskningar av de budgetbegränsningar som anges i bilaga VI om kraven inte uppfylls.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avdelning II – Regler för saluföring och producentorganisationer

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Kapitel I – Regler för saluföring

Avsnitt 1 – Handelsnormer

Underavsnitt 1 – Inledande bestämmelser

Artikel 73 – Tillämpningsområde

[1467 B] Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser beträffande jordbruksprodukter och utan att det påverkar de bestämmelser som inom den veterinära sektorn, den fytosanitära sektorn och inom livsmedelssektorn antagits för att säkra att produkterna är förenliga med hygien- och hälsonormerna samt för att skydda människors, växters och djurs hälsa fastställs i detta avsnitt regler avseende handelsnormer. Dessa regler är uppdelade i obligatoriska regler och frivilliga förbehållna begrepp för jordbruksprodukter.

Underavsnitt 2 – Sektor - eller produktspecifika handelsnormer

Artikel 74 – Allmän princip

[1467 C] De produkter för vilka det har fastställts sektor- eller produktspecifika handelsnormer i enlighet med detta avsnitt får endast saluföras i unionen om de överensstämmer med dessa normer.

Artikel 75 – Fastställande och innehåll

[1468] 1. Handelsnormer får gälla för en eller fler av följande sektorer och produkter:

- a) Olivolja och bordsoliver.
- b) Frukt och grönsaker.
- c) Bearbetad frukt- och grönsaksprodukter.
- d) Bananer.
- e) Levande växter.
- f) Ägg.
- g) Fjäderfäkött.
- h) Bredbara fetter avsedda att användas som livsmedel.
- i) Humle.

2. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och för att förbättra de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av och kvaliteten på de jordbruksprodukter som omfattas av punkterna 1 och 4 i den här artikeln ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på sektor- eller produktspecifika handelsnormer i alla handelsled samt att anta undantag från tillämpningen av sådana normer, i syfte att göra anpassningar till ständigt skiftande marknadsvillkor, till utvecklingen av konsumenternas efterfrågan, för att ta hänsyn till utvecklingen när det gäller relevanta internationella normer och för att undvika att det uppstår hinder för produktinnovationen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011, får de handelsnormer som avses i punkt 1 omfatta ett eller flera av följande som ska fastställas sektors- eller produktvis och baseras på varje sektors särskilda särdrag, behovet av att reglera utsläppandet på marknaden och de villkor som fastställs i punkt 5 i den här artikeln:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

a) Tekniska definitioner, beteckningar och varubeskrivningar för andra sektorer än de som anges i artikel 78.

b) Klassificeringskriterier, t.ex. klass, vikt, storlek, ålder och kategori.

c) Art, växtsort, djurras eller handelstyp.

d) Presentation, märkning kopplad till obligatoriska handelsnormer, förpackning, regler som ska gälla för förpackningscentraler, märkning, skördeår och användning av särskilda begrepp, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 92–123.

e) Kriterier som utseende, konsistens, konformation och produktens egenskaper samt vattenhalten i procent.

f) Särskilda ämnen som används i produktionen, eller ingredienser eller beståndsdelar, inklusive deras mängd, renhet och identifiering.

g) Typ av jordbruks- och produktionsmetod, inbegripet oenologiska metoder och avancerade system för hållbar produktion.

h) Blandning (coupage) av must och vin, inbegripet definitioner av detta, blandning och restriktioner för detta.

i) Uppsamlings-, leverans-, konserverings- och hanteringsfrekvens, förvaringsmetod och förvaringstemperatur, lagring och transport.

j) Produktionsplats och/eller ursprung, med undantag av fjäderfäkött och bredbara fetter.

k) Begränsningar när det gäller användningen av vissa ämnen och metoder.

l) Särskilda användningsområden.

m) Villkor för avsättning, lagring, omsättning och användning av produkter som inte överensstämmer med de handelsnormer som antagits enligt punkt 1 eller med de definitioner, beteckningar och varubeskrivningar som avses i artikel 78, samt för avsättning av biprodukter.

4. Utöver punkt 1 kan handelsnormer tillämpas för vinsektorn. Punkt 3 f, g, h, k och m ska tillämpas på den sektorn.

5. De sektor- eller produktspecifika handelsnormer som antas i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska fastställas utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 84–88 och bilaga IX och hänsyn ska därvid tas till

a) de berörda produkternas särdrag,

b) behovet av att underlätta utsläppandet av produkterna på marknaden,

c) producenternas intresse av att informera om vad som kännetecknar produkten och produktionen och konsumenternas intresse av att få riktig och tydlig produktinformation, även om produktionsplatsen, vilken ska fastställas i varje enskilt fall på lämplig geografisk nivå, efter en utvärdering av särskilt kostnaderna och de administrativa bördorna för aktörerna samt fördelarna för producenter och slutkonsumenter,

d) de metoder som är tillgängliga för att fastställa produkternas fysikaliska, kemiska och organoleptiska egenskaper,

e) de rekommendationer till normer som fastställts av internationella organ,

f) behovet av att bevara produktens naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika att orsaka en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning.

6. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och behovet av att förbättra kvaliteten och de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

jordbruksprodukter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att ändra förteckningen över sektorer i punkt 1. Sådana delegerade akter ska vara strikt begränsade till styrka behov som kan hänföras till utvecklingen av konsumenternas behov, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation, och ska vara föremål för en rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av särskilt konsumenternas behov, aktörernas kostnader och administrativa bördor, inklusive effekterna på den inre marknaden och på den internationella handeln, samt fördelarna för producenter och slutkonsumenter.

Artikel 76 – Ytterligare krav för saluföring av produkter inom sektorn för frukt och grönsaker

[1468 A] 1. Om det är relevant för de tillämpliga handelsnormer som avses i artikel 75 får produkter inom sektorn för frukt och grönsaker som är avsedda att säljas färska till konsumenter vidare endast saluföras om de är av sund, god och marknadsmässig kvalitet och är försedda med uppgift om ursprungsland.

2. De handelsnormer som avses i punkt 1 samt de handelsnormer som är tillämpliga på frukt- och grönsakssektorn och som fastställs i enlighet med detta underavsnitt ska gälla alla handelsled, inbegripet export och import, och får omfatta kvalitet, kategorisering, vikt, storlek, paketering, förpackning, lagring, transport, presentation och marknadsföring.

3. Innehavaren av produkter inom sektorerna för frukt och grönsaker för vilka handelsnormer antagits får inte ställa ut eller utbjuda dessa produkter till försäljning eller leverera eller på annat sätt saluföra dessa produkter inom unionen annat än i överensstämmelse med dessa normer och ska vara ansvarig för sådan överensstämmelse.

4. För att säkerställa att kraven som anges i punkt 1 i denna artikel tillämpas på ett riktigt sätt och för att ta hänsyn till vissa särskilda situationer, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på särskilda undantag från denna artikel som krävs för dess korrekta tillämpning.

Artikel 77 – Certifiering av humle

[1468 B] 1. Om det är relevant för de tillämpliga handelsnormerna ska dessutom inom ramen för denna artikel ett certifieringsförfarande tillämpas på humleprodukter som skördats eller framställts inom unionen.

2. Certifikat får endast utfärdas för produkter med de egenskaper som anges som minimikvalitetskrav i ett bestämt handelsled. För humlepulver, lupulinberikat humlepulver, humleextrakt och humleblandningar får certifikat endast utfärdas om alfasyrahalten i dessa produkter inte är lägre än i det humle ur vilket de utvinns.

3. De ska åtminstone innehålla uppgifter om

- a) humlets produktionsplats,
- b) skördeår, och
- c) sort eller sorter.

4. Humleprodukter får endast saluföras eller exporteras om de omfattas av ett certifikat som har utfärdats i enlighet med denna artikel.

För importerade humleprodukter ska det intyg som avses i artikel 190.2 betraktas som likvärdigt med ett certifikat.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa åtgärder som avviker från punkt 4 i denna artikel

- a) i syfte att uppfylla handelskraven i vissa tredjeländer, eller
- b) för produkter avsedda för särskild användning.

De åtgärder som avses i första stycket

- i) får inte vara till skada för den normala saluföringen av de produkter för vilka certifikatet har utfärdats, och
- ii) måste åtföljas av garantier som syftar till att undvika förväxling med sådana produkter.

Artikel 78 – Definitioner, beteckningar och varubeskrivningar för vissa sektorer och produkter

[1468 C] 1. Om det är relevant för de tillämpliga handelsnormerna ska de definitioner, beteckningar och varubeskrivningar som anges i bilaga VII dessutom gälla för följande sektorer eller produkter:

- a) Nöt- och kalvkött.
- b) Vin.
- c) Mjölk och mjölkprodukter avsedda att användas som livsmedel.
- d) Fjäderfäkött.
- e) Ägg.
- f) Bredbara fetter avsedda att användas som livsmedel.
- g) Olivolja och bordsoliver.

2. De definitioner, beteckningar eller varubeskrivningar som anges i bilaga VII får i unionen endast användas för saluföring av produkter som uppfyller motsvarande krav i bilagan i fråga.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på ändringar, avsteg eller undantag från de definitioner och varubeteckningar som anges i bilaga VII. Dessa delegerade akter ska vara strikt begränsade till styrkta behov som kan hänföras till utvecklingen av konsumenternas behov, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation.

4. För att säkerställa att aktörerna och medlemsstaterna klart och korrekt förstår definitionerna och varubeskrivningarna enligt bilaga VII ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 om reglerna för deras specificering och tillämpning.

5. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och utvecklingen på marknaden för mjölkprodukter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa i fråga om vilka mjölkprodukter det ska anges vilken djurart mjölken kommer ifrån, om den inte kommer från kor, samt för att fastställa nödvändiga regler.

Artikel 79 – Tolerans

[1469] 1. För att ta hänsyn till varje produkts eller sektors särdrag, olika handelsled, tekniska villkor, eventuella stora praktiska svårigheter samt till analysmetodernas exakthet och repeterbarhet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på toleranser för en eller flera specifika normer, varvid ett helt parti av en produkt ska anses inte överensstämja med normen om toleransen överskrids.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

2. Vid antagandet av de akter som avses i punkt 1 ska kommissionen beakta behovet av att inte ändra produktens särdrag och att undvika att dess kvalitet försämras.

Artikel 80 – Oenologiska metoder och analysmetoder

[1469 A] 1. Vid framställning och lagring i unionen av de produkter som förtecknas i del II i bilaga VII får endast de oenologiska metoder som är tillåtna enligt bilaga VIII och som föreskrivs i artiklarna 75.3 g, 83.2 och 83.3 användas.

Första stycket ska inte gälla

- a) druvsaft och koncentrerad druvsaft och
- b) druvmust och koncentrerad druvmust avsedd för framställning av druvsaft.

De tillåtna oenologiska metoderna får endast användas för att säkerställa att framställning, lagring och förädling av produkten sker på ett korrekt sätt.

De produkter som förtecknas i del II i bilaga VII ska produceras i unionen i enlighet med de regler som anges i bilaga VIII.

2. De produkter som förtecknas i del II i bilaga VII får inte saluföras i unionen om

- a) de har behandlats med oenologiska metoder som inte är tillåtna i unionen,
- b) de har behandlats med nationella oenologiska metoder som inte är tillåtna eller
- c) de inte överensstämmer med reglerna i bilaga VIII.

Vinprodukter som inte får saluföras enligt första stycket ska förstöras. Genom undantag från denna regel får medlemsstaterna tillåta att vissa sådana produkter, vilkas egenskaper medlemsstaterna ska fastställa, används av brännerier eller ättiksfabriker eller för industriella ändamål, under förutsättning att tillståndet inte blir ett incitament till tillverkning av vinprodukter med hjälp av otillåtna oenologiska metoder.

3. Kommissionen ska, när den lämnar tillstånd till oenologiska metoder för vin enligt artikel 75.3 g,

a) beakta de oenologiska metoder och analysmetoder som har rekommenderats och offentliggjorts av OIV och resultaten av experimentell användning av ännu inte tillåtna oenologiska metoder för försöksändamål,

b) beakta behovet av att skydda människors hälsa,

c) beakta eventuella risker för att konsumenterna vilseleds på grund av väletablerade uppfattningar om produkten och de därtill hörande förväntningarna, med tanke på vilka informationsmöjligheter som finns och kan utnyttjas för att undvika sådana risker,

d) ge möjlighet att bevara vinets naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning,

e) säkerställa en acceptabel minimnivå av miljöskydd,

f) följa de allmänna reglerna för oenologiska metoder och restriktioner i bilaga VIII.

4. För att sörja för korrekt behandling av vinprodukter som inte får saluföras ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler för de nationella förfaranden som avses i punkt 2 andra stycket i den här artikeln och undantag från dessa, för återtagande eller förstörelse av vinprodukter som inte uppfyller villkoren.

5. Kommissionen ska vid behov anta genomförandeakter för att fastställa de metoder som avses i artikel 75.5 d för de produkter som förtecknas i del II i bilaga

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

VII. Dessa metoder ska baseras på en relevant metod som rekommenderats och offentliggjorts av OIV, utom om en sådan metod skulle vara ineffektiv eller olämplig med tanke på det mål som unionen önskar uppnå. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

I avvaktan på att sådana genomförandeakter antas ska de metoder och regler som är tillåtna i den berörda medlemsstaten tillämpas.

Artikel 81 – Druvsorter

[1469 B] 1. De produkter som förtecknas i del II i bilaga VII och som produceras i unionen ska framställas av druvsorter som får klassificeras i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Med förbehåll för punkt 3 ska medlemsstaterna klassificera vilka druvsorter som för framställning av vin får planteras, återplanteras eller ympas på deras territorier.

Endast druvsorter som uppfyller följande villkor får klassificeras av medlemsstaterna:

a) Druvsorter som tillhör arten *Vitis vinifera* eller kommer från en korsning mellan den arten och andra arter av släktet *Vitis*.

b) Druvsorter som inte tillhör någon av följande sorter: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton och Herbemont.

Om en druvsort stryks ur klassificeringen enligt första stycket ska den röjas inom 15 år efter det att den har strukits.

3. De medlemsstater vilkas vinproduktion inte överstiger 50 000 hektoliter vin per år, beräknat på grundval av den genomsnittliga produktionen under de senaste fem vinåren, ska undantas från kravet på klassificering i punkt 2 första stycket.

I de medlemsstaterna får dock endast druvsorter som överensstämmer med punkt 2 andra stycket planteras, återplanteras eller ympas för framställning av vin.

4. Med avvikelse från punkt 2 första och tredje styckena och punkt 3 andra stycket ska medlemsstaterna tillåta plantering, återplantering eller ympning av följande druvsorter för forskning och vetenskapliga försök:

a) Druvsorter som inte klassificerats, när det gäller andra medlemsstater än de som avses i punkt 3.

b) Druvsorter som inte överensstämmer med punkt 2 andra stycket, när det gäller andra medlemsstater än de som avses i punkt 3.

5. Arealer som planterats med druvsorter för vinframställning i strid med punkterna 2, 3 och 4 ska röjas.

Det föreligger dock ingen skyldighet att röja sådana arealer om det som produceras enbart är avsett för konsumtion i vinproducentens hushåll.

Artikel 82 – Särskild användning av vin som inte omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga VII del II

[1469 C] Med undantag av vin på flaska för vilket det kan visas att tappningen ägde rum före den 1 september 1971, får vin som framställts av de druvsorter som anges i den klassificering som upprättats enligt artikel 81.2 första stycket, men som inte svarar mot kategorierna i del II i bilaga VII, endast användas för konsumtion i vinodlarens hushåll för framställning av vinättika eller för destillation.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Artikel 83 – Nationella regler för vissa produkter och sektorer

[1470] 1. Trots artikel 75.2 får medlemsstaterna anta eller behålla nationella regler om differentierade kvalitetsnivåer för bredbara fetter. Reglerna ska medge en bedömning av de olika kvalitetsnivåerna på grundval av kriterier som är baserade på i synnerhet de använda råvarorna, produkternas organoleptiska egenskaper och deras fysikaliska och mikrobiologiska stabilitet.

Medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i första stycket ska säkerställa att det för andra medlemsstaters produkter, som uppfyller de fastställda nationella kriterierna, på icke-diskriminerande villkor får användas uttryck som anger att dessa kriterier är uppfyllda.

2. Medlemsstaterna får begränsa eller förbjuda användningen av vissa oenologiska metoder och föreskriva strängare regler för viner som är tillåtna enligt unionsrätten och som framställs inom deras territorium i syfte att bättre bevara de egenskaper som är kännetecknande för vin med en skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning och för mousserande vin och likörvin.

3. Medlemsstaterna får för försöksändamål tillåta användningen av otillåtna oenologiska metoder.

4. För att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att ange villkoren för tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel samt villkoren för innehav, omsättning och användning av produkter som erhållits från de försöksmetoder som avses i punkt 3 i denna artikel.

5. Medlemsstaterna får endast anta eller behålla ytterligare nationella bestämmelser om produkter som omfattas av unionens handelsnormer, om sådana bestämmelser är förenliga med unionsrätten, särskilt principen om fri rörlighet för varor, och med förbehåll för Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG.

Underavsnitt 3 – frivilliga förbehållna begrepp

Artikel 84 – Allmänna bestämmelser

[1470 A] Ett system för frivilliga förbehållna begrepp utifrån sektor eller produkt ska inrättas för att göra det lättare för producenter av jordbruksprodukter med värdehöjande egenskaper eller kvaliteter att informera om dessa egenskaper eller kvaliteter på den inre marknaden, och särskilt för att stödja och komplettera de specifika handelsnormerna.

Detta underavsnitt ska inte tillämpas på sådana vinprodukter som avses i artikel 92.1.

Artikel 85 – Befintliga frivilliga förbehållna begrepp

[1470 B] 1. De frivilliga förbehållna begrepp som omfattas av detta system den 20 december 2013 finns förtecknade i bilaga IX till denna förordning, och användningsvillkoren för dem ska upprättas i enlighet med artikel 86 a.

2. De frivilliga förbehållna begrepp som avses i punkt 1 i den här artikeln ska fortsätta att gälla, med förbehåll för eventuella ändringar, om de inte har upphävts enligt artikel 86.

Artikel 86 – Reservation, ändring och upphävande av frivilliga förbehållna begrepp

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

[1470 C] För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, situationen på marknaden och utvecklingen av handelsnormer samt internationella standarder ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

- a) reservera ytterligare frivilliga förbehållna begrepp och fastställa användningsvillkoren för dessa,
- b) ändra användningsvillkoren för frivilliga förbehållna begrepp eller
- c) upphäva frivilliga förbehållna begrepp.

Artikel 87 – Ytterligare frivilliga förbehållna begrepp

[1471] 1. Ett begrepp ska kunna reserveras som ett ytterligare frivilligt förbehållet begrepp om det uppfyller samtliga följande krav:

- a) Begreppet ska avse en produktens egenskap eller en jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet och ha en koppling till en sektor eller produkt.
- b) Användningen av begreppet möjliggör tydligare kommunikation om produktens mervärde utifrån dess särskilda egenskaper eller jordbruks- eller bearbetningsmässiga kvalitet.
- c) Den produktens egenskap eller produktkvalitet som avses i led a kan identifieras av konsumenterna i flera medlemsstater när produkten släpps ut på marknaden.
- d) Villkoren för och användningen av begreppet överensstämmer med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG eller förordning (EU) nr 1169/2011.

När kommissionen inför ytterligare ett frivilligt förbehållet begrepp, ska den beakta alla relevanta internationella standarder och befintliga förbehållna begrepp för de produkter eller sektorer som berörs.

2. För att ta hänsyn till särdragen inom vissa sektorer och konsumenternas förväntningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa ytterligare uppgifter om de krav för införande av ytterligare frivilliga förbehållna begrepp som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 88 – Begränsningar för användning av frivilliga förbehållna begrepp

[1471 A] 1. Ett frivilligt förbehållet begrepp får endast användas för att beskriva produkter som uppfyller tillämpliga användningsvillkor.

2. Medlemsstaterna ska anta lämpliga åtgärder för att se till att produktmärkningen inte orsakar oklarhet när det gäller de frivilliga förbehållna begreppen.

3. För att se till att produkter som beskrivs med frivilliga förbehållna begrepp uppfyller de tillämpliga användningsvillkoren ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa ytterligare regler för användningen av frivilliga förbehållna begrepp.

Underavsnitt 4 – Handelsnormer för import och export

Artikel 89 – Allmänna bestämmelser

[1471 B] För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer och till vissa jordbruksprodukters särskilda egenskaper ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

a) villkoren för när importerade produkter ska anses hålla en likvärdig nivå av överensstämmelse med unionens handelsnormer och villkor när det får göras undantag från artikel 74, och

b) reglerna för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.

Artikel 90 – Särskilda bestämmelser för import av vin

[1471 C] 1. Om inte annat föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, ska bestämmelserna om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och om märkning av vin i avsnitt 2 i detta kapitel och de definitioner, beteckningar och varubeskrivningar som avses i artikel 78 i denna förordning gälla för produkter enligt KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 som importeras till unionen.

2. Om inte annat föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, ska de produkter som avses i punkt 1 i denna artikel framställas med de oenologiska metoder som godkänts av unionen enligt denna förordning eller, om det gäller tiden före tillståndet enligt artikel 80.3, enligt de oenologiska metoder som rekommenderas och offentliggörs av Internationella vinorganisationen.

3. Vid import av de produkter som avses i punkt 1 ska det uppvisas

a) ett certifikat som styrker att bestämmelserna i punkterna 1 och 2 har följts och som har utfärdats av ett behörigt organ i produktens ursprungsland som finns upptaget på en förteckning som ska offentliggöras av kommissionen,

b) en analysrapport som upprättats av ett organ eller en myndighet som har utsetts av produktens ursprungsland, om produkten är avsedd för direkt konsumtion.

Underavsnitt 5 – Gemensamma bestämmelser

Artikel 91 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1472] Kommissionen får anta genomförandeakter för att

a) upprätta förteckningarna över mjölk och mjölkprodukter enligt del III punkt 5 andra stycket i bilaga VII och över bredbara fetter enligt bilaga VII del VII avsnitt I sjätte stycket a, på grundval av vägledande förteckningar som medlemsstaterna ska skicka till kommissionen över de produkter som medlemsstaterna inom sina respektive territorier anser motsvara de aktuella bestämmelserna,

b) fastställa regler för genomförandet av de sektor- eller produktspecifika handelsnormerna,

c) fastställa regler för bestämning av huruvida en produkt har genomgått en behandling som står i strid med tillåtna oenologiska metoder,

d) fastställa regler för analysmetoder för att bestämma produkternas särskilda egenskaper,

e) fastställa regler för bestämning av toleransnivån,

f) fastställa regler för genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 89,

g) fastställa regler för identifiering eller registrering av producenten och/eller den industrianläggning där produkten har beretts eller bearbetats, certifieringsförfaranden och handelsdokument, medföljande handlingar och register som ska föras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Avsnitt 2 – Ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck inom vinsektorn

Underavsnitt 1 – Inledande bestämmelser

Artikel 92 – Tillämpningsområde

[1472 A] 1. Regler gällande ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och traditionella uttryck enligt detta avsnitt ska gälla för de produkter som avses i punkterna 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 och 16 i del II i bilaga VIII.

2. De regler som avses i punkt 1 syftar till att

- a) skydda konsumenternas och producenternas legitima intressen,
- b) säkerställa att den inre marknaden för de berörda produkterna fungerar väl, och
- c) främja framställningen av kvalitetsprodukter i enlighet med detta avsnitt, samtidigt som utrymme ges för nationella kvalitetspolitiska åtgärder.

Underavsnitt 2 – Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

Artikel 93 – Definitioner

[1472 B] 1. I detta avsnitt gäller följande definitioner:

a) ursprungsbeteckning: namn på en region, en ort eller i välmotiverade undantagsfall ett land, som används för att beskriva en produkt som avses i artikel 92.1 och som uppfyller följande krav:

i) Dess kvalitet och egenskaper beror helt eller väsentligen på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den.

ii) De druvor som vinet framställts av kommer uteslutande från det geografiska området.

iii) Produktionen sker inom det geografiska området.

iv) Produkten framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera*.

b) geografisk beteckning: beteckning för en region, en ort eller i välmotiverade undantagsfall ett land, som används för att beskriva en produkt som avses i artikel 92.1 och som uppfyller följande krav:

i) Den besitter en specifik kvalitet, ett specifikt anseende eller någon annan specifik egenskap som kan hänföras till det geografiska ursprunget.

ii) Minst 85 % av de druvor som används för framställningen kommer uteslutande från det geografiska området.

iii) Produktionen sker inom det geografiska området.

iv) Den framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera* eller en korsning mellan denna art och andra arter av släktet *Vitis*.

2. Vissa traditionellt använda namn ska utgöra ursprungsbeteckningar om de

a) betecknar ett vin,

b) hänvisar till ett geografiskt namn,

c) uppfyller kraven i punkt 1 a i–iv och

d) har genomgått det förfarande för beviljande av skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som fastställs i detta underavsnitt.

3. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, även sådana som rör geografiska områden i tredjeländer, kan skyddas i unionen med stöd av reglerna i detta underavsnitt.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

4. Produktion enligt punkt 1 a iii ska omfatta alla berörda produktionsmoment, från skörd av druvorna till slutförandet av vintillverkningsprocessen, med undantag för eventuella processer efter framställningen.

5. Vid tillämpning av punkt 1 b ii ska de maximalt 15 % av druvorna som inte behöver komma från det avgränsade området komma från den medlemsstat eller det tredjeland där det avgränsade området är beläget.

Artikel 94 – Ansökan om skydd

[1472 C] 1. Ansökningar om skydd av ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar ska innehålla teknisk dokumentation med följande:

- a) Det namn som ska skyddas.
- b) Sökandens namn och adress.
- c) Den produktspecifikation som avses i punkt 2.
- d) Ett dokument som sammanfattar den produktspecifikation som avses i punkt 2.

2. Produktspecifikationen ska göra det möjligt för berörda parter att kontrollera de relevanta produktionsvillkoren för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

Produktspecifikationen ska innehålla uppgifter om åtminstone följande:

- a) Det namn som ska skyddas.
- b) En beskrivning av vinet eller vinerna enligt följande:
 - i) När det gäller en ursprungsbeteckning, de viktigaste analytiska och organoleptiska egenskaperna.
 - ii) När det gäller en geografisk beteckning, de viktigaste analytiska egenskaperna samt en bedömning av eller uppgifter om de organoleptiska egenskaperna.
- c) I förekommande fall de särskilda oenologiska metoder som använts för att framställa vinet eller vinerna samt de relevanta restriktionerna för denna framställning.
- d) En avgränsning av det geografiska området i fråga.
- e) Maximal avkastning per hektar.
- f) Uppgifter om den eller de druvsorter som vinet eller vinerna framställts av.
- g) Uppgifter som styrker det samband som avses i artikel 93.1 a i eller, i förekommande fall, artikel 93.1 b i.
- h) De gällande krav som fastställts i unionslagstiftningen eller nationella lagstiftningen eller, om medlemsstaterna så föreskriver, av en organisation som handlägger skyddade ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar, med beaktande av att dessa krav måste vara objektiva och icke diskriminerande och förenliga med unionsrätten.
- i) Namn på och kontaktuppgifter för de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen samt deras särskilda uppgifter.

3. I de fall ansökan om skydd avser ett geografiskt område i ett tredjeland ska den utöver de uppgifter som anges i punkterna 1 och 2 innehålla uppgifter som styrker att namnet i fråga är skyddat i ursprungslandet.

Artikel 95 – Sökande

[1473] 1. Alla berörda producentgrupper, eller i välmotiverade undantagsfall en enskild producent, får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning. Andra berörda parter får delta i ansökan.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

2. Producenter får endast ansöka om skydd för vin som de själva producerar.

3. När ett namn anger ett geografiskt område som skär över nationella gränser, eller när ett traditionellt namn är förknippat med ett geografiskt område som skär över nationella gränser, får en gemensam ansökan lämnas in.

Artikel 96 – Förberedande nationellt förfarande

[1473 A] 1. Ansökningar om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning för vin med ursprung i unionen ska vara föremål för ett förberedande nationellt förfarande.

2. Ansökan om skydd ska lämnas in i den medlemsstat på vars territorium ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung.

3. Den medlemsstat som tar emot ansökan om skydd ska granska ansökan för att avgöra om den uppfyller villkoren i detta underavsnitt.

Den medlemsstaten ska genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att den får tillräcklig offentlighet och där det föreskrivs en tidsfrist på minst två månader från dagen för offentliggörandet inom vilken alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är bosatta eller etablerade i medlemsstaten i fråga kan resa invändningar mot det föreslagna skyddet, genom att till den medlemsstaten lämna in en motiverad förklaring.

4. Om den medlemsstat som utvärderar ansökan anser att ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen inte uppfyller de krav som fastställs i detta underavsnitt eller är oförenlig med unionsrätten ska den avslå ansökan.

5. Om den medlemsstat som utvärderar ansökan anser att kraven uppfylls ska medlemsstaten genomföra ett nationellt förfarande, där det säkerställs att produktspecifikationen får tillräcklig offentlighet, och som ett minimikrav offentliggörs på internet, och vidarebefordra ansökan till kommissionen.

Artikel 97 – Kommissionens granskning

[1473 B] 1. Kommissionen ska offentliggöra dagen för inlämning av ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

2. Kommissionen ska kontrollera huruvida de ansökningar om skydd som avses i artikel 94 uppfyller villkoren i detta underavsnitt.

3. Om kommissionen anser att villkoren i detta underavsnitt är uppfyllda ska den anta genomförandeakter beträffande offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning av det sammanfattande dokument som avses i artikel 94.1 d och av hänvisningen till det offentliggörande av produktspecifikationen som gjorts under det förberedande nationella förfarandet. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

4. Om kommissionen anser att villkoren i detta underavsnitt inte är uppfyllda ska den anta genomförandeakter för att avslå ansökan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 98 – Förfarande för invändningar

[1473 C] Inom två månader räknat från dagen för offentliggörandet av det sammanfattande dokumentet enligt artikel 94.1 d, får alla medlemsstater eller tredjeländer, eller alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är bosatta eller etablerade i en annan medlemsstat än den som begärt skyddet

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

eller i ett tredjeland, göra invändningar mot det föreslagna skyddet genom att till kommissionen lämna in en vederbörligen motiverad förklaring på grundval av de villkor för rätten till skydd som anges i detta underavsnitt.

För fysiska eller juridiska personer som är bosatta eller etablerade i tredjeländer ska förklaringen lämnas in, antingen direkt eller genom myndigheterna i det berörda tredjelandet, inom den period på två månader som fastställs i första stycket.

Artikel 99 – Beslut om skydd

[1474] På grundval av den information som kommissionen förfogar över efter avslutandet av det invändningsförfarande som avses i artikel 98 ska kommissionen antagenomförandeakter för att antingen bevilja skydd för en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som uppfyller villkoren i detta underavsnitt och som är förenlig med unionsrätten, eller att avslå ansökan om villkoren inte är uppfyllda.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 100 – Homonyma beteckningar

[1474 A] 1. En beteckning för vilken en ansökan har inlämnats och som är helt eller delvis homonym med en beteckning som redan registrerats enligt denna förordning ska registreras med beaktande av lokala och traditionella seder och bruk samt risken för förväxlingar.

En homonym beteckning som vilseleder konsumenten att tro att en produkt kommer från ett annat område får inte registreras, även om beteckningen bokstavligen är korrekt i fråga om det område eller den region eller plats där sådana produkter har sitt verkliga ursprung.

En registrerad homonym beteckning får endast användas om det finns en klar skillnad i praxis mellan den senast registrerade homonymen och det namn som hade registrerats tidigare, med beaktande av behovet av att producenterna ska behandlas lika och behovet av att undvika att konsumenterna vilseleds.

2. Punkt 1 ska tillämpas i tillämpliga delar om en beteckning för vilken en ansökan har lämnats in helt eller delvis är homonym med en geografisk beteckning som är skyddad i medlemsstaternas nationella rätt.

3. Om namnet på en druvsort innehåller eller består av en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, får det inte användas för märkning av jordbruksprodukter.

För att ta hänsyn till befintlig märkningspraxis ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa undantag från denna regel.

4. Skyddet av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för produkter som omfattas av artikel 93 i den här förordningen ska inte påverka tillämpningen av skyddade geografiska beteckningar som gäller för spritdrycker enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008.

Artikel 101 – Ytterligare grunder för att avslå en ansökan om skydd

[1474 B] 1. Namn som har blivit generiska får inte skyddas som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar.

I detta avsnitt avses med ett namn som har blivit generiskt ett namn på ett vin som visserligen har samband med den ort eller den region där produkten från början

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

producerades eller salufördes, men som har blivit det allmänna namnet på ett vin i unionen.

När det ska avgöras om ett namn har blivit generiskt, ska hänsyn tas till alla relevanta faktorer och särskilt till

a) de nuvarande förhållandena i unionen, särskilt i de områden där produkten konsumeras,

b) tillämplig unionsrätt eller nationell rätt.

2. Ett namn får inte skyddas som ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning om detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé skulle kunna vilseleda konsumenten om vinets rätta identitet.

Artikel 102 – Förhållande till varumärken

[1474 C] 1. Registreringen av ett varumärke som innehåller eller består av en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som inte är förenlig med produktspecifikationen i fråga eller vars användning omfattas av artikel 103.2, och som avser en produkt ur någon av de kategorier som förtecknas i del II i bilaga VII ska

a) avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning lämnades in till kommissionen och ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen därefter skyddas, eller

b) förklaras ogiltig.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 101.2 får ett varumärke enligt punkt 1 i denna artikel fortsätta att användas eller förnyas även om en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning har skyddats, om det har lämnats in en ansökan för varumärket i fråga eller om det har registrerats eller, i enlighet med berörd rätt, i god tro förvärvats genom inom unionen, antingen före dagen för skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen i ursprungslandet eller före den 1 januari 1996, såvida det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG eller rådets förordning (EG) nr 207/2009.

I sådana fall ska användningen av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de berörda varumärkena.

Artikel 103 – Skydd

[1475] 1. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar får användas av alla aktörer som saluför vin som har producerats i enlighet med motsvarande produktspecifikation.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar samt viner som använder det skyddade namnet i enlighet med produktspecifikationen ska skyddas mot följande:

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av det skyddade namnet

i) för produkter som är jämförbara, men som inte uppfyller kraven i produktspecifikationen för det skyddade namnet, eller

ii) i den mån detta bruk innebär att en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anseende utnyttjas.

b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller om det skyddade namnet har översatts,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

transkriberats eller translittererats eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation", "smak", "liknande" eller dylikt.

c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av vinprodukten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om vinproduktens verkliga ursprung.

d) Varje annan form av agerande som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

3. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska inte bli generiska i unionen i den mening som avses i artikel 101.1.

Artikel 104 – Register

[1475 A] Kommissionen ska upprätta och föra ett elektroniskt register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar för vin som ska vara tillgängligt för allmänheten. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för produkter från ett tredjeland som är skyddade inom unionen i enlighet med ett internationellt avtal som unionen har ingått får föras upp i registret. Utom i de fall då det i ett sådant avtal uttryckligen anges att det är fråga om skyddade ursprungsbeteckningar enligt denna förordning ska sådana namn föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.

Artikel 105 – Ändringar av produktspecifikationer

[1475 B] En sökande som uppfyller villkoren i artikel 95 får ansöka om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, till exempel för att ta hänsyn till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen eller för att göra en ny avgränsning av det geografiska området i enlighet med artikel 94.2 andra stycket d. I ansökan ska det anges vilka ändringar som begärs och vilken motiveringen är.

Artikel 106 – Avregistrering

[1475 C] Kommissionen får, på eget initiativ eller på motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse, anta genomförandeakter, för att dra in skyddet av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning om villkoren i motsvarande produktspecifikation inte längre är uppfyllda.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 107 – Befintliga skyddade vinnamn

[1476] 1. De vinnamn som avses i artiklarna 51 och 54 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 och artikel 28 i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 ska automatiskt vara skyddade enligt den här förordningen. Kommissionen ska föra in dem i det register som avses i artikel 104 i den här förordningen.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i den här förordningen vidta motsvarande formella åtgärder för att ta bort vinnamn som omfattas av artikel 118s.3 i förordning (EG) nr 1234/2007 från det register som avses i artikel 104 i den här förordningen.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

3. Artikel 106 ska inte tillämpas på sådana befintliga skyddade vinnamn som avses i punkt 1 i denna artikel.

Kommissionen får på eget initiativ, till och med den 31 december 2014, anta genomförandeakter för att dra in det skydd för befintliga skyddade vinnamn som avses i punkt 1 i denna artikel om de inte uppfyller villkoren i artikel 93.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

4. För Kroatiens vidkommande ska de vinnamn som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* vara skyddade enligt denna förordning, på villkor att invändningsförfarandet ger ett i detta hänseende positivt resultat. Kommissionen ska föra in dem i det register som anges i artikel 104.

Artikel 108 – Avgifter

[1476 A] Medlemsstaterna får ta ut avgifter för att täcka sina omkostnader, inbegripet sådana som uppstår vid granskning av ansökningar om skydd, invändningar, ansökningar om ändringar och framställningar om avregistrering enligt detta underavsnitt.

Artikel 109 – Delegerade befogenheter

[1476 B] 1. För att ta hänsyn till särdragen i produktionen i det avgränsade geografiska området ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) ytterligare kriterier för avgränsningen av det geografiska området, och
- b) restriktioner och undantag rörande produktionen i det avgränsade geografiska området.

2. För att säkerställa produktkvalitet och spårbarhet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, för att fastställa på vilka villkor produktspecifikationerna får innehålla ytterligare krav.

3. För att säkerställa skyddet av producenters och aktörers legitima rättigheter eller intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

- a) vilka typer av sökande som får ansöka om skydd av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning,
- b) de villkor som gäller för ansökan om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, kommissionens granskning av ansökningarna, förfarandet för invändningar och förfarandet för ändringar, avregistreringar och omvandling av skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar,
- c) villkor för gränsöverskridande ansökningar,
- d) villkor för ansökningar som rör ett geografiskt område i ett tredjeland,
- e) det datum från och med vilket skyddet eller en ändring av ett skydd ska gälla,
- f) villkor för ändring av produktspecifikationerna.

4. För att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på restriktioner för ett skyddat namn.

5. För att säkerställa att ekonomiska aktörer och behöriga myndigheter inte otillbörligen påverkas av tillämpningen av detta underavsnitt när det gäller vinnamn som har beviljats skydd före den 1 augusti 2009 eller för vilka en ansökan om skydd

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

har lämnats in före det datumet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa övergångsregler om

- a) vinnamn som medlemsstaterna har erkänt som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar före den 1 augusti 2009 och vinnamn för vilka en ansökan om skydd har lämnats in före det datumet,
- b) viner som släppts ut på marknaden eller märkts före ett visst datum och
- c) ändringar av produktspecifikationer.

Artikel 110 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1476 C] 1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs rörande:

- a) Den information som produktspecifikationen ska innehålla om sambandet mellan det geografiska området och slutprodukten.
- b) Offentliggörande av beslut om skydd eller avslag.
- c) Upprättande och underhåll av det register som avses i artikel 104.
- d) Omvandling av en skyddad ursprungsbeteckning till en skyddad geografisk beteckning.
- e) Inlämnande av gränsöverskridande ansökningar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga rörande förfarandet för bedömning av ansökningar om skydd eller om godkännande av en ändring av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, och rörande förfarandet för bedömning av begäranden om invändningar, avregistrering eller omvandling samt rörande förfarandet för inlämnande av information om befintliga skyddade vinnamn, särskilt med avseende på

- a) förlagor till dokument och överföringsformatet,
- b) tidsfrister,
- c) närmare uppgifter om fakta, bevis och underlag som ska lämnas in som stöd för en ansökan eller en begäran.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 111 – Andra genomförandebefogenheter

[1477] Om en invändning anses ogiltig ska kommissionen anta en genomförandeakt för att den ska avslås. Den genomförandeakten ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Underavsnitt 3 – Traditionella uttryck

Artikel 112 – Definition

[1477 A] „Traditsiooniline nimetus” – liikmesriikides tavapäraselt artikli 92 lõikes 1 osutatud toodete kohta kasutatav nimetus, millega osutatakse:

- a) et toote päritolunimetus või geograafiline tähis on kaitstud liidu või riigisisese õiguse alusel või
- b) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega toodete valmistamis- või laagerdamismetodile, kvaliteedile, värvusele, kohatüübile või mingile konkreetsele ajaloosündmusele.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Artikel 113 – Skydd

[1477 B] 1. Ett skyddat traditionellt uttryck får endast användas för produkter som har framställts i överensstämmelse med den definition som föreskrivs i artikel 112.

Traditionella uttryck ska skyddas mot olovlig användning.

2. Traditionella uttryck ska endast skyddas på det språk och för de kategorier av vinprodukter som förekommer i ansökan mot

a) varje obehörigt bruk av det skyddade uttrycket, även när det åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som produceras i", "imitation", "smak", "liknande" eller dylikt,

b) varje annan osann eller vilseledande uppgift om art, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar som hör samman med denna,

c) varje annan praxis som kan tänkas vilseleda konsumenten, särskilt sådant som ger intrycket att vinet uppfyller kraven för det skyddade traditionella uttrycket.

3. Traditionella uttryck får inte bli generiska i unionen.

Artikel 114 – Delegerade befogenheter

[1477 C] 1. För att säkerställa en tillräckligskyddsnivå ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på vilket språk det traditionella uttryck som ska skyddas ska vara på och hur det ska stavas.

2. För att säkerställa skyddet av producenters eller aktörers legitima rättigheter och intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa:

a) vilken typ av sökande som får ansöka om skydd av ett traditionellt uttryck,

b) på vilka villkor en ansökan om erkännande av ett traditionellt uttryck ska anses vara giltig,

c) på vilka grunder det ska vara möjligt att invända mot ett förslaget erkännande av ett traditionellt uttryck,

d) skyddets omfattning, förhållandet till varumärken, skyddade traditionella uttryck, skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar, homonyma beteckningar och vissa namn på druvsorter för vinframställning,

e) på vilka grunder ett traditionellt uttryck kan avregistreras,

f) inom vilka tidsfrister en ansökan eller en begäran om invändningar eller avregistrering ska lämnas in.

g) Vilka förfaranden som bör följas för en ansökan om skydd av ett traditionellt uttryck, även vad gäller kommissionens granskning av ansökningarna, förfarandet för invändningar och förfaranden för avregistreringar och ändringar.

3. För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa villkor för när traditionella uttryck får användas för produkter från ett tredjeland och för att föreskriva om undantag från artikel 112 och artikel 113.2.

Artikel 115 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1478] 1. Kommissionen får antagenomförandakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga rörande förfarandet för bedömning av ansökningar om skydd

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

eller godkännande av en ändring av ett traditionellt uttryck, rörande förfarandet för bedömning av begäranden om invändningar eller avregistrering, särskilt med avseende på

- a) förlagor till dokument och överföringsformatet,
- b) tidsfrister,
- c) närmare uppgifter om fakta, bevis och underlag som ska lämnas in som stöd för ansökan eller begäran,
- d) närmare föreskrifter för offentliggörande av traditionella uttryck.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att godkänna eller avslå en ansökan om skydd för ett traditionellt uttryck eller en begäran om ändring av ett skyddat uttryck eller om avregistrering av skyddet för ett traditionellt uttryck.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter om skydd av traditionella uttryck för vilka ansökan om skydd har godkänts, i synnerhet genom att klassificera dem enligt artikel 112 och offentliggöra en definition och/eller användningsvillkoren.

4. De genomförandeakter som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 116 – Andra genomförandebefogenheter

[1478 A] Om en invändning anses ogiltig ska kommissionen anta en genomförandeakt om att den ska avslås. Den genomförandeakten ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3

Avsnitt 3 – Märkning och presentation inom vinsektorn

Artikel 117 – Definitioner

[1478 B] I detta avsnitt avses med

- a) märkning: varje ord, detalj, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol på förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser en viss produkt.
- b) presentation: varje information som framförs till konsumenterna genom den berörda produktens förpackning, inklusive form på och typ av flaskor.

Artikel 118 – Tillämpning av övergripande regler

[1478 C] Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska rådets direktiv 89/396/EEG, direktiv 2000/13/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG direktiv 2008/95/EG och förordning (EU) nr 1169/2011 gälla för märkning och presentation.

Märkning av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt i punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga VII får inte kompletteras med andra uppgifter än de som fastställs i denna förordning, såvida inte dessa uppgifter uppfyller kraven i direktiv 2000/13/EG eller förordning (EU) nr 1169/2011.

Artikel 119 – Obligatoriska uppgifter

[1479] 1. Märkning och presentation av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga VII och som saluförs i unionen eller är avsedda för export, ska innehålla följande obligatoriska uppgifter:

- a) Kategorin av vinprodukt enligt del II i bilaga VII.
- b) För vin med skyddad ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- i) uttrycken skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, och
- ii) namnet på den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.
- c) Verklig alkoholhalt i volymprocent.
- d) Härkomst.
- e) Uppgift om tappningsföretaget eller, när det rör sig om mousserande vin, mousserande vin med tillsats av koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ, namnet på producenten eller leverantören.
- f) Importören, när det rör sig om importerade viner.
- g) Uppgift om sockerhalten när det rör sig om mousserande vin, mousserande vin med tillsats av koldioxid, mousserande kvalitetsvin eller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ.

2. Med avvikelse från punkt 1 a får hänvisningen till kategorin av vinprodukt uteslutats för vin vars etikett anger namnet på en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning.

3. Med avvikelse från punkt 1 b får hänvisningen till uttrycken *skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning* utelämnas i följande fall:

- a) Om ett traditionellt uttryck enligt artikel 112 a anges på etiketten i enlighet med den produktspecifikation som avses i artikel 94.2.
- b) I välmotiverade undantagsfall, som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att säkerställa efterlevnad av gällande märkningspraxis.

Artikel 120 – Frivilliga uppgifter

[1479 A] 1. Märkning och presentation av de produkter som avses i punkterna 1–11 samt i punkterna 13, 15 och 16 i del II i bilaga VII får innehålla följande frivilliga uppgifter:

- a) Årgång.
- b) Namnet på en eller flera druvsorter.
- c) När det gäller andra viner än de som avses i artikel 119.1 g, uppgifter om sockerhalten.
- d) För vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, traditionella uttryck enligt artikel 112 b.
- e) Unionens symbol för den skyddade ursprungsbeteckningen eller skyddade geografiska beteckningen.
- f) Uttryck som avser vissa produktionsmetoder.
- g) För vin med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning, namnet på en geografisk enhet som är mindre eller större än det underliggande området för ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 100.3 gäller följande för användningen av de uppgifter som anges i punkt 1 a och b i den här artikeln för viner som saknar en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

a) Medlemsstaterna ska införa lagar eller andra författningar för att säkerställa certifierings-, godkännande- och kontrollförfaranden så att den berörda informationens korrekthet garanteras.

b) Medlemsstaterna får, på grundval av icke diskriminerande och objektiva kriterier och med vederbörlig hänsyn till rättvis konkurrens, för vin som framställts av druvsorter på deras territorium, upprätta förteckningar över uteslutna druvsorter, särskilt om

i) det finns risk för att konsumenterna vilseleds i fråga om vinets rätta ursprung, på grund av att en viss druvsort utgör en integrerad del av en befintlig skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning,

ii) kontroller inte skulle vara kostnadseffektiva, på grund av att en viss druvsort utgör en mycket liten del av medlemsstatens vinodling.

c) När det gäller blandningar av viner från olika medlemsstater får druvsorten inte anges i märkningen om inte de berörda medlemsstaterna har kommit överens om detta och säkerställer de relevanta certifierings-, godkännande- och kontrollförfarandena.

Artikel 121 – Språkanvändning

[1479 B] 1. De obligatoriska och frivilliga uppgifter som avses i artiklarna 119 och 120 ska när de uttrycks i ord avfattas på ett eller flera av unionens officiella språk.

2. Utan hinder av punkt 1 ska dock namnet på en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning eller ett traditionellt uttryck enligt artikel 112 b på etiketten avfattas på det eller de språk på vilka skyddet är tillämpligt. Vid skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar eller särskilda nationella beteckningar på ett annat alfabet än det latinska kan namnet även anges på ett eller flera officiella unionsspråk.

Artikel 122 – Delegerade befogenheter

[1479 C] 1. För att beakta de särdrag som kännetecknar vinsektorn, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler och restriktioner när det gäller följande:

a) Presentation och användning av andra uppgifter i märkningen än de som föreskrivs i detta avsnitt.

b) Obligatoriska uppgifter rörande följande:

i) Uttryck som ska användas för att formulera de obligatoriska uppgifterna och användningsvillkoren för dessa.

ii) Uttryck som avser ett företag och användningsvillkoren för dessa.

iii) Bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för obligatoriska uppgifter.

iv) Bestämmelser om att det kan fastställas ytterligare undantag utöver dem som avses i artikel 119.2 när det gäller utelämnande av hänvisningen till vinproduktens kategori.

v) Bestämmelser om användningen av språk.

c) Frivilliga uppgifter rörande följande:

i) Uttryck som ska användas för att formulera de frivilliga uppgifterna och användningsvillkoren för dessa.

ii) Bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för frivilliga uppgifter.

d) Uppgifter rörande presentationen:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

i) Villkoren för användning av vissa flaskformer, och en förteckning över vissa specifika flaskformer.

ii) Villkoren för användning av flaskor och förslutningar av typen "mousserande vin".

iii) Bestämmelser om att producentmedlemsstaterna kan fastställa ytterligare regler för presentation.

iv) Bestämmelser om användningen av språk.

2. För att säkerställa skyddet för aktörernas legitima intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler om tillfällig märkning och presentation av viner med ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, om ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen i fråga uppfyller de tillämpliga kraven.

3. För att säkerställa att ekonomiska aktörer inte påverkas negativt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på övergångsbestämmelser vad gäller vin som släppts ut på marknaden och märkts i enlighet med de relevanta regler som gällde före den 1 augusti 2009.

4. För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på undantag från bestämmelserna i detta avsnitt i fråga om produkter som ska exporteras när lagstiftningen i det berörda tredjelandet så kräver.

Artikel 123 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1480] Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga rörande de förfaranden och tekniska kriterier som är tillämpliga på detta avsnitt, inklusive de åtgärder som krävs för de certifierings-, godkännande- och kontrollförfaranden som gäller för viner utan skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Kapitel II – Särskilda bestämmelser för enskilda sektorer

Avsnitt 1 – Socker

Artikel 124 – Giltighetstid

[1480 A] Detta avsnitt ska, med undantag för artiklarna 125 och 126, gälla till och med slutet av regleringsåret 2016/2017.

Underavsnitt 1 – Särskilda åtgärder

Artikel 125 – Avtal inom sockersektorn

[1480 B] 1. Villkoren för köp av sockerbetor och sockerrör, inbegripet leveransavtal som ingås före sådd, ska anges i skriftliga branschavtal mellan å ena sidan sockerbets- och sockerrörsodlarna i unionen eller, på deras vägnar, de organisationer som de är medlemmar i, och å andra sidan sockerföretagen i unionen eller, på deras vägnar, de organisationer som de är medlemmar i.

2. Sockerföretagen ska anmäla branschavtalen enligt del II avsnitt A punkt 6 i bilaga II till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de producerar socker.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

3. Från och med den 1 oktober 2017 ska branschavtalen uppfylla köpevillkoren i bilaga X.

4. För att beakta sockersektorns särdrag och sektorns utveckling under perioden efter produktionskvoternas upphörande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att

- a) uppdatera de villkor som avses i del II avsnitt A i bilaga II,
- b) uppdatera de köpevillkor för sockerbetor som avses i bilaga X,
- c) föreskriva om fler regler om fastställandet av bruttovikt, tara och sockerhalt för sockerbetor som levereras till ett företag och om betmassa.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, bland annat vad avser förfaranden, anmälningar och administrativt stöd vid branschavtal som omfattar mer än en medlemsstat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 126 – Prisrapportering på sockermarknaden

[1480 C] Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa ett system för rapportering av priser på sockermarknaden, inklusive ett system för offentliggörande av prisnivåer för denna marknad. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Det system som avses i första stycket ska basera sig på information från företag som producerar vitsocker eller från andra aktörer inom sockerhandeln. Informationen ska behandlas konfidentiellt.

Kommissionen ska se till att enskilda ekonomiska aktörers specifika priser eller namn inte offentliggörs.

Underavsnitt 2 – Krav på sockersektorn under den period som avses i artikel 124

Artikel 127 – Leveransavtal

[1481] 1. Utöver de krav som fastställs i artikel 125.1, ska branschavtalen uppfylla köpevillkoren i bilaga XI.

2. I leveransavtal ska det göras skillnad beroende på om de sockerkvantiteter som ska tillverkas av sockerbetor avser

- a) kvotsocker, eller
- b) utomkvotsocker.

3. Varje sockerföretag ska informera den medlemsstat i vilken företaget producerar socker

- a) om de kvantiteter av sockerbetor enligt punkt 2 a för vilka leveransavtal har ingåtts före sådd och om den sockerhalt som dessa avtal utgått från,
- b) om det härtill svarande beräknade sockerutbytet.

Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar.

4. Sockerföretag som inte har ingått några leveransavtal före sådd till minimipriset för kvotbetor som avses i artikel 135 för en kvantitet sockerbetor som motsvarar det socker som de har kvot för, från fall till fall justerat av den preventiva återtagskoefficient som har fastställts enligt artikel 130.2 första stycket, ska betala minst detta minimipris för alla sockerbetor de bearbetar till socker.

5. Branschavtal får med den berörda medlemsstatens godkännande avvika från punkterna 2, 3 och 4.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

6. Om branschavtal saknas ska medlemsstaten vidta nödvändiga och med denna förordning förenliga åtgärder för att skydda berörda parterers intressen.

Artikel 128 – Produktionsavgift

[1481 A] 1. En produktionsavgift ska tas ut av företagen för deras socker-, isoglukos- och inulinsirapkvoter i enlighet med artikel 136.2.

2. Åtgärder för att fastställa den produktionsavgift för kvotsocker, kvotisoglukos och kvotinulinsirap som avses i punkt 1 ska antas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 129 – Produktionsbidrag

[1481 B] 1. Ett produktionsbidrag får beviljas för de sockerprodukter som förtecknas i bilaga I del III b–e, om det inte finns något överskott av socker eller importerat socker, isoglukos eller inulinsirap till aktuellt världsmarknadspris för framställning av de produkter som avses i artikel 140.2 andra stycket b och c.

2. Rådet ska besluta om åtgärder för att fastställa det produktionsbidrag som avses i punkt 1 i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 130 – Återtag av socker

[1481 C] 1. För att undvika prisras på den inre marknaden och för att avhjälpa överproduktion på grundval av den prognostiserade försörjningsbalansen och med tanke på unionens åtaganden till följd av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, får kommissionen anta genomförandeakter om återtag från marknaden för ett visst regleringsår av de kvantiteter kvotbelagt socker eller kvotbelagd isoglukos som överstiger den tröskelnivå som beräknats i enlighet med punkt 2.

2. Den tröskelnivå för återtag som avses i punkt 1 ska beräknas för varje företag som har en kvot genom att man multiplicerar företagets kvot med en koefficient. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa denna koefficient för ett regleringsår senast den 28 februari det föregående regleringsåret på grundval av förväntade marknadstendenser.

På grundval av de senaste marknadstendenserna får kommissionen senast den 31 oktober det berörda regleringsåret anta genomförandeakter om att antingen anpassa eller, om ingen koefficient har fastställts i enlighet med första stycket, fastställa en koefficient.

3. Företag som innehar en kvot ska fram till början av det påföljande regleringsåret på egen bekostnad lagra den kvantitet kvotsocker som producerats utöver den tröskel som beräknats i enlighet med punkt 2. De kvantiteter socker, isoglukos eller inulinsirap som återtagits under ett regleringsår ska anses vara de första kvantiteter som produceras inom ramen för nästa regleringsårs kvoter.

Genom undantag från första stycket får kommissionen, med hänsyn till de förväntade tendenserna på sockermarknaden, anta genomförandeakter för att fastställa att hela eller delar av den återtagna kvantiteten socker, isoglukos eller inulinsirap för det innevarande regleringsåret, det påföljande regleringsåret eller båda dessa regleringsår ska anses som

a) överskottssocker, överskottisoglukos eller överskottsinulinsirap som kan bli industrisocker, industriisoglukos eller industriinulinsirap, eller

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

b) tillfällig kvotproduktion, varav en del får reserveras för export med beaktande av unionens åtaganden enligt internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget.

4. Om sockerförsörjningen i unionen är otillräcklig, får kommissionen anta genomförandeakter för att tillåta att en viss del av den återtagna kvantiteten socker, isoglukos eller inulinsirap säljs på unionsmarknaden innan återtagsperioden löper ut.

5. Om det återtagna sockret överförs till den första sockerproduktionen påföljande regleringsår, ska minimipriset för det regleringsåret, såsom avses i artikel 135, betalas till sockerbetsodlarna.

Om det återtagna sockret används som industrisocker eller exporteras i enlighet med punkt 3 andra stycket a eller b i den här artikeln, ska kraven i artikel 135 om minimipriser inte gälla.

Om det återtagna sockret säljs på unionsmarknaden innan återtagsperioden har löpt ut i enlighet med punkt 4, ska minimipriset för innevarande regleringsår betalas till sockerbetsodlarna.

6. Genomförandeakter enligt denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 131 – Tillfällig marknadsstyrningsmekanism

[1482] 1. Under den period som avses i artikel 124 får kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för tillräckliga leveranser av socker till unionsmarknaden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Genom sådana åtgärder får nivån på tullavgiften för importerat råsocker anpassas för den kvantitet och tid som krävs.

Inom ramen för den tillfälliga marknadsstyrningsmekanismen, ska åtgärder om fastställandet av en överskottsavgift beslutas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den lämpliga kvantitet av utomkvotssocker och importerat råsocker som kan släppas ut på unionsmarknaden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 132 – Delegerade befogenheter

[1482 A] För att beakta sockersektorns särdrag och säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen och mot bakgrund av behovet av att förebygga marknadsstörningar ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, med avseende på

a) sådana köpevillkor och leveransavtal som avses i artikel 127,

b) uppdatering av de köpevillkor för sockerbetor som avses i bilaga XI,

c) kriterier för sockerföretagen när de bland sockerbetsförsäljarna fördelar de kvantiteter sockerbetor som ska omfattas av leveransavtal före sådd enligt artikel 127.3.

Artikel 133 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1482 B] Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta underavsnitt och som avser förfaranden, innehåll och tekniska kriterier.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Underavsnitt 3 – System för produktionsstyrning

Artikel 134 – Kvoter inom sockersektorn

[1482 C] 1. Ett kvotsystem ska tillämpas för socker, isoglukos och inulinsirap.

2. För det kvotsystem som avses i punkt 1 i denna artikel ska en producent som överskrider den berörda kvoten och inte utnyttjar överskottskvantiteterna i enlighet med artikel 139 betala en överskottsavgift för dessa kvantiteter på de villkor som anges i artiklarna 139–142.

Artikel 135 – Minimipris för sockerbeter

[1483] Minimipriset för kvotsockerbeter ska fastställas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 136 – Kvottilldelning

[1483 A] 1. Nationella och regionala kvoter för produktion av socker, isoglukos och inulinsirap fastställs i bilaga XII.

2. Varje medlemsstat ska tilldela en kvot till alla företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap vilka är etablerade på dess territorium och godkända enligt artikel 137.

För varje företag ska den tilldelade kvoten vara lika med den kvot som företaget tilldelades för regleringsåret 2010/2011 i enlighet med förordning (EG) nr 1234/2007.

3. Om en kvot tilldelas till sockerföretag med mer än en produktionsenhet ska medlemsstaten anta de åtgärder som den finner nödvändiga för att ta lämplig hänsyn till sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.

Artikel 137 – Godkända företag

[1483 B] 1. Medlemsstaterna ska på begäran godkänna företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap eller företag som bearbetar dessa produkter till någon av de produkter som avses i artikel 140.2, förutsatt att företaget

- a) styrker sin professionella produktionskapacitet,
- b) går med på att lämna information och att underkasta sig kontroller med anknytning till denna förordning,
- c) inte har fått sitt godkännande tillfälligt eller slutgiltigt upphävt.

2. Godkända företag ska meddela den medlemsstat där företaget skördar eller raffinerar sockerbeter eller sockerrör följande information:

- a) De kvantiteter sockerbeter eller sockerrör för vilka leveransavtal har ingåtts samt motsvarande sockerbets-, sockerrörs- och sockerutbyte per hektar.
- b) Uppgifter om förväntade och faktiska leveranser av sockerbeter, sockerrör och råsocker samt om sockerproduktion och sockerlager.
- c) Kvantiteter sålt vitsocker samt motsvarande priser och villkor.

Artikel 138 – Nationell omfördelning av kvoterna och minskning av kvoterna

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

[1483 C] 1. En medlemsstat får minska en socker- eller isoglukoskvot som har tilldelats ett företag som är etablerat på dess territorium med upp till 10 %. Härvid ska medlemsstaterna tillämpa objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

2. Medlemsstaterna får överföra kvoter mellan företag i enlighet med bestämmelserna i bilaga XIII med beaktande av samtliga berörda parter intressen, särskilt sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.

3. De kvantiteter som erhålls med tillämpning av punkterna 1 och 2 ska av medlemsstaten tilldelas ett eller flera företag på dess territorium, oavsett om företagen i fråga redan har tilldelats kvoter eller inte.

Artikel 139 – Utomkvotsproduktion

[1484] 1. Socker, isoglukos eller inulinsirap som under ett regleringsår produceras utöver kvoterna i artikel 136 får

- a) användas för bearbetning av vissa produkter enligt artikel 140,
- b) överförs till kvotproduktionen för nästa regleringsår i enlighet med artikel 141,
- c) användas för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena, i enlighet med kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013,
- d) exporteras inom ramen för en kvantitativ gräns som kommissionen ska fastställa genom genomförandeakter i överensstämmelse med de åtaganden som följer av internationella avtal som ingåtts enligt EUF-fördraget, eller
- e) släppas ut på marknaden i överensstämmelse med den mekanism som beskrivs i artikel 131 för anpassning av tillgången till efterfrågan på grundval av den prognostiserade försörjningsbalansen.

De åtgärder som avses i första punkten led e i denna artikel ska tillämpas innan de åtgärder för förebyggande av marknadsstörningar som avses i artikel 219.1 aktiveras.

Övriga kvantiteter ska omfattas av den överskottsavgift som avses i artikel 142.

2. Genomförandeakter enligt denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 140 – Industrisocker

[1484 A] 1. Industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap får endast användas för produktion av någon av de produkter som avses i punkt 2, om sockret, isoglukosen eller inulinsirapen

- a) omfattas av ett leveransavtal som har ingåtts före regleringsårets slut mellan en producent och en användare som båda är godkända enligt artikel 137, och
- b) har levererats till användaren senast den 30 november det påföljande regleringsåret.

2. För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att upprätta en förteckning över de produkter för vilkas produktion industrisocker, industriisoglukos eller industriinulinsirap får användas.

Förteckningen ska särskilt inbegripa följande:

- a) Bioetanol, alkohol, rom, levande jäst och kvantiteter av bredbar sirap och sådana produkter som ska bearbetas till "Rinse appelstroop".

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

b) Vissa industriprodukter utan sockerinhåll men vilkas bearbetning sker med användning av socker, isoglukos eller inulinsirap.

c) Vissa produkter inom den kemiska industrin eller läkemedelsindustrin som innehåller socker, isoglukos eller inulinsirap.

Artikel 141 – Överföring av överskottssocker

[1484 B] 1. Ett företag får besluta att helt eller delvis till nästa regleringsår överföra de kvantiteter socker, isoglukos eller inulinsirap som företaget tillverkar utöver sina kvoter. Om inte annat följer av punkt 3 ska detta beslut vara oåterkalleligt.

2. Företag som beslutar enligt punkt 1 ska

a) underrätta den berörda medlemsstaten före ett datum som den medlemsstaten fastställer

i) mellan den 1 februari och den 31 augusti det innevarande regleringsåret om kvantiteter av rörsocker som överförs,

ii) mellan den 1 februari och den 31 augusti under det innevarande regleringsåret om andra kvantiteter av betsocker, isoglukos eller inulinsirap som överförs,

b) åta sig att på egen bekostnad lagra kvantiteterna till utgången av det innevarande regleringsåret.

3. Om ett företags slutliga produktion för regleringsåret i fråga är mindre än vad som beräknades när beslutet om överföring fattades enligt punkt 1, får storleken på den överförda kvantiteten justeras retroaktivt senast den 31 oktober det påföljande regleringsåret.

4. De kvantiteter som överförs ska anses vara de första kvantiteter som produceras inom ramen för nästa regleringsårs kvoter.

5. Socker som lagras i enlighet med denna artikel under ett regleringsår får inte omfattas av någon annan lagringsåtgärd enligt artikel 16 eller 130.

Artikel 142 – Överskottsavgift

[1484 C] 1. En överskottsavgift ska tas ut för kvantiteter av

a) överskottssocker, överskottsisoglukos och överskottsinulinsirap som producerats under ett regleringsår, förutom kvantiteter som har överförts till kvotproduktionen för det påföljande regleringsåret och har lagrats i enlighet med artikel 141 eller kvantiteter enligt artikel 139.1 första stycket c, d och e,

b) industrisocker, industriisoglukos och inulinsirap för vilka det inte har styrkts att de har använts i någon av de produkter som avses i artikel 140.2 inom en tidsfrist som ska fastställas av kommissionen genom genomförandeakter.

c) socker, isoglukos och inulinsirap som dragits tillbaka från marknaden i enlighet med artikel 130 och som inte uppfyller villkoren i artikel 130.3.

Genomförandeakter enligt första stycket b ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Rådet ska besluta om fastställandet av den överskottsavgift som avses i punkt 1 i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 143 – Delegerade befogenheter

[1485] 1. För att säkerställa att de företag som avses i artikel 137 fullgör sina åtaganden ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

227 för att fastställa regler för beviljande och återkallande av dessa företags godkännanden och kriterierna för administrativa påföljder.

2. För att ta hänsyn till sockersektorns särdrag och för att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till alla parter intressen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på tolkningen av termer för kvotssystemets drift samt villkoren för försäljning till de yttersta randområdena.

3. För att säkerställa att odlarna är nära involverade i ett beslut om att överföra en viss produktionsmängd, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa regler för överföring av socker.

Artikel 144 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1485 A] Beträffande de företag som avses i artikel 137 får kommissionen anta genomförandeakter med regler för

- a) företags ansökningar om godkännande, de register som godkända företag ska föra och de uppgifter som de ska lämna,
- b) systemet för de kontroller av godkända företag som medlemsstaterna ska utföra,
- c) medlemsstaternas meddelanden till kommissionen och till godkända företag,
- d) leveranser av råvaror till företag, inklusive leveransavtal och följesedlar,
- e) likvärdighet för socker enligt artikel 139.1 första stycket a,
- f) den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena,
- g) export enligt artikel 139.1 första stycket d,
- h) medlemsstaternas samarbete för att säkerställa effektiva kontroller,
- i) ändring av de datum som anges i artikel 141 för ett visst regleringsår,
- j) fastställande av överskottsquantiteten, meddelanden och utbetalning av den överskottsavgift som avses i artikel 142,
- k) antagande av en förteckning över heltidsraffinaderier i den mening som avses i del II avsnitt B punkt 6 i bilaga II.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2 – Vin

Artikel 145 – Vinodlingsregister och inventering av produktionskapacitet

[1485 B] 1. Medlemsstaterna ska föra ett vinodlingsregister med uppdaterad information om produktionskapaciteten. Från och med den 1 januari 2016 ska denna skyldighet endast gälla om medlemsstaterna genomför ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar som avses i kapitel III i avdelning I eller ett nationellt stödprogram.

2. Medlemsstater i vilka den sammanlagda areal som är planterad med vinstockar bärande vindruvor för vinframställning som klassificerats i enlighet med artikel 81.2 understiger 500 hektar, ska till och med den 31 december 2015 inte omfattas av den skyldighet som anges i punkt 1 i den här artikeln.

3. Medlemsstater vars stödprogram enligt artikel 46 innehåller åtgärden "omstrukturering och omställning av vinodlingar", ska senast den 1 mars varje år till kommissionen skicka en uppdaterad inventering av sin produktionskapacitet som grundar sig på vinodlingsregistret. Från och med den 1 januari 2016 ska de närmare bestämmelserna om meddelanden till kommissionen om vinodlingsareal fastställas

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

4. För att underlätta medlemsstaternas övervakning och kontroll av produktionskapaciteten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler för vinodlingsregistrets innehåll samt undantag från dem.

Artikel 146 – Nationella myndigheter med behörighet för vinsektorn

[1485 C] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning om fastställande av behöriga nationella myndigheter ska medlemsstaterna utse en eller flera myndigheter som ska ansvara för att unionens regler inom vinsektorn efterlevs. Medlemsstaterna ska i synnerhet utse de laboratorier som har rätt att göra officiella analyser inom vinsektorn. De utsedda laboratorierna ska uppfylla de allmänna kriterierna för drift av testlaboratorier i ISO/IEC 17025.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn på och kontaktuppgifter för de myndigheter och laboratorier som avses i punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra denna information och ska uppdatera den regelbundet.

Artikel 147 – Följedokument och register

[1485 D] 1. Produkter från vinsektorn ska sättas i omlopp inom unionen åtföljda av ett officiellt kontrollerat följedokument.

2. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som för sin yrkesutövning innehar produkter från vinsektorn, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag och näringsidkare, ska föra register över mottagna och avsända leveranser av dessa produkter.

3. För att underlätta transporten av vinprodukter och medlemsstaternas kontroll av denna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på följande:

- a) Regler för följedokumentet och dess användning.
 - b) Villkor för när ett följedokument ska anses vara ett intyg om skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning.
 - c) Skyldigheten att föra ett register och om dess användning.
 - d) Vem som är skyldig att föra register och undantag från den skyldigheten.
 - e) Vilka transaktioner som ska tas med i registret.
4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa:
- a) Regler om registrens sammansättning, vilka produkter som ska ingå, tidsfrister för inmatning i register och avslutande av register.
 - b) Åtgärder som kräver att medlemsstaterna fastställer den högsta godtagbara procentandelen svinn.
 - c) Allmänna bestämmelser och övergångsbestämmelser för förande av register.
 - d) Regler om hur länge följedokument och register ska bevaras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 3 – Mjolk och mjölkprodukter

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Artikel 148 – Avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

[1485 E] 1. Om en medlemsstat beslutar att varje leverans av obehandlad mjölk på dess territorium från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna och/eller beslutar att den första köparen måste lämna ett skriftligt anbud om avtal för leverans av obehandlad mjölk från jordbrukare, ska detta avtal och/eller sådana anbud om avtal uppfylla de villkor som fastställs i punkt 2.

När en medlemsstat beslutar att leveranser av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna, ska den också besluta om vilket eller vilka steg av leveransen som måste täckas av ett sådant avtal om leveransen av obehandlad mjölk görs via en eller flera uppköpare.

Med avseende på tillämpningen av denna artikel avses med uppköpare ett företag som transporterar obehandlad mjölk från en jordbrukare eller från en annan mottagare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk, eller till en annan mottagare, där äganderätten till den obehandlade mjölken överförs i vart och ett av fallen.

2. Avtalet och/eller anbudet om avtal som avses i punkt 1 ska

a) upprättas före leverans,

b) vara skriftligt, och

c) framför allt omfatta följande delar:

i) Det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska

– vara statiskt och anges i avtalet och/eller

– beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, till exempel marknadsindikatorer som återger förändringar av marknadsförhållandena, levererad volym och kvaliteten på eller sammansättningen av den levererade obehandlade mjölken.

ii) Den volym obehandlad mjölk som får och/eller måste levereras samt tidpunkten för dessa leveranser.

iii) Avtalets giltighetstid, som får vara begränsad eller obegränsad och innehålla uppsägningsklausuler.

iv) Uppgifter om betalningsfrister och betalningsförfaranden.

v) Villkoren för hämtning eller leverans av obehandlad mjölk.

vi) Bestämmelser som är tillämpliga vid force majeure.

3. Genom undantag från punkt 1 ska ett avtal och/eller anbud om avtal inte krävas när obehandlad mjölk levereras från en jordbrukare till ett kooperativ som jordbrukaren tillhör och kooperativets stadgar eller de regler och beslut som fastställts i eller inom ramen för dessa stadgar innehåller bestämmelser med liknande effekt som de bestämmelser som anges i punkterna 2 a, b och c.

4. Alla delar av avtal om leverans av obehandlad mjölk som ingås av jordbrukare, mottagare eller bearbetningsföretag för obehandlad mjölk, inbegripet de delar som avses i punkt 2 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

Trots första stycket ska ett eller båda av följande alternativ gälla:

a) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt med ett skriftligt avtal för leverans av obehandlad mjölk får fastställa en minimiperiod som endast ska gälla för skriftliga avtal mellan en jordbrukare och en första köpare av obehandlad mjölk. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

b) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt för den första köparen av obehandlad mjölk att ge jordbrukaren ett skriftligt anbud

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

får ange att anbudet måste omfatta en minimiperiod för avtalet enligt bestämmelserna i nationell lagstiftning för detta. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

Det andra stycket ska inte påverka jordbrukarens rätt att avböja en sådan minimiperiod under förutsättning att denne gör det skriftligen. I ett sådant fall kan parterna fritt förhandla om alla delar i avtalet, inbegripet de som avses i punkt 2 c.

5. De medlemsstater som utnyttjar de möjligheter som anges i denna artikel ska informera kommissionen om hur de tillämpas.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter med åtgärder som krävs för en enhetlig tillämpning av punkt 2 a och b samt punkt 3 i denna artikel och åtgärder som rör den information som medlemsstaterna ska ge i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 149 – Avtalsförhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

[1485 F] 1. En producentorganisation inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter som är erkänd enligt artikel 152.3 får för sina jordbrukarmedlemmars räkning förhandla om avtal om leverans av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk eller till en mottagare i den mening som avses i artikel 148.1 tredje stycket för hela eller delar av medlemmarnas samlade produktion.

2. En producentorganisation får föra förhandlingar

a) oavsett om äganderätten till den obehandlade mjölken överförs från jordbrukarna till producentorganisationen eller ej,

b) oavsett om det pris som förhandlas fram är detsamma i fråga om den gemensamma produktionen hos samtliga eller hos några av de medlemmar som är jordbrukare,

c) under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda för en viss producentorganisation:

i) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar överstiger inte 3,5 % av den sammanlagda produktionen inom unionen.

ii) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som produceras i en viss medlemsstat överstiger inte 33 % av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion.

iii) den volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar och som levereras i en viss medlemsstat överstiger inte 33 % av den medlemsstatens sammanlagda nationella produktion,

d) under förutsättning att de berörda jordbrukarna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning: medlemsstaterna får emellertid i vederbörligen motiverade fall bevilja undantag från detta villkor om jordbrukarna har två distinkta produktionsenheter i olika geografiska områden,

e) under förutsättning att en jordbrukares medlemskap i ett kooperativ inte innebär åtaganden om att den obehandlade mjölken ska levereras i enlighet med kooperativets stadgar eller regler och beslut som föreskrivs i eller följer av dessa stadgar och

f) under förutsättning att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller de medlemsstater där den bedriver sin

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

verksamhet om vilken volym av obehandlad mjölk som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Utan hinder av villkoren i punkt 2 c ii och iii kan en producentorganisation föra förhandlingar enligt punkt 1, under förutsättning att denna producentorganisations volym av obehandlad mjölk som omfattas av förhandlingarna och som produceras eller levereras i en medlemsstat som har en total årsproduktion av obehandlad mjölk på mindre än 500 000 ton inte överstiger 45 % av den totala nationella produktionen i den medlemsstaten.

4. Vid tillämpning av denna artikel inbegriper hänvisningar till producentorganisationer sammanslutningar av sådana producentorganisationer.

5. Vid tillämpning av punkterna 2 c och 3, ska kommissionen på ett sätt som den anser vara lämpligt offentliggöra storleken på produktionen av obehandlad mjölk i unionen och i medlemsstaterna med hjälp av den mest aktuella information som finns tillgänglig.

6. Genom undantag från punkterna 2 c och 3 får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i denna punkt, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en viss förhandling med producentorganisationen antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska förhindras eller för att allvarlig skada ska undvikas för små och medelstora företag som bearbetar obehandlad mjölk på dess territorium.

För förhandlingar som omfattar mer än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket antas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag de anmäls till de berörda företagen.

7. I denna artikel avses med

- a) nationell konkurrensmyndighet: den myndighet som avses i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1/2003,
- b) små och medelstora företag: mikroföretag, små eller medelstora företag i den mening som avses i rekommendation 2003/361/EG.

8. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 f och 6.

Artikel 150 – Reglering av utbud av ost med skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning

[1485 G] 1. På begäran av en producentorganisation erkänd i enlighet med artikel 152.3, en branschorganisation erkänd i enlighet med artikel 157.3 eller en grupp som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 får medlemsstaterna för en begränsad tidsperiod fastställa bindande bestämmelser för reglering av utbud av ost som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 1151/2012.

2. De regler som anges i punkt 1 i denna artikel ska omfattas av en befintlig förhandsöverenskommelse mellan parterna i det geografiska område som anges i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012. En sådan överenskommelse ska slutas mellan minst två tredjedelar av mjölkproducenterna eller deras företrädare som företräder minst två tredjedelar av den obehandlade mjölk som används för

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

produktionen av den ost som avses i punkt 1 i denna artikel och, i förekommande fall, minst två tredjedelar av producenterna av denna ost som företräder minst två tredjedelar av produktionen av osten inom det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012.

3. För tillämpningen av punkt 1, och angående ost som har skyddad geografisk beteckning, ska den obehandlade mjölkens geografiska ursprungsområde enligt ostens produktspecifikation vara detsamma som det som anges i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012 för den berörda osten.

4. De regler som avses i punkt 1

a) ska endast avse reglering av utbudet av den berörda produkten och ska syfta till att anpassa utbudet av den berörda osten till efterfrågan,

b) ska endast gälla den berörda produkten,

c) får inte vara bindande i mer än tre år men får därefter förlängas efter en ny begäran i enlighet med punkt 1,

d) får inte hämma handeln med andra produkter än de som omfattas av dessa regler,

e) får inte gälla transaktioner efter den första saluföringen av den berörda osten,

f) får inte tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,

g) får inte leda till att en alltför stor andel av den berörda produkten som annars skulle ha varit tillgänglig blockerar,

h) får inte verka diskriminerande, utgöra ett hinder för nya aktörer på marknaden eller leda till att små producenter påverkas negativt,

i) ska bidra till att bevara kvaliteten hos och/eller utvecklingen av den berörda produkten,

j) får inte påverka tillämpningen av artikel 149.

5. De regler som avses i punkt 1 ska offentliggöras i en officiell tidning i den aktuella medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna ska utföra kontroller för att säkerställa att de villkor som anges i punkt 4 uppfylls och ska, om de nationella myndigheterna upptäcker att dessa villkor inte har uppfyllts, upphäva de regler som avses i punkt 1.

7. Medlemsstaterna ska omedelbart meddela kommissionen de regler som de har antagit enligt punkt 1. Kommissionen ska informera de övriga medlemsstaterna om meddelande om sådana regler.

8. Kommissionen får när som helst anta genomförandeakter för att kräva att en medlemsstat upphäver de regler som den har infört enligt punkt 1 om kommissionen anser att dessa regler inte uppfyller villkoren i punkt 4, att de förhindrar eller snedvrider konkurrensen på en stor del av den inre marknaden eller att de äventyrar frihandeln eller hindrar uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i denna förordning.

Artikel 151 – Obligatoriska deklARATIONER inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

[1485 H] Från och med den 1 april 2015 ska de första köparna av obehandlad mjölk till de behöriga nationella myndigheterna deklarerat vilken mängd obehandlad mjölk som har levererats till dem varje månad.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

För tillämpningen av denna artikel och artikel 148 avser första köpare ett företag eller en grupp som köper mjölk från producenter

a) för insamling, förpackning, lagring, kylning eller bearbetning, inbegripet enligt avtal,

b) för försäljning av den till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.

Medlemsstater ska meddela kommissionen kvantiteten av den obehandlade mjölk som avses i första stycket.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om innehållet, formatet och tidpunkten för de deklarerationer och åtgärder som rör meddelanden från medlemsstaterna i enlighet med denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Kapitel III – Producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer

Avsnitt 1 – Definition och erkännande

Artikel 152 – Producentorganisationer

[1486] 1. Medlemsstaterna får på begäran erkänna producentorganisationer som

a) sammansatta och, i enlighet med artikel 153.2 c, kontrollerade av producenter inom en specifik sektor som anges i artikel 1.2,

b) har bildats på initiativ av producenterna själva,

c) har bildats för ett särskilt syfte, som kan inbegripa minst ett av följande mål:

i) Att säkerställa att produktionen är planerad och anpassad till efterfrågan, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet.

ii) Att främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet av medlemmarnas produkter på marknaden, bland annat genom direktsaluföring.

iii) Att optimera produktionskostnaderna och avkastningen på investeringar som görs som svar på miljö- och djurskyddsstandarder samt att stabilisera produktionspriserna.

iv) Att forska om och utveckla initiativ om hållbara produktionsmetoder, innovativa metoder, ekonomisk konkurrenskraft och marknadsutveckling.

v) Att främja, och tillhandahålla tekniskt stöd för, användningen av miljövänliga odlings- och produktionsmetoder och sunda djurhanteringsmetoder samt sund teknik och sunda metoder för djurskydd.

vi) Att främja, och tillhandahålla tekniskt stöd för, användningen av produktionsstandarder, att förbättra produktkvaliteten och utveckla produkter som har skyddad ursprungsbezeichnung eller skyddad geografisk beteckning eller som omfattas av en nationell kvalitetsmärkning.

vii) Att främja hanteringen av biprodukter och avfall för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap samt för att bevara och främja den biologiska mångfalden.

viii) Att bidra till ett hållbart utnyttjande av naturresurserna och till att mildra effekterna av klimatförändringarna.

ix) Att ta fram initiativ när det gäller marknadsföring och saluföring.

x) Att förvalta sådana gemensamma fonder som avses i de verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker som avses i artikel 31.2 i denna förordning och inom ramen för artikel 36 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

xi) Att tillhandahålla nödvändigt tekniskt stöd för användningen av dels terminshandel, dels försäkringssystem.

2. En producentorganisation som erkänns enligt denna punkt 1 får behålla erkännandet om den saluför andra produkter som omfattas av KN-nummer ex 2208 än dem som avses i bilaga I till fördragen, förutsatt att dessa produkters andel inte överstiger 49 % av det sammanlagda värdet av producentorganisationens saluförda produktion och att dessa produkter inte erhåller unionsstöd. När det gäller producentorganisationer i sektorn för frukt och grönsaker ska dessa produkter inte ingå i värdet av saluförd produktion enligt artikel 34.2.

3. Med avvikelse från punkt 1 ska medlemsstaterna erkänna producentorganisationer som består av producenter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, och som

a) har bildats på initiativ av producenterna själva,

b) har bildats för ett särskilt syfte, som kan inbegripa ett eller flera av följande mål:

i) Att säkerställa att produktionen är planerad och anpassad till efterfrågan, särskilt när det gäller kvalitet och kvantitet.

ii) Att främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet av medlemmarnas produkter på marknaden.

iii) Att optimera produktionskostnaderna och stabilisera produktionspriserna.

Artikel 153 – Producentorganisationernas stadgar

[1486 A] 1. I producentorganisationens stadgar ska producentmedlemmarna framför allt åläggas att

a) tillämpa de regler som producentorganisationen antagit när det gäller produktionsrapportering, produktion, saluföring och miljöskydd,

b) endast tillhöra en producentorganisation för en viss produkt från jordbruksföretaget; medlemsstaterna får emellertid i vederbörligen motiverade fall bevilja undantag från detta villkor om organisationens producentmedlemmar har två distinkta produktionsenheter i olika geografiska områden,

c) tillhandahålla den information som producentorganisationen begär för statistiska ändamål.

2. I producentorganisationens stadgar ska även följande fastställas:

a) Förfaranden för fastställande, antagande och ändring av de regler som avses i punkt 1 a.

b) Ekonomiska bidrag som medlemmarna ska åläggas att betala för finansieringen av producentorganisationen.

c) Regler som gör det möjligt för producentmedlemmarna att på ett demokratiskt sätt kontrollera organisationen och dess beslut.

d) Sanktioner vid överträdelser av skyldigheter enligt stadgarna, särskilt vid utebliven betalning av ekonomiska bidrag, eller av de regler som producentorganisationen har fastställt.

e) Regler för antagande av nya medlemmar, särskilt en minimiperiod för medlemskap som inte får vara mindre än ett år.

f) Regler om bokföring och budget som är nödvändiga för att organisationen ska fungera.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Artikel 154 – Erkännande av producentorganisationer

[1486 B] 1. För att erkännas av en medlemsstat, ska den producentorganisation som ansöker om erkännande vara en juridisk person eller en klart definierad del av en juridisk person som

- a) uppfyller villkoren i artikel 152.1 a, b och c,
- b) i den medlemsstat i det område där den är verksam har ett visst antal medlemmar och/eller en omfattning uttryckt i minsta volym värde av avsättningsbar produktion som den berörda medlemsstaten ska fastställa,
- c) ger tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande när det gäller varaktighet, effektivitet och tillhandahållande av personellt, materiellt och tekniskt stöd till sina medlemmar, samt i förekommande fall koncentration av utbud,
- d) har stadgar som överensstämmer med leden a, b och c i denna punkt.

2. Medlemsstaterna får besluta att producentorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 1 januari 2014 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som producentorganisationer enligt artikel 152.

3. Producentorganisationer som på grundval av nationell rätt har erkänts före den 1 januari 2014 men som inte uppfyller de villkor som anges i punkt 1 får fortsätta att bedriva sin verksamhet inom ramen för nationell rätt till och med den 1 januari 2015.

4. Medlemsstaterna ska

- a) besluta om en producentorganisation ska erkännas inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevanta styrkande handlingar har lämnats in den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,
- b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända producentorganisationer följer bestämmelserna i detta kapitel,
- c) vid överträdelser av eller oegentligheter vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer och sammanslutningar, och om nödvändigt besluta huruvida erkännandet bör återkallas,
- d) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Artikel 155 – Utläggande på entreprenad

[1486 C] Medlemsstaterna får tillåta en erkänd producentorganisation eller en erkänd sammanslutning av producentorganisationer i de sektorer som kommissionen anger i enlighet med artikel 173.1 f att lägga ut valfria delar av sin verksamhet, förutom produktion, på entreprenad, även till filialer, förutsatt att producentorganisationen eller sammanslutningen av producentorganisationer behåller ansvaret för att den verksamhet som har lagts ut på entreprenad genomförs och för den övergripande förvaltningskontrollen och övervakningen av det affärsmässiga upplägget för genomförandet av verksamheten.

Artikel 156 – Sammanslutningar av producentorganisationer

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

[1486 D] 1. Medlemsstaterna får på begäran erkänna sammanslutningar av producentorganisationer inom en specifik sektor enligt i artikel 1.2 som har bildats på initiativ av de erkända producentorganisationerna.

I enlighet med de regler som antas i enlighet med artikel 173 får sammanslutningar av producentorganisationer bedriva respektive utöva samma verksamheter och befogenheter som en producentorganisation.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna på begäran erkänna en sammanslutning av erkända producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter om den berörda medlemsstaten anser att sammanslutningen effektivt kan bedriva någon av de verksamheter som en erkänd producentorganisation bedriver, och att den uppfyller de villkor som fastställs i artikel 161.1.

Artikel 157 – Branschorganisationer

[1486 E] 1. Medlemsstaterna får på begäran erkänna branschorganisationer inom en specifik sektor enligt artikel 1.2 som

a) är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktionen och till minst ett av följande stadier av leveranskedjan: bearbetningen eller handel med, inbegripet distribution, av produkter i en eller flera sektorer,

b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de organisationer eller sammanslutningar som de består av,

c) har bildats för ett särskilt syfte som tar i beaktande deras medlemmars och konsumenternas intressen, som framför allt kan omfatta ett av följande mål:

i) Att förbättra kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av aggregerade statistiska uppgifter om produktionskostnader, priser, inklusive, vid behov, prisindex, volymer och giltighetstider för avtal som redan ingåtts, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional, nationell eller internationell nivå.

ii) Att göra prognoser om produktionspotential, och att registrera offentliga marknadspriser.

iii) Att bidra till bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar.

iv) Att utforska potentiella exportmarknader.

v) Att utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 148 och 168 utarbeta standardavtal som är förenliga med unionsreglerna för försäljning av jordbruksprodukter till köpare och/eller distribution av bearbetade produkter till distributörer och detaljhandlare, med hänsyn till behovet av att uppnå rättvisa konkurrensvillkor och att undvika en snedvridning av marknaden.

vi) Att sörja för ett bättre utnyttjande av produkternas fulla potential, inklusive avsättningsmöjligheter, och utveckla initiativ för att förstärka den ekonomiska konkurrenskraften och innovationen.

vii) Att ge information och bedriva den forskning som behövs för att förnya, rationalisera, förbättra och anpassa produktionen och, i förekommande fall, även bearbetningen och saluföringen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet, inbegripet de särskilda egenskaperna hos produkter med skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning, samt när det gäller miljöskyddet.

viii) Att undersöka på vilket sätt det går att begränsa användningen av djurhälsoprodukter och växtskyddsmedel, att bättre förvalta andra insatsvaror och

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

att säkerställa produkternas kvalitet och skyddet av mark och vatten, att främja livsmedelssäkerheten, särskilt genom produkters spårbarhet, och att förbättra djurens hälsa och djurskyddet.

ix) Att utveckla metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktionsstadier och, i förekommande fall, bearbetningsstadier och saluföringsled.

x) Att genomföra de åtgärder som är möjliga för att skydda och främja ekologiskt jordbruk och ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar.

xi) Att främja och bedriva forskning om integrerad hållbar produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.

xii) Att verka för hälsosam och ansvarsfull konsumtion av produkterna på den inre marknaden och/eller att informera om skador med anknytning till farliga konsumtionsmönster.

xiii) Att främja konsumtion och/eller tillhandahålla information om produkterna på den inre marknaden och på externa marknader.

xiv) Att bidra till hanteringen av biprodukter och till minskningen och hanteringen av avfall.

2. I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier besluta att villkoret i artikel 158.1 c är uppfyllt genom att begränsa antalet branschorganisationer på regional eller nationell nivå, om detta krävs enligt nationella bestämmelser som införts före den 1 januari 2014 och om detta inte försämrar den inre marknads funktion.

3. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna, när det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter, erkänna branschorganisationer som

a) formellt har begärt ett erkännande och är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktion av obehandlad mjölk och till minst ett av följande led i leveranskedjan: bearbetning av eller handel med, inklusive distribution av, produkter från sektorn för mjölk och mjölkprodukter,

b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de företrädare som avses i led a,

c) i en eller flera regioner inom unionen, med beaktande av branschorganisationernas medlemmars och konsumenternas intressen, genomför en eller flera av nedanstående aktiviteter, dvs.

i) förbättrar kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av statistiska uppgifter om priser, volymer och om giltighetstiden för tidigare ingångna avtal om leveranser av obehandlad mjölk, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional, nationell och internationell nivå,

ii) bidrar till en bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar,

iii) främjar konsumtion av och tillhandahåller information om mjölk och mjölkprodukter på såväl den inre marknaden som externa marknader,

iv) utforskar potentiella exportmarknader,

v) utarbetar standardavtal som är förenliga med unionsreglerna för försäljning av obehandlad mjölk till köpare eller för leverans av bearbetade produkter till distributörer och återförsäljare, med hänsyn till behovet av att uppnå rättvisa konkurrensvillkor och undvika en snedvridning av marknaden,

vi) ger den information och bedriver den forskning som behövs för att styra produktionen till produkter som bättre motsvarar marknads behov och

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet och miljöskydd,

vii) behåller och utvecklar mejerisektorns produktionspotential genom att bland annat främja innovations- och stödprogram för tillämpad forskning och utveckling i syfte att utnyttja mjölkens och mjölkprodukternas fulla potential, och särskilt för att skapa mervärdesprodukter som är attraktivare för konsumenterna,

viii) undersöker på vilket sätt det skulle gå att begränsa användningen av veterinärläkemedel, förbättra hanteringen av andra produktionselement och förbättra såväl livsmedelssäkerheten som djurhälsan,

ix) utvecklar metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions- och saluföringsled,

x) tillvaratar potentialen hos ekologiskt jordbruk och skyddar och främjar sådant jordbruk samt produktionen av produkter med ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärknings och geografiska beteckningar, och

xi) främjar integrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.

Artikel 158 – Erkännande av branschorganisationer

[1486 F] 1. Medlemsstaterna får erkänna de branschorganisationer som ansöker om erkännande, förutsatt att dessa organisationer

a) uppfyller villkoren i artikel 157,

b) bedriver sin verksamhet i en eller flera regioner inom det berörda territoriet,

c) står för en väsentlig andel av den ekonomiska verksamhet som avses i artikel 157.1 a,

d) inte själva producerar, bearbetar eller saluför produkter, med undantag av de fall som avses i artikel 162.

2. Medlemsstaterna får besluta att branschorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 1 januari 2014 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som branschorganisationer enligt artikel 157.

3. Branschorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 1 januari 2014, men som inte uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel, får fortsätta att bedriva sin verksamhet inom ramen för nationell lagstiftning till och med den 1 januari 2015.

4. Medlemsstaterna får i alla sektorer erkänna branschorganisationer som redan finns före den 1 januari 2014, oavsett om de erkänts efter ansökan eller inrättats enligt lag, och även om de inte uppfyller villkoren i artikel 157.1 b eller 157.3 b.

5. Om medlemsstaterna erkänner en branschorganisation i enlighet med punkt 1 eller 2 ska de

a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevant styrkande handlingar har lämnats in, besluta om en branschorganisation ska erkännas; denna ansökan ska lämnas in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,

b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända branschorganisationer uppfyller villkoren för erkännandet,

c) vid överträdelser av eller oegentligheter vid tillämpning av bestämmelserna i denna förordning utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer, och om nödvändigt, besluta huruvida erkännandet bör återkallas,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

d) återkalla erkännandet om de krav och villkor för erkännande som anges i denna artikel inte längre uppfylls,

e) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännande som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Avsnitt 2 – Ytterligare regler för specifika sektorer

Artikel 159 – Obligatoriskt erkännande

[1487] Med avvikelse från artiklarna 152–158 ska medlemsstaterna på begäran erkänna

a) producentorganisationer inom

i) sektorn för frukt och grönsaker, när det gäller en eller flera produkter inom den sektorn och/eller sådana produkter som endast är avsedda för bearbetning,

ii) sektorn för olivolja och bordsoliver,

iii) sektorn för silkesodling,

iv) humlesektorn,

b) branschorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver samt sektorn för tobak.

Artikel 160 – Producentorganisationerna inom frukt- och grönsakssektorn

[1487 A] Producentorganisationer inom frukt- och grönsakssektorn ska ha bildats för minst ett av målen i artikel 152.1 c i–iii.

Stadgarna för en producentorganisation inom sektorn för frukt och grönsaker ska ålägga organisationens producentmedlemmar att saluföra hela den produktion som berörs via producentorganisationen.

I ekonomiska frågor som omfattas av deras mandat ska producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer inom sektorn för frukt och grönsaker anses verka i sina medlemmars namn och på deras vägnar.

Artikel 161 – Erkännande av producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

[1487 B] 1. Medlemsstaterna ska som producentorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter erkänna alla juridiska personer eller tydligt definierade delar av juridiska personer som har ansökt om ett sådant erkännande, under förutsättning att

a) de uppfyller de krav som anges i artikel 152.3,

b) de i det område där de är verksamma har ett visst antal medlemmar och/eller har den omfattning uttryckt i minsta volym av avsättningsbar produktion som den berörda medlemsstaten ska fastställa,

c) de ger tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande när det gäller varaktighet, effektivitet och koncentration av utbud,

d) de har stadgar som överensstämmer med leden a, b och c i denna punkt.

2. Medlemsstaterna får besluta att producentorganisationer som på grundval av nationell lagstiftning har erkänts före den 2 april 2012 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som producentorganisationer enligt artikel 152.3.

3. Medlemsstaterna ska

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevanta styrkande handlingar har lämnats in besluta om en producentorganisation ska erkännas; denna ansökan ska lämnas in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,

b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer följer bestämmelserna i detta kapitel,

c) vid överträdelser eller oegentligheter vid genomförandet av åtgärderna i detta kapitel utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda sanktioner för sådana organisationer och sammanslutningar, och om nödvändigt besluta huruvida erkännandet bör återkallas,

d) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Artikel 162 – Branschorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver och sektorn för tobak

[1487 C] När det gäller branschorganisationer inom sektorn för olivolja och bordsoliver och sektorn för tobak får det särskilda syfte som avses i artikel 157.1 c också omfatta minst ett av följande mål:

a) Att koncentrera och samordna utbudet och saluföringen av medlemmarnas produkter.

b) Att gemensamt anpassa produktion och bearbetning till marknadens krav och förbättra produkten.

c) Att främja rationalisering och förbättring inom produktion och bearbetning.

Artikel 163 – Erkännande av branschorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

[1487 D] 1. Medlemsstaterna får erkänna branschorganisationer inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter förutsatt att dessa organisationer

a) uppfyller de krav som anges i artikel 157.3,

b) bedriver sin verksamhet i en eller flera regioner inom det berörda territoriet,

c) motsvarar en väsentlig andel av den ekonomiska verksamhet som avses i artikel 157.3 a,

d) inte själva producerar, bearbetar eller saluför produkter från sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

2. Medlemsstaterna får besluta att branschorganisationer som på grundval av nationell rätt har erkänts före den 2 april 2012 och som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel ska anses vara erkända som branschorganisationer enligt artikel 157.3.

3. Om medlemsstaterna utnyttjar möjligheten att erkänna en branschorganisation i enlighet med punkt 1 eller 2 ska de

a) inom fyra månader efter det att en ansökan åtföljd av alla relevanta styrkande handlingar har lämnats in besluta om branschorganisationen ska erkännas; denna ansökan ska lämnas in i den medlemsstat där organisationen har sitt huvudkontor,

b) med regelbundna och av dem själva fastställda intervaller kontrollera att erkända branschorganisationer uppfyller villkoren för erkännandet,

c) vid bristande efterlevnad av eller oegentligheter vid tillämpning av bestämmelserna i denna förordning utdöma tillämpliga och av dem själva fastställda

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

sanktioner för sådana organisationer, och om nödvändigt besluta huruvida erkännandet bör återkallas,

d) återkalla erkännandet om

i) de krav och villkor för erkännande som anges i denna artikel inte längre uppfylls,

ii) branschorganisationen deltar i sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i artikel 210.4; ett sådant återkallande påverkar inte tillämpningen av andra sanktioner som utdöms enligt nationell rätt,

iii) branschorganisationen inte fullgör den anmälningsskyldighet som avses i artikel 210.2 första stycket a,

e) senast den 31 mars varje år till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av eller avslag på ansökningar om erkännande eller om återkallande av erkännanden som de har fattat under det föregående kalenderåret.

Avsnitt 3 – Utvidgning av reglernas räckvidd och obligatoriska bidrag

Artikel 164 – Utvidgning av reglernas räckvidd

[1488] 1. Om en erkänd producentorganisation, en erkänd sammanslutning av producentorganisationer eller en erkänd branschorganisation som är verksam inom ett eller flera särskilda ekonomiska områden i en medlemsstat anses vara representativ för produktionen av, handeln med eller bearbetningen av en viss produkt får den berörda medlemsstaten på begäran av organisationen i fråga förklara vissa avtal, beslut eller samordnade förfaranden som har godkänts inom den organisationen bindande under en begränsad tid för andra aktörer inom det eller de ekonomiska områdena som inte är medlemmar av organisationen eller sammanslutningen, oavsett om det rör sig om enskilda eller grupper.

2. I detta avsnitt avses med ekonomiskt område ett geografiskt område som består av produktionsområden som gränsar till varandra eller ligger nära varandra och där produktions- och saluföringsvillkoren är homogena.

3. En organisation eller sammanslutning ska anses vara representativ om den i det eller de ekonomiska områdena i en medlemsstat

a) står för minst följande andelar av produktions- eller handelsvolymen eller av bearbetningsvolymen för den eller de berörda produkterna

i) för producentorganisationer i frukt- och grönsakssektorn: minst 60 %,

ii) för övriga: minst två tredjedelar, och

b) när det gäller producentorganisationer, omfattar mer än 50 % av de berörda producenterna.

När det gäller branschorganisationer för vilka det medför praktiska svårigheter att fastställa den volymandel av produktion av, handel med eller bearbetning av den eller de berörda produkterna, får en medlemsstat dock föreskriva nationella bestämmelser för fastställande av den angivna nivå av representativitet som avses i första stycket a ii.

Om en ansökan om utvidgad tillämpning av reglerna till att omfatta andra aktörer täcker mer än ett ekonomiskt område, ska organisationen eller sammanslutningen kunna styrka en viss lägsta representativitet enligt definitionen i första stycket för varje bransch som den representerar i vart och ett av de berörda ekonomiska områdena.

4. De regler för vilka utvidgning med andra aktörer får begäras enligt punkt 1 ska ha ett av följande syften:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- a) Produktions- och marknadsrapportering.
- b) Striktare produktionsregler än de som föreskrivs i unionsreglerna eller nationella regler.
- c) Utarbetande av standardavtal som är förenliga med unionsreglerna.
- d) Saluföring.
- e) Skyddet av miljön.
- f) Åtgärder för att främja och utnyttja produkternas potential.
- g) Åtgärder för att skydda ekologiskt jordbruk samt ursprungs- och kvalitetsbeteckningar och geografiska beteckningar.
- h) Forskning för att öka förädlingsvärdet på produkterna, särskilt genom nya användningsområden som inte utgör ett hot mot folkhälsan.
- i) Undersökningar i syfte att förbättra produkternas kvalitet.
- j) Forskning, särskilt om odlingsmetoder som medger en minskad användning av växtskyddsmedel och djurläkemedel och som garanterar att marken skyddas och miljön skyddas eller förbättras.
- k) Fastställande av minimikvaliteter och minimistandarder för förpackning och presentation.
- l) Användning av certifierat utsäde och kontroll av produktkvaliteten.
- m) Djurens hälsa, växtskydd och livsmedelssäkerhet.
- n) Hanteringen av biprodukter.

Reglerna får inte skada övriga aktörer i den berörda medlemsstaten eller i unionen, får inte leda till något av de resultat som anges i artikel 210.4 och får inte vara oförenliga med gällande unionsrätt eller gällande nationella regler.

5. En utvidgning av bestämmelserna i punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om beslut som fattas med stöd av denna artikel.

Artikel 165 – Ekonomiska bidrag från icke-medlemmar

[1488 A] Om reglerna för en erkänd producentorganisation, en erkänd sammanslutning av producentorganisationer eller en erkänd branschorganisation utvidgas enligt artikel 164 och om de verksamheter som reglerna avser är av allmänt ekonomiskt intresse för de ekonomiska aktörer vars verksamhet är knuten till produkterna i fråga, får den medlemsstat som har beviljat erkännandet efter samråd med alla berörda intressenter besluta att enskilda ekonomiska aktörer eller grupper som inte är medlemmar i organisationen men som drar nytta av verksamheten ska erlägga hela eller en del av det ekonomiska bidrag som medlemmarna betalar till organisationen, i den mån bidraget är avsett att täcka omkostnader som är en direkt följd av de aktuella verksamheterna.

Avsnitt 4 – Anpassning av utbudet

Artikel 166 – Åtgärder som underlättar anpassningen av utbudet till marknadens behov

[1488 B] För att stimulera de organisationer som avses i artiklarna 152–163 till att vidta åtgärder för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens behov, med undantag av åtgärder som rör återtag från marknaden, ska kommissionen ges

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på åtgärder inom de sektorer som anges i artikel 1.2 som

- a) förbättrar kvaliteten,
- b) främjar en bättre organisation av produktion, bearbetning och saluföring,
- c) gör det lättare att följa marknadsprisutvecklingen,
- d) möjliggör prognoser på kort och lång sikt på grundval av de produktionsmedel som används.

Artikel 167 – Saluföringsregler för att förbättra och stabilisera den gemensamma vinmarknadens funktion

[1488 C] 1. För att förbättra och stabilisera den gemensamma marknaden för vin, inbegripet de druvor, den must och de viner som vinet härrör från, får de producerande medlemsstaterna fastställa saluföringsregler för att reglera utbudet, särskilt genom beslut som fattas av erkända branschorganisationer enligt artiklarna 157 och 158.

Saluföringsreglerna ska stå i proportion till det eftersträvade målet och får inte

- a) avse transaktioner som görs efter det att den berörda produkten släpps ut på marknaden för första gången,
- b) tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriser eller rekommenderade priser,
- c) blockera en alltför stor andel av den normala årliga skörden,
- d) göra det möjligt att vägra att utfärda de nationella certifikat och unionscertifikat som krävs för omsättning och saluföring av viner om saluföringen är i överensstämmelse med ovannämnda regler.

2. Reglerna enligt punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om beslut som fattas med stöd av denna artikel.

Avsnitt 5 – System för avtal

Artikel 168 – Avtalsförhållanden

[1488 D] 1. Utan att det påverkar tillämpningen artikel 148 om sektorn för mjölk och mjölkprodukter och artikel 125 om sockersektorn, om en medlemsstat beslutar, när det gäller jordbruksprodukter inom en sektor som anges i artikel 1.2 i denna förordning, förutom sektorerna för mjölk och mjölkprodukter samt socker,

- a) att varje leverans på dess territorium från en producent till ett bearbetningsföretag eller en distributör måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna, och/eller
- b) att de första köparna måste lämna in ett skriftligt anbud om avtal om leverans på dess territorium av dessa jordbruksprodukter från producenten, ska detta avtal eller anbud om avtal uppfylla de villkor som fastställts i punkterna 4 och 6 i denna artikel.

2. Om en medlemsstat beslutar att leveranser av de produkter som omfattas av denna artikel från en producent till ett bearbetningsföretag måste omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna ska den samtidigt besluta om vilket eller vilka leveransstadiet som ska omfattas av ett sådant avtal om leveransen av de berörda produkterna går via en eller flera mellanhänder.

Medlemsstaterna ska se till att de bestämmelser som de antar med stöd av denna artikel inte försämrar den inre marknadens funktion.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

3. I det fall som beskrivs i punkt 2 får medlemsstaten för att sörja för rättvisa avtalsförhållanden införa en medlingsmekanism för de fall där inget sådant avtal kan ingås i samförstånd.

4. Sådana avtal eller anbud om avtal som avses i punkt 1 ska

a) upprättas före leverans,

b) vara skriftliga, och

c) framför allt omfatta följande delar:

i) Det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska

– vara statiskt och anges i avtalet och/eller

– beräknas utifrån en kombination av olika faktorer som är fastställda i avtalet, till exempel marknadsindikatorer som avspeglar förändringar av marknadsförhållandena, levererad volym och kvaliteten på eller sammansättningen av de levererade jordbruksprodukterna.

ii) Kvantiteten och kvaliteten på de berörda produkterna som kan eller måste levereras, liksom tidpunkten för dessa leveranser.

iii) Avtalets giltighetstid, som får vara begränsad eller obegränsad och innehålla uppsägningsklausuler.

iv) Uppgifter om betalningsfrister och betalningsförfaranden.

v) Villkoren för hämtning eller leverans av jordbruksprodukterna.

vi) Regler som är tillämpliga vid force majeure.

5. Genom undantag från punkt 1 ska ett avtal eller anbud om avtal inte krävas när berörda produkter levereras från en producent till en köpare där köparen är ett kooperativ som producenten tillhör, om kooperativets stadgar eller regler och beslut som föreskrivs i eller följer av dessa stadgar innehåller bestämmelser med liknande effekt som dem som anges i punkt 4 a, b och c.

6. Alla delar av avtal om leverans av jordbruksprodukter som ingås av producenter, mottagare, bearbetningsföretag eller distributörer, inbegripet de delar som avses i punkt 4 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

Trots första stycket ska ett eller båda av följande alternativ gälla:

a) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt med skriftliga avtal för leverans av jordbruksprodukter får fastställa en minimiperiod som endast ska gälla för skriftliga avtal mellan en producent och en första köpare av jordbruksprodukter. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

b) En medlemsstat som beslutar att i enlighet med punkt 1 göra det obligatoriskt för den första köparen av jordbruksprodukter att ge producenten ett skriftligt anbud om avtal får ange att anbudet måste omfatta en minimiperiod för avtalet enligt bestämmelserna i nationell lagstiftning för detta. En sådan minimiperiod ska vara minst sex månader och får inte försämra den inre marknadens funktion.

Det andra stycket ska inte påverka producentens rätt att avböja en sådan minimiperiod under förutsättning att denne gör det skriftligen. I sådana fall står det parterna fritt att förhandla om alla delar av avtalet, inklusive de delar som avses i punkt 4 c.

7. De medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som anges i denna artikel ska se till att de införda bestämmelserna inte försämrar den inre marknadens funktion.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om hur de tillämpar åtgärder som införts med stöd av denna artikel.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

8. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för en enhetlig tillämpning av punkt 4 a och b och punkt 5 i denna artikel och åtgärder som rör den information som medlemsstaterna ska ge i enlighet med denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 169 – Avtalsförhandlingar inom sektorn för olivolja

[1488 E] 1. En producentorganisation inom sektorn för olivolja som är erkänd enligt artikel 152.1 och som arbetar för att nå ett eller flera av målen att koncentrera utbudet, släppa ut de produkter som har framställts av medlemmarna på marknaden och optimera produktionskostnaderna får för sina medlemmars räkning, för en del eller hela av medlemmarnas samlade produktion, förhandla om avtal om leverans av olivolja.

En producentorganisation uppfyller målen i denna punkt om arbetet med att nå dessa mål leder till integrering av verksamheten och en sådan integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

Detta kan uppnås på följande sätt:

- a) Producentorganisationen bedriver minst en av följande verksamheter:
 - i) Gemensam distribution, inklusive gemensam försäljningsplattform eller gemensam transport.
 - ii) Gemensam förpackning eller märkning eller gemensam marknadsföring.
 - iii) Gemensam organisation av kvalitetskontroll.
 - iv) Gemensam användning av utrustning eller lagringsanläggningar.
 - v) Gemensam bearbetning.
 - vi) Gemensam avfallshantering direkt kopplad till produktionen av olivolja.
 - vii) Gemensam anskaffning av produktionselement.

b) Dessa verksamheter är betydande med tanke på den volym av olivolja som berörs, produktionskostnaderna och utsläppandet av produkten på marknaden.

2. Den erkända producentorganisationen får föra förhandlingar

a) oavsett om äganderätten till den berörda olivoljan överförs från producenterna till producentorganisationen eller ej,

b) oavsett om det framförhandlade priset är detsamma för några eller alla medlemmars samlade produktion eller ej,

c) förutsatt att den produktionsvolym av olivolja som omfattas av förhandlingarna och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 20 % av den berörda marknaden för en viss producentorganisation; när denna produktionsvolym beräknas ska åtskillnad göras mellan olivolja avsedd som livsmedel och olivolja för annan användning,

d) förutsatt att producentorganisationen för den mängd olivolja som omfattas av förhandlingarna koncentrerar utbudet och släpper ut medlemmarnas produkt på marknaden,

e) förutsatt att de berörda producenterna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning,

f) förutsatt att den berörda olivoljan inte omfattas av en leveransskyldighet som följer av producentens medlemskap i ett kooperativ, som inte självt är medlem i den berörda producentorganisationen, i enlighet med de villkor som fastställs i

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

kooperativets stadgar eller regler och beslut som fastställs i eller följer av dessa stadgar, och

g) förutsatt att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet om vilken mängd olivolja som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Vid tillämpning av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156.1.

4. Vid tillämpning av punkt 2 c ska kommissionen på det sätt som den finner lämpligt offentliggöra mängden producerad olivolja i medlemsstaterna.

5. Genom undantag från punkt 2 c får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket, även när det däri angivna tröskelvärdet inte överskrids, i enskilda fall besluta att en viss förhandling med producentorganisationen antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller om den finner att målen i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

För förhandlingar som omfattar fler än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket fattas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag då de anmäls till de berörda företagen.

Vid tillämpning av denna artikel ska definitionen av "nationell konkurrensmyndighet" i artikel 149.7 a gälla.

6. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 g och 5.

Artikel 170 – Avtalsförhandlingar inom nöt- och kalvköttssektorn

[1489] 1. En producentorganisation inom nöt- och kalvköttssektorn som är erkänd enligt artikel 152.1 och som arbetar för att nå ett eller flera av målen att koncentrera utbudet, släppa ut de produkter som har framställts av medlemmarna på marknaden och optimera produktionskostnaderna får för sina medlemmars räkning, för en del eller hela av medlemmarnas samlade produktion, förhandla om avtal om leverans av levande boskap av arten *Bos taurus* för slakt som omfattas av KN-nummer ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61 eller ex 0102 29 91 enligt följande:

- a) Yngre än tolv månader.
- b) Tolv månader eller äldre.

En producentorganisation uppfyller målen i denna punkt om arbetet med att nå dessa mål leder till integrering av verksamheten och en sådan integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

Detta kan uppnås på följande sätt:

- a) Producentorganisationen bedriver minst en av följande verksamheter:
 - i) Gemensam distribution, inklusive gemensam försäljningsplattform eller gemensam transport.
 - ii) Gemensam marknadsföring.
 - iii) Gemensam organisation av kvalitetskontroll.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- iv) Gemensam användning av utrustning eller lagringsanläggningar.
 - v) Gemensam avfallshantering direkt kopplad till produktionen av levande boskap.
 - vi) Gemensam anskaffning av produktionselement.
- b) Dessa verksamheter är betydande med tanke på den kvantitet nöt- och kalvkött som berörs, produktionskostnaderna och utsläppandet av produkten på marknaden.
2. Den erkända producentorganisationen får föra förhandlingar
- a) oavsett om äganderätten överförs från jordbrukarna till producentorganisationen eller ej,
 - b) oavsett om det framförhandlade priset är detsamma för några eller alla medlemmars samlade produktion eller ej,
 - c) förutsatt att den produktionsmängd nöt- och kalvkött som omfattas av förhandlingarna och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 15 % av medlemsstatens sammanlagda nationella produktion av var och en av de produkter som avses i punkt 1 första stycket a och b, uttryckt i slaktkroppsviktsekvivalenter, för en viss producentorganisation,
 - d) förutsatt att producentorganisationen för den kvantitet nöt- och kalvkött som omfattas av förhandlingarna koncentrerar utbudet och släpper ut medlemmarnas produkt på marknaden,
 - e) förutsatt att de berörda producenterna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning,
 - f) förutsatt att den berörda produkten inte omfattas av en leveransskyldighet som följer av producentens medlemskap i ett kooperativ, som inte självt är medlem i den berörda producentorganisationen, i enlighet med de villkor som fastställs i kooperativets stadgar eller regler och beslut som fastställs i eller följer av dessa stadgar, och
 - g) förutsatt att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet om vilken mängd producerat nöt- och kalvkött som omfattas av sådana förhandlingar.
3. Vid tillämpning av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156.1.
4. Vid tillämpning av punkt 2 c ska kommissionen på det sätt som den finner lämpligt offentliggöra mängden producerat nöt- och kalvkött i medlemsstaterna uttryckt i slaktkroppsekvivalenter.
5. Genom undantag från punkt 2 c får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i denna punkt, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en av producentorganisationens förhandlingar antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller att den produkt som förhandlingarna avser på grund produktens särdrag eller avsedda användning utgör en del av en separat marknad och en sådan kollektiv förhandling skulle omfatta mer än 15 % av den nationella produktionen på denna marknad eller att målen i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.
- För förhandlingar som omfattar fler än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket fattas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag då de anmäls till de berörda företagen.

Vid tillämpning av denna artikel ska definitionen av "nationell konkurrensmyndighet" i artikel 149.7 a gälla.

6. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 g och 5.

Artikel 171 – Avtalsförhandlingar för vissa jordbruksgrödor

[1489 A] 1. En producentorganisation som är erkänd enligt artikel 152.1 och som arbetar för att nå ett eller flera av målen att koncentrera utbudet, släppa ut de produkter som har framställts av medlemmarna på marknaden och optimera produktionskostnaderna får för sina medlemmars räkning, för en del eller hela av medlemmarnas samlade produktion, förhandla om avtal om leverans av en eller flera av följande produkter, vilka inte är avsedda för utsäde och vad gäller korn inte avsedda för mältning:

- a) Vanligt vete som omfattas av KN-nummer ex 1001 99 00.
- b) Korn som omfattas av KN-nummer ex 1003 90 00.
- c) Majs som omfattas av KN-nummer ex 1005 90 00.
- d) Råg som omfattas av KN-nummer ex 1002 90 00.
- e) Durumvete som omfattas av KN-nummer ex 1001 19 00.
- f) Havre som omfattas av KN-nummer ex 1004 90 00.
- g) Rågvete som omfattas av KN-nummer ex 1008 60 00.
- h) Rapsfrö som omfattas av KN-nummer ex 1205.
- i) Solrosfrö som omfattas av KN-nummer ex 1206 00.
- j) Sojabönor som omfattas av KN-nummer ex 1201 90 00.
- k) Åkerbönor som omfattas av KN-nummer ex 0708 och ex 0713.
- l) Foderärter som omfattas av KN-nummer ex 0708 och ex 0713.

En producentorganisation uppfyller målen i denna punkt om arbetet med att nå dessa mål leder till integrering av verksamhet och en sådan integrering sannolikt kommer att ge upphov till betydande effektivisering, så att producentorganisationens verksamhet totalt bidrar till uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget.

Detta kan uppnås på följande sätt:

- a) Producentorganisationen bedriver minst en av följande verksamheter:
 - i) Gemensam distribution, inklusive gemensam försäljningsplattform eller gemensam transport.
 - ii) Gemensam marknadsföring.
 - iii) Gemensam organisation av kvalitetskontroll.
 - iv) Gemensam användning av utrustning eller lagringsanläggningar.
 - v) Gemensam anskaffning av produktionselement.
- b) Dessa verksamheter är betydande med tanke på den mängd av produkten som berörs, produktionskostnaderna och utsläppandet av produkten på marknaden.

2. Den erkända producentorganisationen får föra förhandlingar

- a) oavsett om äganderätten överförs från producenterna till producentorganisationen eller ej,
- b) oavsett om det framförhandlade priset är detsamma för några eller alla medlemmars samlade produktion eller ej,
- c) förutsatt att det för varje produkt som avses i punkt 1 och för en viss producentorganisation gäller att den produktionsmängd som omfattas av

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

förhandlingarna och som produceras i en viss medlemsstat inte överstiger 15 % av medlemsstatens sammanlagda nationella produktion av produkten,

d) förutsatt att producentorganisationen för den mängd produkter som omfattas av förhandlingarna koncentrerar utbudet och släpper ut medlemmarnas produkt på marknaden,

e) förutsatt att de berörda producenterna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning,

f) förutsatt att den berörda produkten inte omfattas av en leveransskyldighet som följer av producentens medlemskap i ett kooperativ, som inte självt är medlem i den berörda producentorganisationen, i enlighet med de villkor som fastställs i kooperativets stadgar eller regler och beslut som fastställs i eller följer av dessa stadgar, och

g) förutsatt att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet om vilken produktionsmängd av varje produkt som omfattas av sådana förhandlingar.

3. Vid tillämpning av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156.1.

4. Vid tillämpning av punkt 2 c ska kommissionen för de produkter som avses i punkt 1 på det sätt som den finner lämpligt offentliggöra produktionsmängden i medlemsstaterna.

5. Genom undantag från punkt 2 c får den konkurrensmyndighet som avses i andra stycket i denna punkt, även när de där angivna tröskelvärdena inte överskrids, i enskilda fall besluta att en av producentorganisationens förhandlingar antingen ska återupptas eller inte ska äga rum alls, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller att den produkt som förhandlingarna avser på grund av produktens särdrag eller avsedda användning utgör en del av en separat marknad och en sådan kollektiv förhandling skulle omfatta mer än 15 % av den nationella produktionen på denna marknad eller att målen i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

För förhandlingar som omfattar fler än en medlemsstat ska det beslut som avses i första stycket fattas av kommissionen utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3. I andra fall ska beslutet fattas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat som förhandlingarna avser.

De beslut som avses i denna punkt ska inte tillämpas tidigare än den dag då de meddelas de berörda företagen.

Vid tillämpning av denna artikel ska definitionen av "nationell konkurrensmyndighet" i artikel 149.7 a gälla.

6. De medlemsstater där förhandlingar äger rum i enlighet med denna artikel ska informera kommissionen om tillämpningen av punkterna 2 g och 5.

Artikel 172 – Reglering av utbud av skinka med skyddad ursprungsbezeichnung eller skyddad geografisk beteckning

[1489 B] 1. På begäran av en producentorganisation som är erkänd enligt artikel 152.1 i denna förordning, en branschorganisation som är erkänd enligt artikel 157.1 i denna förordning eller en sådan grupp som avses i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 får medlemsstaterna för en begränsad tidsperiod fastställa bindande bestämmelser för reglering av utbud av skinka med skyddad ursprungsbezeichnung

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 1151/2012.

2. De regler som avses i punkt 1 i denna artikel ska omfattas av en förhandsöverenskommelse mellan parterna i det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012. En sådan överenskommelse ska, efter samråd med grisproducenterna i det geografiska området, ingås mellan minst två tredjedelar av de företag som bearbetar skinkan i fråga, och som företräder minst två tredjedelar av produktionen av denna skinka i det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012 och, om medlemsstaten anser det lämpligt, minst två tredjedelar av grisproducenterna i det geografiska område som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012.

3. De regler som avses i punkt 1

a) ska endast omfatta reglering av utbudet av den berörda produkten och/eller dess råmaterial och ska syfta till att anpassa utbudet av den berörda skinkan till efterfrågan,

b) ska endast gälla den berörda produkten,

c) får inte vara bindande i mer än tre år men kan därefter förlängas efter en ny begäran i enlighet med punkt 1,

d) får inte skada handeln med andra produkter än de som omfattas av dessa regler,

e) får inte gälla transaktioner efter den första saluföringen av den berörda skinkan,

f) får inte tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,

g) får inte leda till att en alltför stor andel av den berörda produkten som annars skulle ha varit tillgänglig blockeras,

h) får inte verka diskriminerande, utgöra ett hinder för nya aktörer på marknaden eller leda till att små producenter påverkas negativt,

i) ska bidra till att upprätthålla kvaliteten hos och/eller utvecklingen av den berörda produkten.

4. De regler som avses i punkt 1 ska offentliggöras i en officiell tidning i den berörda medlemsstaten.

5. Medlemsstaterna ska utföra kontroller för att säkerställa att de villkor som avses i punkt 3 uppfylls och ska, om de nationella myndigheterna upptäcker att dessa villkor inte har uppfyllts, upphäva de regler som avses i punkt 1.

6. Medlemsstaterna ska omedelbart meddela kommissionen de regler som de har antagit enligt punkt 1. Kommissionen ska informera de övriga medlemsstaterna om meddelande av sådana regler.

7. Kommissionen får när som helst anta genomförandeakter som kräver att en medlemsstat ska upphäva de regler som den har infört enligt punkt 1, om kommissionen anser att dessa regler inte uppfyller villkoren i punkt 4, att de förhindrar eller snedvrider konkurrensen på en stor del av den inre marknaden, att de äventyrar frihandeln eller uppnående av målen i artikel 39 i EUF-fördraget. Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i denna förordning.

Avsnitt 6 – Procedurregler

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Artikel 173 – Delegerade befogenheter

[1489 C] 1. För att se till att de mål och ansvarsområden som gäller för producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer är tydligt fastställda, så att de bidrar till att dessa organisationer och sammanslutningar fungerar så effektivt som möjligt, utan att det leder till onödiga administrativa bördor och utan att underminera principen om föreningsfrihet, särskilt i förhållande till icke-medlemmar i sådana organisationer, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 på följande områden, med avseende på producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer för en eller flera av de sektorer som avses i artikel 1.2 eller specifika produkter inom dessa sektorer:

a) De specifika mål som dessa organisationer och sammanslutningar får, måste eller inte får sträva efter att nå, om tillämpligt som ett komplement till de mål som fastställs i artikel 152–163.

b) Reglerna för sådana organisationer och sammanslutningar, stadgarna för andra organisationer än producentorganisationer, de specifika villkor som gäller för stadgar för producentorganisationer inom vissa sektorer, inklusive undantag från skyldigheten att saluföra hela produktionen genom den producentorganisation som avses i artikel 160 andra stycket, sådana organisationers och sammanslutningars struktur, medlemskapsperiod, storlek, ansvarighet och verksamhet, effekterna av erkännande, återkallande av erkännande och sammanslutningar.

c) Villkor för erkännande, återkallande och tillfälligt upphävande av erkännande, effekter av erkännande, återkallande och tillfälligt upphävande av erkännande samt krav på sådana organisationer och sammanslutningar att vidta korrigerande åtgärder om kriterierna för erkännande inte uppfylls.

d) Transnationella organisationer och sammanslutningar, inbegripet de regler och stadgar som avses i leden a, b och c i denna punkt.

e) Regler för införande av och villkor för administrativt stöd från berörda behöriga myndigheter vid gränsöverskridande samarbete.

f) De sektorer på vilka artikel 161 är tillämplig, villkoren för utläggande av verksamhet på entreprenad, vilket slags verksamhet som får läggas ut på entreprenad och organisationers och sammanslutningars tillhandahållande av tekniska hjälpmedel.

g) Beräkningsgrunden för organisationers eller sammanslutningars avsättningsbara produktions minsta volym eller värde.

h) Mottagande i producentorganisationer av medlemmar som inte är producenter och i sammanslutningar av producentorganisationer av medlemmar som inte är producentorganisationer.

i) Utvidgning av vissa regler som gäller för organisationer enligt artikel 164, så att de även omfattar icke-medlemmar, obligatoriska medlemsavgifter för icke-medlemmar enligt artikel 165, inbegripet dessa organisationers användning och fördelning av dessa avgifter och en förteckning över de striktare produktionsregler vilkas räckvidd kan utvidgas enligt artikel 164.4 första stycket b, samtidigt som det säkerställs att sådana organisationer är transparenta och ansvariga gentemot icke-medlemmar och att medlemmar i sådana organisationer inte behandlas på ett mer gynnsamt sätt än icke-medlemmar, särskilt när det gäller användningen av obligatoriska medlemsavgifter.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

j) Kompletterande krav avseende representativitet för de organisationer som avses i artikel 164, vilka ekonomiska områden som omfattas, inbegripet vad gäller kommissionens granskning av hur dessa definieras, vilken period en regel som lägst måste ha varit i kraft innan dess räckvidd kan utvidgas, på vilka personer eller organisationer en regel eller ett bidrag får tillämpas samt under vilka omständigheter kommissionen får begära att en utvidgning av en regels räckvidd eller ett obligatoriskt bidrag stoppas eller dras tillbaka.

2. Genom undantag från punkt 1 och för att säkerställa att målen för producentorganisationerna, sammanslutningarna av producentorganisationer och branschorganisationerna inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och deras ansvar är klart fastställda och därmed bidra till att deras åtgärder blir effektiva utan onödiga bördor, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

a) villkor för erkännande av gränsöverskridande producentorganisationer och gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer,

b) regler för införande av och villkor för administrativt stöd till producentorganisationer, även sammanslutningar av sådana, från berörda behöriga myndigheter vid gränsöverskridande samarbete,

c) ytterligare regler för beräkningen av den mängd obehandlad mjölk som förhandlingarna enligt artikel 149.2 c och 149.3 ska gälla,

d) regler för utvidgning av vissa regler som gäller för organisationerna enligt artikel 164, så att de även omfattar icke- medlemmar, och obligatoriska medlemsavgifter för icke- medlemmar enligt artikel 165.

Artikel 174 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1489 D] 1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta kapitel, särskilt

a) åtgärder för tillämpningen av de villkor för erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 154 och 158,

b) förfaranden vid sammanslagning av producentorganisationer,

c) de förfaranden som ska fastställas av medlemsstaterna avseende minimistorlek och minimitid för medlemskap,

d) förfaranden för utvidgning av reglernas räckvidd och ekonomiska bidrag enligt artiklarna 164 och 165, särskilt genomförandet av begreppet ekonomiskt område i artikel 164.2,

e) förfaranden för administrativt stöd,

f) förfaranden för utläggande av verksamhet på entreprenad,

g) förfaranden och tekniska villkor för genomförande av de åtgärder som avses i artikel 166.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen i fråga om sektorn för mjölk och mjölkprodukter anta genomförandeakter för att fastställa de detaljerade bestämmelser som behövs för

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

a) tillämpningen av de villkor för erkännande av producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 161 och 163,

b) det meddelande som avses i artikel 149.2 f,

c) de meddelanden som medlemsstaterna ska skicka till kommissionen i enlighet med artiklarna 161.3 d, 163.3 e, 149.8 och 150.7,

d) de förfaranden som rör administrativt stöd vid gränsöverskridande samarbete.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 175 – Andra genomförandebefogenheter

[1489 E] Kommissionen får genom genomförandeakter anta enskilda beslut rörande följande:

a) Erkännande av organisationer som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat, i enlighet med de regler som antas i enlighet med artikel 174.1 d.

b) Invändning mot eller återkallande av en medlemsstats erkännande av en branschorganisation.

c) Den förteckning över ekonomiska områden som meddelats av medlemsstaterna i enlighet med de regler som antagits enligt artikel 174.1 h och 174.2 d.

d) Kravet att en medlemsstat ska avslå eller upphäva en utvidgning av reglernas räckvidd eller ekonomiska bidrag från icke- medlemmar som den medlemsstaten fattat beslut om.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Del III – Handel med tredjeländer

Kapitel I – Import- och exportlicenser

Artikel 176 – Allmänna bestämmelser

[1490] 1. Utan att det påverkar fall där det krävs import- eller exportlicenser i enlighet med denna förordning, får det vid import för övergång till fri omsättning eller export av en eller flera produkter från följande sektorer till eller från unionen krävas uppvisande av en licens:

a) Spannmål.

b) Ris.

c) Socker.

d) Utsäde.

e) Olivolja och bordsoliver, när det gäller produkter som omfattas av KN-nummer 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 och 1522 00 39.

f) Lin och hampa, när det gäller hampa.

g) Frukt och grönsaker.

h) Bearbetad frukt och bearbetade grönsaker.

i) Bananer.

j) Vin.

k) Levande växter.

l) Nöt- och kalvkött.

m) Mjölk och mjölkprodukter.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- n) Griskött.
- o) Får- och getkött.
- p) Ägg.
- q) Fjäderfäkött.
- r) Etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter.

2. Licenserna ska utfärdas av medlemsstaterna oavsett var i unionen den sökande är etablerad, om inte annat föreskrivs i en annan rättsakt antagen i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 177, 178 och 179 i denna förordning.

3. Licenserna ska gälla inom hela unionen.

Artikel 177 – Delegerade befogenheter

[1490 A] 1. För att beakta unionens internationella skyldigheter och unionens tillämpliga sociala standarder samt miljö- och djurskyddsstandarder, behovet av att övervaka utvecklingen av handeln och på marknaden, importen och exporten av produkterna, behovet av sund marknadsförvaltning och behovet av att minska den administrativa bördan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa följande:

a) Förteckningen över de produkter inom de sektorer som avses i artikel 176.1 för vilka det krävs uppvisande av en import- eller exportlicens.

b) De fall och situationer då det inte krävs uppvisande av import- eller exportlicens, med beaktande av de berörda produkternas tullstatus, handelsordningar som ska följas, syftet med verksamheten, sökandes rättsliga status och berörda kvantiteter.

2. För att tillhandahålla ytterligare delar i licenssystemet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa regler om

a) vilka rättigheter och skyldigheter licensen medför, dess rättsverkan och de fall där en tolerans är tillämplig när det gäller att fullgöra import- eller exportskyldigheten av den kvantitet som anges i licensen eller där ursprunget ska anges i licensen,

b) utfärdande av en importlicens eller övergång till fri omsättning som kräver uppvisande av ett dokument utfärdat av ett tredjeland eller en enhet som bland annat bekräftar produkternas ursprung, äkthet och kvalitetsegenskaper,

c) överföring av licensen eller restriktioner för dess överförbarhet,

d) ytterligare villkor för importlicenser för hampa i enlighet med artikel 189 och principen om administrativt bistånd mellan medlemsstaterna för att förhindra eller hantera fall av bedrägeri och oegentligheter,

e) de fall och situationer då det krävs respektive inte krävs ställande av en säkerhet för att garantera att produkterna importeras eller exporteras inom licensens giltighetstid.

Artikel 178 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1490 B] Kommissionen ska anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta kapitel, inbegripet regler för

a) licensens utformning och innehåll,

b) inlämnande av ansökningar och utfärdande av licenser och deras användning,

c) licensernas giltighetstid,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- d) förfarandena för och storleken på en säkerhet som ska ställas,
- e) vilka bevis som ska uppvisas för att säkra att kraven för användningen av licenserna har uppfyllts,
- f) toleransnivån när det gäller fullgörandet av skyldigheten att importera eller exportera den kvantitet som anges i licensen,
- g) utfärdandet av ersättningslicenser och duplikat av licenser,
- h) medlemsstaternas licensbehandling och det informationsutbyte som krävs för att förvalta systemet, inbegripet förfaranden för det särskilda administrativa biståndet mellan medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 179 – Andra genomförandebefogenheter

[1490 C] Kommissionen får anta genomförandeakter för att

- a) begränsa de kvantiteter för vilka licenser får utfärdas,
- b) avvisa sökta kvantiteter, och
- c) tillfälligt avbryta inlämnandet av ansökningar för att förvalta marknaden i de fall ansökningarna omfattar stora kvantiteter.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Kapitel II – Importtullar

Artikel 180 – Genomförande av internationella avtal och vissa andra akter

[1490 D] Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa åtgärder för att uppfylla kraven i internationella avtal som har ingåtts enligt EUF-fördraget eller kraven i någon annan relevant akt som antagits enligt artikel 43.2 eller 207 i EUF-fördraget eller Gemensamma tulltaxan när det gäller beräkningen av importtull för jordbruksprodukter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 181 – Ingångspris för vissa produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker samt vin

[1490 E] 1. Vid tillämpning av tullsatsen i Gemensamma tulltaxan för produkter från sektorerna för frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker samt för druvsaft och druvmust ska ingångspriset på ett parti vara detsamma som dess tullvärde beräknat enligt rådets förordning (EG) nr 2913/92 (tullkodexen) och kommissionens förordning (EG) nr 2454/93.

2. För att säkerställa att systemet är effektivt, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa att korrektheten av det anmälda ingångspriset för ett parti ska kontrolleras med användning av ett schablonimportvärde och för att fastställa enligt vilka villkor det krävs att en säkerhet ställs.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för beräkningen av det schablonimportvärde som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 182 – Tilläggsimporttullar

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

[1490 F] 1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa för vilka produkter från sektorerna för spannmål, ris, socker, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg, fjäderfäkött och bananer samt druvsaft och druvmust en tilläggstull enligt den tullsats som fastställs i Gemensamma tulltaxan ska tas ut vid import, i syfte att förhindra eller motverka de negativa effekter för unionsmarknaden som kan bli följden av sådan import om

a) importen sker till ett pris som understiger det pris som unionen har anmält till Världshandelsorganisationen (utlösande pris), eller

b) importvolymen överskrider en viss nivå (utlösande volym).

Den utlösande volymen ska grunda sig på marknadstillträdesnivån, dvs. importen uttryckt som en procentandel av motsvarande inhemska konsumtion de föregående tre åren.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Om det är osannolikt att importen kommer att störa unionsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionella i förhållande till det avsedda syftet, ska inga tilläggsimporttullar tillämpas.

3. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket a ska importpriserna fastställas på grundval av cif-importpriset för den aktuella sändningen. Cif-importpriset ska kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på unionens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 183 – Andra genomförandebefogenheter

[1490 G] Kommissionen får anta genomförandeakter för att

a) fastställa nivån på den tillämpade importtullen i enlighet med reglerna i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget eller Gemensamma tulltaxan och de genomförandeakter som avses i artikel 180,

b) fastställa de representativa priserna och utlösande volymerna för att kunna tillämpa tilläggsimporttullar inom ramen för de regler som antagits i enlighet med artikel 182.1.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3

Kapitel III – Förvaltning av tullkvoter och särskild behandling vid import till tredjeländer

Artikel 184 – Tullkvoter

[1491] 1. Tullkvoter för import av jordbruksprodukter som ska övergå till fri omsättning i unionen eller en del av denna eller tullkvoter för import av jordbruksprodukter från unionen till tredjeländer som helt eller delvis ska administreras av unionen och som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget eller av någon annan akt som antagits i enlighet med artikel 43.2 eller 207 i EUF-fördraget ska öppnas och/eller förvaltas av

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 186 i denna förordning och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 187 och 188 i denna förordning.

2. Tullkvoterna ska förvaltas på ett sätt som inte leder till diskriminering mellan berörda aktörer, genom att en av följande metoder eller en kombination av dem eller någon annan lämplig metod används:

a) En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").

b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").

c) En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella/nya mönster").

3. Den förvaltningsmetod som antas ska

a) för tullkvoter vid import lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på unionens befintliga och framväxande produktions-, bearbetnings- och konsumtionsmarknader vad avser konkurrenskraft, säkerhet och kontinuitet i försörjningen och behovet av att säkra marknadens jämvikt, och

b) för tullkvoter vid export tillåta fullständig användning av de möjligheter som ges inom den berörda kvoten.

Artikel 185 – Särskilda tullkvoter

[1491 A] För att verkställa tullkvoter för import till Spanien av 2 000 000 ton majs och 300 000 ton sorghum samt tullkvoter för import till Portugal av 500 000 ton majs, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra tullkvotimporten och om så är lämpligt den offentliga lagringen av de kvantiteter som de berörda medlemsstaternas utbetalande organ har importerat, och avsättningen av dessa på de medlemsstaternas marknader.

Artikel 186 – Delegerade befogenheter

[1491 B] 1. För att säkerställa lika tillgång till de tillgängliga kvantiteterna och lika behandling av aktörerna inom tullkvoten ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227

a) för att fastställa de villkor och stödberättigandekrav som aktörerna ska uppfylla för att få lämna in en ansökan inom tullkvoten; enligt bestämmelserna i fråga får det ställas krav på minimierfarenhet inom handel med tredjeländer och likställda territorier, eller inom tillverkningsverksamhet, uttryckt som en minimikvantitet och tidsperiod inom en viss marknadssektor; bestämmelserna kan innehålla särskilda regler som passar behoven och gällande praxis i en viss sektor eller i bearbetningsindustrin,

b) för att fastställa regler för överföring av rättigheter mellan aktörer och vid behov för begränsningar av sådan överföring inom förvaltningen av tullkvoten,

c) för att föreskriva att det för att ta del av tullkvoten krävs att en säkerhet ställs,

d) för att vid behov ange särskilda särdrag, krav eller begränsningar som gäller för tullkvoten enligt det internationella avtalet eller någon annan akt som avses i artikel 184.1.

2. För att säkerställa att exporterade produkter kan komma i fråga för särskild behandling vid import till ett tredjeland om vissa villkor uppfylls, i enlighet med internationella avtal som unionen ingått enligt EUF-fördraget, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 i denna förordning med

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

avseende på regler om krav på att medlemsstaternas behöriga myndigheter, på begäran och efter lämplig kontroll, utfärdar ett dokument som intygar att villkoren uppfylls för produkter som, om de exporteras, kan komma i fråga för särskild behandling vid import till ett tredjeland.

Artikel 187 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1491 C] Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

- a) årliga tullkvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, och vilken förvaltningsmetod som ska användas,
- b) förfaranden för tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i avtalet eller i den akt genom vilken import- eller exportordningen antas, särskilt rörande
 - i) garantier för produktens art, härkomst och ursprung,
 - ii) erkännande av det dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i led i,
 - iii) uppvisande av ett dokument utfärdat av exportlandet,
 - iv) produkternas bestämmelse och användning,
- c) licensernas eller tillståndens giltighetstid,
- d) förfaranden för och storleken på den säkerhet som ska ställas,
- e) användning av licenser och vid behov särskilda åtgärder rörande särskilt de villkor på vilka ansökningar om import ska lämnas in och tillstånd beviljas inom tullkvoten,
- f) förfaranden och tekniska kriterier för tillämpningen av artikel 185.
- g) nödvändiga åtgärder avseende innehållet i och utformningen, utfärdandet och användningen av det dokument som avses i artikel 186.2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 188 – Andra genomförandebefogenheter

[1491 D] 1. Kommissionen ska anta genomförandeakter med avseende på hanteringen av den process som garanterar att de kvantiteter som är tillgängliga inom tullkvoten inte överskrids, särskilt genom att fastställa en tilldelningskoefficient för varje tillämpning när de tillgängliga kvantiteterna har nåtts, avvisa ansökningar som ännu inte avgjorts och vid behov tillfälligt avbryta inlämnandet av ansökningar.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter med avseende på omfördelningen av outnyttjade kvantiteter.

3. Genomförandeakter som avses i denna artikel ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Kapitel IV – Särskilda importbestämmelser för vissa produkter

Artikel 189 – Import av hampa

[1492] 1. Nedanstående produkter får endast importeras till unionen om följande villkor är uppfyllda:

- a) Oberedd mjukhampa som omfattas av KN-nummer 5302 10 00 ska uppfylla de villkor som anges i artiklarna 32.6 och 35.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

b) Olika sorters hampfrön avsedda för utsäde och som omfattas av KN-nummer ex 1207 99 20 ska åtföljas av ett bevis om att tetrahydrokannabinolhalten för sorten i fråga inte överstiger den som fastställs i artiklarna 32.6 och 35.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.

c) Andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde och som omfattas av KN-nummer 1207 99 91 och endast importeras av importörer som godkänts av medlemsstaten, i avsikt att säkerställa att de inte kommer att användas för utsäde.

2. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av mer restriktiva regler som medlemsstaterna antar i enlighet med EUF-fördraget och de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk.

Artikel 190 – Import av humle

[1492 A] 1. Produkter inom humlesektorn får endast importeras från tredjeländer om deras kvalitetsstandard minst motsvarar dem som har antagits för liknande produkter som skördats inom unionen eller som är framställda av sådana produkter.

2. Produkter ska anses motsvara den standard som avses i punkt 1 om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av myndigheterna i ursprungslandet och som godkänts som likvärdigt med det certifikat som avses i artikel 77.

För humlepulver, lupulinberikat humlepulver, humleextrakt och humleblandningar får intyget endast godkännas som likvärdigt med ett certifikat, om alfasyrahalten i dessa produkter inte är lägre än halten i det humle ur vilket de utvinns.

3. För att minimera den administrativa bördan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa på vilka villkor kraven på intyg om likvärdighet och märkning av förpackningar inte gäller.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, inbegripet regler för erkännande av intyg om likvärdighet och om kontroll av humleimport. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 191 – Undantag för importerade produkter och särskild säkerhet inom vinsektorn

[1492 B] Undantag från del II avsnitt B punkt 5 eller avsnitt C i bilaga VIII för importerade produkter får antas i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget på grund av unionens internationella åtaganden.

Vid undantag från del II avsnitt B punkt 5 i bilaga VIII ska importörer vid tidpunkten för övergång till fri omsättning ställa en säkerhet för dessa produkter hos den utsedda tullmyndigheten. Säkerheten ska släppas fri när importören för tullmyndigheterna i den medlemsstat i vilken varan övergår till fri omsättning lägger fram tillfredsställande bevis för att

a) produkterna inte har beviljats undantag eller,

b) produkter som har beviljats undantag inte har använts för vinframställning, eller om de har använts för vinframställning, att de därav följande produkterna försetts med lämplig märkning.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel samt regler för säkerhetens storlek och lämplig märkning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Artikel 192 – Import av råsocker för raffinering

[1492 C] 1. Fram till utgången av regleringsåret 2016/2017 ska heltidsraffinaderier beviljas ensamrätt att importera 2 500 000 ton uttryckt i vitsockervärde per regleringsår.

2. Den enda anläggning för bearbetning av sockerbetor som var i drift under 2005 i Portugal ska anses vara ett heltidsraffinaderi.

3. Importlicenser för socker för raffinering ska endast utfärdas till heltidsraffinaderier om de berörda kvantiteterna inte överstiger de kvantiteter som anges i punkt 1. Licenserna får endast överföras mellan heltidsraffinaderier och ska löpa ut vid utgången av det regleringsår för vilket de utfärdats.

Denna punkt ska tillämpas under de första tre månaderna av varje regleringsår.

4. Med beaktande av behovet av att säkerställa att socker för raffinering som importerats i enlighet med denna artikel raffinerar, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

- a) de villkor som den importordning som avses i punkt 1 måste uppfylla,
- b) de villkor och stödberättigandekrav som en aktör måste uppfylla för att lämna in en ansökan om importlicens, inbegripet ställande av säkerhet,
- c) regler om administrativa påföljder.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa nödvändiga regler för vilka styrkande dokument som ska läggas fram i samband med de krav och skyldigheter som gäller för importörer, i synnerhet heltidsraffinaderier. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 193 – Befrielse från importtullar inom sockersektorn

[1492 D] För att säkerställa nödvändig försörjning för tillverkningen av sådana produkter som avses i artikel 140.2, får kommissionen fram till utgången av regleringsåret 2016/2017 anta genomförandeakter för att helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna för vissa kvantiteter av följande produkter:

- a) Socker som omfattas av KN-nummer 1701.
- b) Isoglukos som omfattas av KN-nummer 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 och 1702 90 30.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Kapitel V – Skyddsåtgärder och aktiv förädling

Artikel 194 – Skyddsåtgärder

[1493] 1. Skyddsåtgärder mot import till unionen ska, om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel, vidtas av kommissionen i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 260/2009 och (EG) nr 625/2009.

2. Om inte annat föreskrivs i andra akter utfärdade av Europaparlamentet och rådet eller någon annan radsakt, ska sådana säkerhetsåtgärder mot import till unionen som föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget vidtas av kommissionen i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel på begäran av en medlemsstat eller på eget

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

initiativ. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den genom genomförandeakter fatta beslut denna inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja gälla med omedelbar verkan.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att återkalla eller ändra unionens skyddsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Artikel 195 – Tillfälligt upphävande av förfaranden för förädling och aktiv förädling

[1493 A] Om unionsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom förfaranden för förädling eller aktiv förädling, får kommissionen anta genomförandeakter på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, för att helt eller delvis tillfälligt upphäva tillämpningen av förfaranden för förädling eller aktiv förädling för produkter inom sektorerna för spannmål, ris, socker, olivolja och bordsoliver, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, vin, nötkött och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött, får- och getkött, ägg, fjäderfäkött och jordbruksetylalkohol. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den genom genomförandeakter fatta beslut om denna inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, som ska börja gälla med omedelbar verkan.

Kapitel VI – Exportbidrag

Artikel 196 – Tillämpningsområde

[1493 B] 1. I den mån som krävs för att möjliggöra export på grundval av prisnoteringar eller priser på världsmarknaden, när förhållandena på den inre marknaden är sådana som de beskrivs i artikel 219.1 eller 221, och inom de gränser som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar eller priser och priserna i unionen utjämnas genom exportbidrag för följande:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- a) Produkter inom följande sektorer, vilka exporteras i obearbetad form:
 - i) Spannmål.
 - ii) Ris.
 - iii) Socker, när det gäller produkter som anges i leden b–d och g i del III i bilaga I.
 - iv) Nöt- och kalvkött.
 - v) Mjök och mjölkprodukter.
 - vi) Griskött.
 - vii) Ägg.
 - viii) Fjäderfäkött.

b) De produkter som anges i led a i–iii, v och vii i denna punkt och som ska exporteras i form av bearbetade varor enligt rådets förordning (EG) nr 1216/2009 och i form av produkter som innehåller socker enligt del X led b i bilaga I till den här förordningen.

2. Exportbidragen för produkter som exporteras i form av bearbetade varor får inte vara högre än de som tillämpas för samma produkter när de exporteras i obearbetad form.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 219.1 och 221 ska tillgängliga bidrag för de produkter som avses i punkt 1 i denna artikel vara 0 EUR.

Artikel 197 – Fördelning av exportbidragen

[1493 C] Metoden för tilldelning av de kvantiteter som får exporteras med exportbidrag ska vara den metod för tilldelning som

a) är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den relevanta marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt med beaktande av unionsexportens effektivitet och struktur och dess inverkan på marknadsbalansen, utan att detta medför diskriminering mellan berörda aktörer, särskilt mellan små och stora aktörer,

b) ur administrativ synpunkt är minst betungande för aktörerna med hänsyn till de administrativa kraven.

Artikel 198 – Fastställande av exportbidrag

[1493 D] 1. Exportbidragen ska vara desamma för samma produkter i hela unionen. Om det är nödvändigt, framför allt på grund av situationen på världsmarknaden, de särskilda kraven på vissa marknader eller sådana skyldigheter som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, får exportbidragen variera för olika bestämmelseorter.

2. Åtgärder för fastställandet av exportbidrag ska vidtas av rådet i enlighet med artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Artikel 199 – Beviljande av exportbidrag

[1493 E] 1. Bidrag för produkter förtecknade i artikel 196.1 a som exporteras i obearbetat tillstånd ska endast beviljas efter ansökan och mot uppvisande av exportlicens.

2. Det exportbidrag som ska tillämpas på produkter enligt artikel 196.1 a ska vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan lämnas in eller det bidrag som följer av det aktuella anbudsförfarandet och, om det rör sig om ett differentierat bidrag, det bidrag som gäller samma dag

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

- a) för den bestämmelseort som anges i licensen, eller
- b) för den faktiska bestämmelseorten, om den är en annan än den som anges i licensen; om så är fallet får det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som gäller för den bestämmelseort som är angiven i licensen.

3. Exportbidraget ska utbetalas efter framläggande av bevis om att

- a) produkterna har lämnat unionens tullområde i enlighet med det exportförfarande som avses i artikel 161 i tullkodexen,
- b) produkterna, när det gäller differentierade bidrag, har importerats till den bestämmelseort som anges i licensen eller en annan bestämmelseort för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 2 b.

Artikel 200 – Exportbidrag för levande djur inom nöt- och kalvköttssektorn

[1494] När det gäller produkter inom nöt- och kalvköttssektorn ska beviljandet och utbetalningen av bidrag för export av levande djur ske under förutsättning att de djurskyddskrav som fastställts i unionsrätten uppfylls, särskilt de som avser skydd av djur under transport.

Artikel 201 – Exportbegränsningar

[1494 A] Åtaganden i fråga om volymer som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget ska iakttas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som gäller för de aktuella produkterna.

När det gäller fullgörandet av de skyldigheter som följer av WTO:s jordbruksavtal ska det faktum att en referensperiod löper ut inte påverka exportlicensernas giltighet.

Artikel 202 – Delegerade befogenheter

[1494 B] 1. För att säkerställa att systemet för exportbidrag fungerar tillfredsställande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa kravet att ställa en säkerhet som garanti för att aktörerna uppfyller sina åtaganden.

2. För att minimera den administrativa bördan för aktörer och myndigheter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa trösklar under vilka utfärdande eller uppvisande av exportlicens inte nödvändigtvis krävs, för att ange bestämmelseorter eller transaktioner för vilka det kan vara motiverat att medge undantag från kravet på uppvisande av exportlicens och för att tillåta att exportlicenser beviljas i efterhand i motiverade fall.

3. För att hantera konkreta situationer som ger fullständig eller delvis rätt till exportbidrag, och för att hjälpa aktörer att överbrygga perioden mellan ansökan om och slutbetalning av exportbidrag, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på regler om

- a) ett annat datum för exportbidraget,
- b) förskotts betalning av exportbidrag, inbegripet villkoren för ställandet och frisläppandet av en säkerhet,
- c) ytterligare bevis, om det råder tvivel om produkternas verkliga bestämmelseort och möjligheten till återimport till unionens tullområde,
- d) bestämmelseorter som behandlas som export från unionen och inbegripande av bestämmelseorter inom unionens tullområde som berättigar till exportbidrag.

4. För att säkerställa lika tillgång för exportörer av de produkter som anges i bilaga I till fördragen, och produkter som framställs av dessa, till exportbidrag, ska

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på tillämpningen av artikel 199.1 och 199.2 på de produkter som avses i artikel 196.1 b.

5. För att säkerställa att produkter som beviljas exportbidrag exporteras från unionens tullområde och för att undvika att de skickas tillbaka dit samt för att minimera aktörernas administrativa börda med att skaffa fram och lämna in bevis på att bidragsprodukter som beviljats differentierade bidrag har nått bestämmelselandet, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på regler om

a) den tidsfrist inom vilken utförseln från unionens tullområde ska vara slutförd, inbegripet tiden för tillfällig återinförsel,

b) den bearbetning som produkter som beviljats exportbidrag får genomgå under den perioden,

c) bevis på att produkter har nått en bestämmelseort för att kunna erhålla differentierade bidrag,

d) de bidragströsklar och villkor enligt vilka exportörer inte behöver uppvisa sådana bevis,

e) villkor för godkännande av bevis, som tillhandahållits av oberoende tredje parter, på att produkter har nått en bestämmelseort när bidragen är differentierade.

6. För att förmå exportörer att iakttä djurskyddskraven och för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera en korrekt utbetalning av exportbidrag i de fall bidragen beviljas under förutsättning att djurskyddskraven iakttas, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på iakttagandet av djurskyddskraven utanför unionens tullområde, inbegripet användningen av oberoende tredje parter.

7. För att ta hänsyn till de särdrag som kännetecknar de olika sektorerna ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 för att fastställa särskilda krav och villkor för aktörer och produkter som är berättigade till exportbidrag och koefficienter för beräkningen av exportbidrag med hänsyn till lagringsprocessen för vissa spritdrycker som framställs av spannmål.

Artikel 203 – Genomförandebefogenheter i enlighet med granskningsförfarandet

[1494 C] Kommissionen ska anta genomförandeaakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta kapitel, särskilt rörande

a) omfördelningen av exporterbara kvantiteter som inte har tilldelats eller utnyttjats,

b) metoden för den nya beräkningen av betalningen av exportbidraget när en produktkod eller en bestämmelseort som anges i licensen inte överensstämmer med den faktiska produkten eller bestämmelseorten,

c) de produkter som avses i artikel 196.1 b,

d) förfarandena för och storleken på den säkerhet som ska ställas,

e) tillämpningen av åtgärder som antagits enligt artikel 202.4.

Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 204 – Andra genomförandebefogenheter

[1494 D] Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

a) lämpliga åtgärder för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges i artikel 199.2, särskilt när det gäller förfarandet för inlämning av ansökningar,

b) de åtgärder som krävs för att de volymåtaganden som avses i artikel 201 ska kunna fullgöras, däribland att avbryta eller begränsa utfärdandet av exportlicenser, när åtagandena överskrids eller kan överskridas,

c) koefficienter som är tillämpliga på exportbidragen i enlighet med de regler som antagits enligt artikel 202.7.

Dessa genomförandeakter ska antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

Kapitel VII – Passiv förädling

Artikel 205 – Tillfälligt upphävande av förfaranden med passiv förädling

[1495] Om unionsmarknaden störs eller skulle kunna störas genom systemet för passiv förädling, får kommissionen anta genomförandeakter, på en medlemsstats begäran eller på eget initiativ, för att helt eller delvis tillfälligt upphäva tillämpningen av systemet för passiv förädling för produkter inom sektorerna för spannmål, ris, frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, vin, nöt- och kalvkött, griskött, får- och getkött och fjäderfäkött. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat, ska den genom genomförandeakter fatta beslut om denna inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja gälla med omedelbar verkan.

Del IV – Konkurrensregler

Kapitel I – Regler för företag

Artikel 206 – Riktlinjer från kommissionen om tillämpningen av konkurrensregler på jordbruket

[1495 A] Om inte annat föreskrivs i denna förordning och i enlighet med artikel 42 i EUF-fördraget, ska artiklarna 101–106 i EUF-fördraget samt bestämmelser för tillämpningen av dessa, om inte annat följer av artiklarna 207–210 i denna förordning, tillämpas på alla sådana avtal, beslut och förfaranden som avses i artiklarna 101.1 och 102 i EUF-fördraget och som rör produktion av eller handel med jordbruksprodukter.

För att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl och att unionens konkurrensregler tillämpas enhetligt ska kommissionen och medlemsstaternas konkurrensmyndigheter tillämpa unionens konkurrensregler i nära samarbete.

Dessutom ska kommissionen om lämpligt offentliggöra riktlinjer som hjälp till nationella konkurrensmyndigheter och företag.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Artikel 207 – Relevant marknad

[1495 B] Definitionen av den relevanta marknaden är ett verktyg för att identifiera och fastställa gränserna för konkurrensen mellan företag och ska grundas på följande två kumulativa element:

a) Relevant produktmarknad: I detta kapitel avses med produktmarknad den marknad som omfattar alla de produkter som på grund av sina egenskaper, sitt pris och den tilltänkta användningen av konsumenterna betraktas som utbytbara.

b) Relevant geografisk marknad: I detta kapitel avses med geografisk marknad den marknad som omfattar det område inom vilket de berörda företagen tillhandahåller de relevanta produkterna, inom vilket konkurrensvillkoren är tillräckligt likartade och vilket kan särskiljas från angränsande geografiska områden, framför allt på grund av väsentliga skillnader i konkurrensvillkoren.

Artikel 208 – Dominerande ställning

[1495 C] I detta kapitel avses med dominerande ställning en situation där ett företag har en sådan ekonomisk maktställning att det har möjlighet att hindra upprätthållandet av en effektiv konkurrens på den relevanta marknaden, genom att dess ställning tillåter det att i betydande omfattning agera oberoende i förhållande till konkurrenter, kunder och i sista hand konsumenter.

Artikel 209 – Undantag för den gemensamma jordbrukspolitikens mål och för jordbrukare och deras sammanslutningar

[1495 D] 1. Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på de avtal, beslut och förfaranden som avses i artikel 206 i denna förordning och som är nödvändiga för att de mål som fastställs i artikel 39 i EUF-fördraget ska kunna uppnås.

Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på avtal, beslut och samordnade förfaranden som antas av jordbrukare, sammanslutningar av jordbrukare, eller sammanslutningar av sådana sammanslutningar, eller producentorganisationer som är erkända enligt artikel 152 i denna förordning eller sammanslutningar av producentorganisationer som är erkända enligt artikel 156 i denna förordning, vilka avser produktion eller försäljning av jordbruksprodukter eller utnyttjande av gemensamma anläggningar för lagring, behandling eller bearbetning av jordbruksprodukter, såvida inte förverkligandet av de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget äventyras.

Denna punkt ska inte tillämpas på avtal, beslut och samordnade förfaranden som medför en skyldighet att ta ut samma priser eller genom vilka konkurrensen sätts ur spel.

2. De avtal, beslut och samordnade förfaranden som uppfyller villkoren i punkt 1 i denna artikel ska inte vara förbjudna och inte heller ska föregående beslut om detta krävas.

Vid alla nationella förfaranden eller unionsförfaranden för tillämpning av artikel 101 i EUF-fördraget ska bevisbördan åvila den part eller myndighet som gör gällande att artikel 101.1 i EUF-fördraget har överträtts. Bevisbördan för att villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda ska åvila den part som åberopar de däri angivna undantagen.

Artikel 210 – Erkända branschorganisationers avtal och samordnade förfaranden

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

[1496] 1. Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på avtal, beslut och samordnade förfaranden som antas av branschorganisationer som är erkända enligt artikel 157 i denna förordning i syfte att genomföra sådan verksamhet som anges i artiklarna 157.1 c och, för sektorn för mjölk och mjölkprodukter, 157.3 c i denna förordning samt, när det gäller sektorerna för olivolja och bordsoliver samt tobak, artikel 162 i denna förordning.

2. Punkt 1 ska tillämpas om

a) de avtal, besluten och samordnade förfaranden som avses däri har anmälts till kommissionen, och

b) kommissionen, inom två månader efter det att den har mottagit alla uppgifter som krävs, inte har kunnat konstatera att dessa avtal, beslut och samordnade förfaranden är oförenliga med unionens regler.

Om kommissionen konstaterar att de avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i punkt 1 är oförenliga med unionens regler, ska den lägga fram sina slutsatser utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3.

3. De avtal, beslut och samordnade förfaranden som avses i punkt 1 får inte börja tillämpas förrän den tvåmånadersperiod som avses i punkt 2 första stycket b har löpt ut.

4. Avtal, beslut och samordnade förfaranden ska i varje fall förklaras vara oförenliga med unionens regler, om de

a) kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,

b) kan hindra marknadsordningen från att fungera tillfredsställande,

c) kan medföra en snedvridning av konkurrensen som inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som branschorganisationens verksamhet syftar till,

d) innebär fastställande av priser eller fastställande av kvoter,

e) kan leda till diskriminering eller sätta konkurrensen ur spel för en betydande andel av de berörda produkterna.

5. Om kommissionen, när den tvåmånadersperiod som avses i punkt 2 första stycket b har löpt ut, konstaterar att villkoren för tillämpningen av punkt 1 inte har uppfyllts, ska den utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 fatta ett beslut om att avtalet, beslutet eller det samordnade förfarandet i fråga ska omfattas av artikel 101.1 i EUF-fördraget.

Kommissionens beslut får tillämpas först från och med dagen för dess anmälan till den berörda branschorganisationen, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1.

6. Om fleråriga avtal ingås, ska anmälan för det första året gälla även för de därpå följande åren av avtalet. Kommissionen får emellertid i så fall när som helst, på eget initiativ eller på begäran från en medlemsstat, avge ett yttrande om oförenlighet.

7. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för en enhetlig tillämpning av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Kapitel II – Regler om statligt stöd

Artikel 211 – Tillämpning av artiklarna 107–109 i EUF-fördraget

[1496 A] 1. Artiklarna 107–109 i EUF-fördraget ska tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

2. Med avvikelse från punkt 1 ska artiklarna 107–109 i EUF-fördraget inte tillämpas på betalningar som har gjorts av medlemsstaterna enligt och i överensstämmelse med något av följande:

- a) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning och som helt eller delvis finansieras av unionen.
- b) Artiklarna 213–218 i denna förordning.

Artikel 212 – Nationellt stöd i samband med stödprogram för vin

[1496 B] Med avvikelse från artikel 44.3 får medlemsstaterna i enlighet med unionsreglerna för statligt stöd bevilja nationellt stöd för de åtgärder som avses i artiklarna 45, 49 och 50.

Den högsta stödsats som fastställs i de relevanta unionsreglerna om statligt stöd ska gälla för den totala offentliga finansieringen, som omfattar både unionens och medlemsstaternas medel.

Artikel 213 – Nationellt stöd för renar i Finland och Sverige

[1496 C] Om kommissionen lämnar sitt tillstånd som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3, får nationellt stöd för produktion och saluföring av renar och renprodukter (KN-nummer ex 0208 och ex 0210) lämnas av Finland och Sverige, under förutsättning att det inte medför någon ökning av de traditionella produktionsnivåerna.

Artikel 214 – Nationellt stöd till sockersektorn i Finland

[1496 D] Finland får lämna nationellt stöd på upp till 350 EUR per hektar och regleringsår till sockerbetsodlare.

Artikel 214a – Nationellt stöd till vissa sektorer i Finland

[1496 E] Om kommissionen lämnar sitt tillstånd får Finland för perioden 2014–2020 fortsätta att bevilja sådant nationellt stöd som beviljades under 2013 till producenter på grundval av artikel 141 i 1994 års anslutningsakt, förutsatt att

- a) inkomststödet lämnas i form av gradvis avtagande belopp under hela perioden och för 2020 inte överstiger 30 % av det belopp som beviljades 2013, och att
- b) stödssystemen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken har använts till fullo för de berörda sektorerna innan denna möjlighet utnyttjas.

Kommissionen ska besluta om sitt tillstånd utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 i den här förordningen. *Förordning 1310/2013.*

Artikel 215 – Nationellt stöd till biodling

[1497] Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd för skydd av biodlingar som är missgynnade på grund av strukturella eller naturbetingade förhållanden eller inom ramen för program för ekonomisk utveckling, med undantag av stöd till produktion eller handel.

Artikel 216 – Nationellt stöd till destillation av vin i krisfall

[1497 A] 1. Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd till vinproducenter för frivillig eller obligatorisk destillation av vin i motiverade krisfall.

Detta stöd ska vara proportionerligt och ska göra det möjligt att hantera krisen.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Det totala tillgängliga beloppet ett visst år för sådant stöd i en medlemsstat får inte överskrida 15 % av det för året i fråga totala tillgängliga beloppet per medlemsstat enligt bilaga VI.

2. Medlemsstater som önskar tillämpa det nationella stöd som avses i punkt 1 ska lämna in en vederbörligen underbyggd underrättelse till kommissionen. Kommissionen ska utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 eller 229.3 besluta om åtgärden ska godkännas och stöd kan lämnas.

3. Alkohol från den destillation som avses i punkt 1 ska, för att undvika en snedvridning av konkurrensen, uteslutande användas för industriella ändamål eller som energikälla.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 217 – Nationellt stöd till distribution av produkter till barn

[1497 B] Medlemsstaterna får, som komplement till unionsstödet enligt artiklarna 23 och 26, lämna nationellt stöd för utdelning av de produkter till skolelever eller för de därmed sammanhängande kostnader som avses i artikel 23.1.

Medlemsstaterna får finansiera sådant stöd genom en avgift som läggs på den berörda sektorn eller genom andra bidrag från den privata sektorn.

Medlemsstaterna får, som komplement till unionsstödet enligt artikel 23, lämna nationellt stöd för att finansiera sådana kompletterande åtgärder som krävs för att unionens program för utdelning av frukt och grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker samt bananprodukter ska fungera effektivt i enlighet med vad som avses i artikel 23.2.

Artikel 218 – Nationellt stöd för nötter

[1497 C] 1. Medlemsstaterna får lämna nationellt stöd upp till ett tak på 120,75 EUR per hektar och år till jordbrukare som producerar följande produkter:

- a) Mandlar som omfattas av KN-numren 0802 11 och 0802 12.
- b) Hasselnötter som omfattas av KN-numren 0802 21 och 0802 22.
- c) Valnötter som omfattas av KN-numren 0802 31 00 och 0802 32 00.
- d) Pistaschmandlar som omfattas av KN-nummer 0802 51 00 och 0802 52 00.
- e) Johannesbröd som omfattas av KN-nummer 1212 92 00.

2. Det nationella stödet enligt punkt 1 får endast betalas ut för följande maximiarealer:

Medlemsstat	Maximiareal (ha)
Belgien	100
Bulgarien	11 984
Tyskland	1 500
Grekland	41 100
Spanien	568 200
Frankrike	17 300
Italien	130 100
Cypern	5 100
Luxemburg	100
Ungern	2 900

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

Nederländerna	100
Polen	4 200
Portugal	41 300
Rumänien	1 645
Slovenien	300
Slovakien	3 100
Förenade kungariket	100

3. Medlemsstaterna får som villkor för att bevilja nationellt stöd enligt punkt 1 kräva att jordbrukarna är medlemmar i en producentorganisation som är erkänd enligt artikel 152.

Del V – Allmänna bestämmelser

Kapitel I – Undantagsåtgärder

Avsnitt 1 – Marknadsstörningar

Artikel 219 – Åtgärder mot störningar på marknaden

[1498] 1. För att ändamålsenligt och effektivt reagera på hot om marknadsstörningar orsakade av kraftiga prisstegringar eller prisfall på interna eller externa marknader eller andra händelser och omständigheter som på ett markant sätt stör eller hotar marknaden ska kommissionen, om situationen eller dess effekter på marknaden sannolikt kommer att fortsätta eller förvärras, ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att vidta de åtgärder som krävs för att ta itu med situationen på marknaden, samtidigt som alla åtaganden som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget iakttas och förutsatt att andra tillgängliga åtgärder enligt denna förordning visar sig vara otillräckliga.

När det vid sådana hot om marknadsstörningar som avses i första stycket i denna punkt föreligger tvingande skäl till skyndsamhet ska det förfarande som föreskrivs i artikel 228 tillämpas på delegerade akter som antas i enlighet med första stycket i denna punkt.

Dessa tvingande skäl till skyndsamhet kan omfatta behovet av att vidta omedelbara åtgärder för att ta itu med eller förhindra marknadsstörningar, när hoten om marknadsstörningar uppkommer så snabbt eller oväntat att omedelbara åtgärder krävs för att det ändamålsenligt och effektivt ska gå att ta itu med situationen, eller när åtgärder skulle förhindra att sådana hot om marknadsstörningar materialiseras, fortgår eller utvecklas till allvarigare och mer långvariga störningar eller när en fördröjning av omedelbara åtgärder skulle hota att orsaka eller förvärra störningarna eller öka omfattningen av de åtgärder som senare skulle krävas för att ta itu med hotet eller störningarna eller vara till skada för produktionen eller marknadsförhållandena.

Sådana åtgärder får i den omfattning och för den tid som krävs för att ta itu med marknadsstörningen eller hotet därom utvidga eller ändra tillämpningsområdet, varaktigheten eller andra aspekter av andra åtgärder som föreskrivs i denna förordning eller införa exportbidrag eller helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna för vissa kvantiteter eller tidsperioder om så är nödvändigt.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på de produkter som anges i del XXIV avsnitt 2 i bilaga I.

Kommissionen får emellertid genom delegerade akter som antagits i enlighet med det skyndsamma förfarande som avses i artikel 228 besluta att de åtgärder som avses i punkt 1 ska tillämpas på en eller flera av de produkter som förtecknas i del XXIV avsnitt 2 i bilaga I.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de förfaranderegler och tekniska kriterier som krävs för tillämpningen av åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Avsnitt 2 – Marknadsstöd i samband med djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende på grund av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd

Artikel 220 – Åtgärder i fråga om djursjukdomar och förlorat konsumentförtroende på grund av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd

[1498 A] 1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att vidta undantagsåtgärder till stöd för berörd marknad för att ta hänsyn till

- a) sådana begränsningar av handeln inom unionen och med tredjeländer som kan bli följden av åtgärder för att förhindra spridning av djursjukdomar, och
- b) allvarliga störningar på marknaden som direkt kan tillskrivas minskat konsumentförtroende till följd av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd och sjukdomsrisker.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 ska tillämpas inom följande sektorer:

- a) Nöt- och kalvkött.
- b) Mjölk och mjölkprodukter.
- c) Griskött.
- d) Får- och getkött.
- e) Ägg.
- f) Fjäderfäkött.

De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 första stycket b och som avser förlorat konsumentförtroende på grund av folkhälsorisker eller växtskyddsrisiker ska också gälla för alla andra jordbruksprodukter, utom de som förtecknas i del XXIV avsnitt 2 i bilaga I.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det skyndsamma förfarande som avses i artikel 228 för att utöka den förteckning över produkter som avses i de första två styckena i denna punkt.

3. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 ska vidtas på den berörda medlemsstatens begäran.

4. De åtgärder som föreskrivs i punkt 1 första stycket a får endast vidtas, om den berörda medlemsstaten har vidtagit åtgärder på veterinär- och hälsoområdet för att snabbt utrota sjukdomen och endast i den omfattning och under den tid som är absolut nödvändig för att stödja marknaden i fråga.

5. Unionen ska delta i finansieringen med motsvarande 50 % av medlemsstaternas utgifter för de åtgärder som föreskrivs i punkt 1.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

När det gäller sektorerna för nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött samt får- och getkött, ska unionen emellertid bidra till finansieringen av åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka med ett belopp motsvarande 60 % av utgifterna för detta.

6. Om producenterna bidrar till finansieringen av medlemsstaternas utgifter ska medlemsstaterna säkerställa att detta inte leder till en snedvridning av konkurrensen mellan producenter i olika medlemsstater.

Avsnitt 3 – Specifika problem

Artikel 221 – Åtgärder för att lösa specifika problem

[1498 B] 1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att vidta åtgärder som är både nödvändiga och berättigade i en nödsituation för att lösa specifika problem. Sådana åtgärder får avvika från bestämmelserna i denna förordning endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Vid vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet som sammanhänger med situationer som kan förorsaka en snabb försämring av produktions- och marknadsvillkor som kan bli svår att råda bot på om antagandet av åtgärder fördröjs, ska kommissionen för att lösa specifika problem anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.3.

3. Kommissionen ska endast vidta åtgärder enligt punkt 1 eller 2, om det inte är möjligt att anta de nödvändiga nödatgärderna i enlighet med artikel 219 eller 220.

4. De åtgärder som antas enligt punkt 1 eller 2 ska fortsätta att gälla under en period av högst tolv månader. Om de specifika problem som ledde till att åtgärdernas antagande kvarstår efter att denna period har löpt ut, får kommissionen i syfte att finna en permanent lösning anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 rörande frågan eller lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.

5. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som antas enligt punkt 1 eller 2 inom två arbetsdagar från antagandet.

Avsnitt 4 – Avtal och beslut under perioder av allvarlig obalans på marknaderna

Artikel 222 – Tillämpning av artikel 101.1 i EUF-fördraget

[1498 C] 1. Under perioder av allvarlig obalans på marknaderna får kommissionen anta genomförandeakter som innebär att artikel 101.1 i EUF-fördraget inte tillämpas på avtal mellan och beslut av erkända producentorganisationer, sammanslutningar av sådana producentorganisationer och erkända branschorganisationer inom någon av de sektorer som avses i artikel 1.2 i denna förordning, förutsatt att dessa avtal och beslut inte undergräver den inre marknadens funktion, enbart syftar till att stabilisera den berörda sektorn och faller under en eller flera av följande kategorier:

- a) Återtag från marknaden eller gratisutdelning av produkter.
- b) Förädling och bearbetning.
- c) Lagring av privata aktörer.
- d) Gemensam marknadsföring.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

e) Överenskommelser om kvalitetskrav.

f) Gemensamma inköp av sådana insatsvaror som är nödvändiga för att förhindra spridning av skadedjur och växt- och djursjukdomar i unionen eller av sådana produktionselement som är nödvändiga för att bemöta effekterna av naturkatastrofer i unionen.

g) Tillfällig produktionsplanering med beaktande av produktionscykelns specifika art.

Kommissionen ska i genomförandeakter närmare ange den materiella och geografiska räckvidden för detta undantag och, med förbehåll för punkt 3, den period för vilken undantaget gäller.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas, om kommissionen redan har antagit en av de åtgärder som avses i detta kapitel, om produkter har köpts upp genom offentlig intervention eller om stöd till privat lagring enligt del II avdelning I kapitel I har beviljats.

3. De avtal och beslut som avses i punkt 1 ska endast gälla för en period av högst sex månader.

Kommissionen får emellertid anta genomförandeakter för att godkänna sådana avtal och beslut för en ytterligare period av högst sex månader. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Kapitel II – Meddelanden och rapportering

Artikel 223 – Kommunikationskrav

[1499] 1. För att tillämpa denna förordning, övervaka, analysera och förvalta marknaden för jordbruksprodukter, säkerställa insyn på marknaden och säkerställa att åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar tillfredsställande, att kontrollerna, övervakningen, utvärderingen och revisionen av åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken fungerar korrekt och uppfylla kraven i internationella avtal som har ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, inklusive anmälningsplikten enligt dessa avtal, får kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i punkt 2 anta de åtgärder som krävs i fråga om de meddelanden som ska lämnas av företag, medlemsstater och tredjeländer. Kommissionen ska därvid ta hänsyn till uppgiftsbehovet och till möjliga synergieffekter mellan uppgiftskällorna.

Den erhållna informationen får vidarebefordras eller göras tillgänglig för internationella organisationer och tredjeländers behöriga myndigheter samt får offentliggöras, under förutsättning att personuppgifter skyddas och företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter, däribland priser, beaktas.

2. För att säkerställa integriteten i informationssystemen och att insända dokument och tillhörande uppgifter är äkta och läsbara ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 för att fastställa

a) vilken typ av information som ska lämnas,

b) vilka kategorier av uppgifter som ska behandlas, längsta tillåtna bevarandeperioder och syftet med behandlingen, särskilt vid offentliggörande av dessa uppgifter och överföring av dem till tredjeländer,

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

c) rätten till tillgång till den information eller de informationssystem som görs tillgängliga,

d) på vilka villkor informationen får offentliggöras.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, inbegripet

a) anmälningsmetoder,

b) regler om den information som ska lämnas,

c) regler för hanteringen av den information som ska lämnas samt för innehåll, form, tidpunkt, frekvens och tidsfrister för anmälningarna,

d) bestämmelser om hur information och dokument får vidarebefordras eller göras tillgängliga för medlemsstater, internationella organisationer och tredjeländers behöriga myndigheter eller allmänheten, under förutsättning att personuppgifter skyddas och företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter beaktas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2.

Artikel 224 – Behandling och skydd av personuppgifter

[1499 A] 1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter för de ändamål som anges i artikel 223.1 och får inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som inte är förenligt med dessa ändamål.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt artikel 223.1 ska uppgifterna avidentifieras och ska enbart behandlas i aggregerad form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minimiperioder för bevarande som fastställs i tillämplig nationell lagstiftning och unionslagstiftning.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 225 – Kommissionens rapporteringsskyldighet

[1499 B] Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport

a) vart tredje år, och för första gången senast den 21 december 2016 om genomförandet av åtgärderna inom biodlingssektorn enligt artiklarna 55, 56 och 57, inklusive den senaste utvecklingen av identifieringssystem för bikupor,

b) senast den 30 juni 2014 och senast den 31 december 2018 om marknadssituationens utveckling inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och särskilt om genomförandet av artiklarna 148-151, 152.3 och 157.3, med framför allt en bedömning av effekterna för mjölkproducenter och mjölkproduktion i missgynnade regioner, i samband med det övergripande målet att behålla produktionen i dessa regioner, omfattande möjliga incitament för att uppmuntra

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal, tillsammans med lämpliga förslag,

c) senast den 31 december 2014 om möjligheten att utvidga räckvidden för skolprogrammen till att omfatta olivolja och bordsoliver,

d) senast den 31 december 2017 om tillämpningen av konkurrensreglerna på jordbrukssektorn i alla medlemsstater, framför allt om hur artiklarna 209 och 210 samt artiklarna 169, 170 och 171 fungerar i de berörda sektorerna.

Kapitel III – Reserv för kriser inom jordbrukssektorn

Artikel 226 – Användning av reserven

[1499 C] Medel som överförs från reserven för kriser inom jordbrukssektorn enligt villkoren och förfarandet i artikel 25 i förordning (EU) nr 1306/2013 och punkt 22 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ska göras tillgängliga för åtgärder som omfattas av denna förordnings tillämpning för det eller de år då tilläggsstödet behövs och som genomförs under omständigheter som går utöver normal marknadsutveckling.

Medel ska i synnerhet överföras på detta sätt för utgifter inom

- a) artiklarna 8–21,
- b) artiklarna 196–204, och
- c) artiklarna 219, 220 och 221 i den här förordningen.

Del VI – Delegering av befogenhet, genomförandebestämmelser,

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Kapitel I – Delegering av befogenhet och genomförandebestämmelser

Artikel 227 – Utövande av delegeringen

[1500] 1. Befogenheten att anta delegerade akter ges kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta de delegerade akter som avses i denna förordning ska ges till kommissionen för en period av sju år från den 20 december 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av sjuårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genomtyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i denna förordning får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt denna förordning ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 228 – Skyndsamt förfarande

[1500 A] 1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet enligt denna akt ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt som antagits enligt denna artikel i enlighet med det förfarande som avses i artikel 227.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 229 – Kommittéförfarande

[1500 B] 1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté som kallas kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

När det gäller de akter som avses i artiklarna 80.5, 91 c och d, 97.4, 99, 106 och 107.3 i de fall där kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska gälla.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Kapitel II – Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 230 – Upphävande

[1500 C] 1. Förordning (EG) nr 1234/2007 ska upphöra att gälla.

Följande bestämmelser i förordning (EG) nr 1234/2007 ska emellertid fortsätta att tillämpas:

a) När det gäller systemet för begränsning av mjölkproduktionen, del II avdelning I kapitel III avsnitt III, artiklarna 55 och 85 samt bilagorna IX och X till och med den 31 mars 2015.

b) När det gäller vinsektorn:

i) Artiklarna 85a–85e vad gäller de områden som avses i artikel 85a.2 och som ännu inte har röjts och vad gäller de områden som avses i artikel 85b.1 och som ännu inte har reglerats, fram till dess att områdena har röjts eller reglerats, och artikel 188a.1 och 188a.2.

ii) Övergångssystemet för planteringsrätter enligt del II avdelning I kapitel III avsnitt IVa underavsnitt II till och med den 31 december 2015.

iii) Artikel 118m.5 till dess slutförsäljning skett av de lager med vin benämnt "Mlado vino portugizac" som fanns den 1 juli 2013.

iv) Artikel 118s.5 till och med den 30 juni 2017.

ba) Artikel 111 till och med den 31 mars 2015.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

c) Artiklarna 113a.4, 114, 115, 116, 117.1–117.4 och artikel 121 e iv samt bilaga XIV del B.I.2 och B.I.3 och B.III.1 och C och bilaga XV.II.1, II.3, II.5 och II.6 och IV.2, för att dessa artiklar ska kunna tillämpas, till och med tillämpningsdagen för motsvarande saluföringsregler, som ska fastställas enligt de delegerade akter som föreskrivs i artiklarna 75.2, 76.4, 78.3, 78.4, 79.1, 80.4, 83.4, 86, 87.2, 88e.3 och 89 i denna förordning.

ca) Artikel 125a.1 e och 125a.2 och, när det gäller sektorn för frukt och grönsaker, bilaga XVIa, till och med tillämpningsdagen för därmed sammanhängande regler som ska fastställas enligt de delegerade akter som föreskrivs i artikel 173.1 b och f.

d) Artiklarna 133a.1 och 140a till och med den 30 september 2014.

da) Artiklarna 136, 138 och 140 samt bilaga XVIII vid tillämpningen av dessa artiklar, till och med tillämpningsdagen för regler som ska fastställas enligt de genomförandeakter som föreskrivs i artiklarna 180 och 183 a eller till och med den 30 juni 2014, beroende på vilket som inträffar först.

e) Artikel 182.3 första och andra stycket till och med utgången av regleringsåret 2013/2014 för socker den 30 september 2014.

f) Artikel 182.4 till och med den 31 december 2017.

g) Artikel 182.7 till och med den 31 mars 2014.

h) Bilaga XV del III.3 b till och med den 31 december 2015.

i) Bilaga XX till och med datum för ikraftträdandet av lagstiftningsakten om ersättande av förordning (EG) nr 1216/2009 och rådets förordning (EG) nr 614/2009.

2. Hänvisningar till förordning (EG) nr 1234/2007 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och till förordning (EU) nr 1306/2013 och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XIV till den här förordningen.

3. Rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1601/96 och (EG) nr 1037/2001 ska upphöra att gälla. *Förordning 1310/2013.*

Artikel 231 – Övergångsbestämmelser

[1500 D] 1. För att säkerställa en smidig övergång från bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 till bestämmelserna i den här förordningen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 227 med avseende på de åtgärder som är nödvändiga för att skydda företags förvärvade rättigheter och legitima förväntningar.

2. Alla de fleråriga program som har antagits före den 1 januari 2014 ska efter ikraftträdandet av denna förordning fortsätta att regleras av de berörda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007 till dess att programmen löper ut.

Artikel 232 – Ikraftträdande och tillämpning

[1500 E] 1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Dock gäller följande:

a) Artikel 181 ska tillämpas från och med den 1 oktober 2014.

b) Bilaga VII del VII.II.3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

2. Artiklarna 148-151, 152.3, 156.2, 157.3, 161, 163, 173.2 och 174.2 ska tillämpas till och med den 30 juni 2020.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007

Uppdaterad:

3. Artiklarna 127-144, 192 och 193 ska tillämpas till och med utgången av regleringsåret 2016/2017 för socker den 30 september 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 347, den 20 december 2013.